

Fremsat den 15. marts 2022 af erhvervsministeren (Simon Kollerup)

Forslag

til

Lov om regulering af sociale medier¹⁾

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

Formål

§ 1. Loven har til formål at fremme beskyttelsen mod ulovligt indhold og øge gennemsigtigheden om indholdsmoderation på kommunikationsplatforme og gruppebeskeds-tjenester.

Anvendelsesområde

§ 2. Denne lov gælder for tjenesteudbydere, der tilbyder en kommunikationsplatform, herunder en datingtjeneste eller en gamingtjeneste, med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår, for så vidt angår de dele af platformen, som oplagrer information leveret af deres brugere, jf. dog stk. 4, 5 og 8.

Stk. 2. §§ 4-7 gælder ikke for tjenesteudbydere omfattet af stk. 1, for så vidt angår lukkede grupper, som tillader under 5.000 brugere på deres kommunikationsplatforme.

Stk. 3. Denne lov gælder for tjenesteudbydere, der tilbyder en gruppebeskeds-tjeneste, som tillader over 5.000 brugere med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår, for så vidt angår de dele af platformen, som oplagrer information leveret af deres brugere, jf. dog stk. 4, 5 og 8.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på følgende online tjenester:

- 1) Individuelle kommunikationstjenester, dog ikke i det omfang disse tjenester udgør kommunikationsplatforme, jf. stk. 1 eller gruppebeskeds-tjenester, jf. stk. 3.
- 2) Tjenester, der primært er beregnet til formidling eller salg af varer eller tjenesteydelser.
- 3) Tjenester, der primært er beregnet til formidling af boliger eller stillingsannoncer.

- 4) Tjenester, der primært er beregnet til anmeldelse af varer eller tjenesteydelser.
- 5) Tjenester, der primært er beregnet til prissammenligning.
- 6) Tjenester, der primært er beregnet til tilgængeliggørelsen af ikke-profitorienterede onlineencyklopædier.
- 7) Tjenester, der primært er beregnet som kommunikationsplatform for at danne faglige netværk i professionelt øjemed.
- 8) Tjenester, der primært er beregnet som kommunikationsplatform mellem medarbejdere, forældre og elever vedrørende dagtilbud eller uddannelsesinstitutioner.

Stk. 5. Indhold fra massemedier er undtaget fra denne lov, i det omfang massemediet og indholdet herfra er underlagt et ansvar i medfør af medieansvarsloven.

Stk. 6. Reglerne i denne lov supplerer følgende EU-retsakter, lovgivning eller regler udstedt i medfør heraf, i det omfang et forhold ikke dér er ufravigeligt reguleret:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784 af 29. april 2021 om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (TCO-forordningen).
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlings-tjenester (P2B-forordningen), og lov om håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester.
- 3) Reglerne om onlineindholdsdelingstjenester i lov om ophavsret.
- 4) Reglerne om videodelingsplatformstjenester i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Stk. 7. Uden for tilfælde omfattet af stk. 6, går regulering i anden lovgivning eller regler udstedt i medfør heraf, der

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

giver brugere en bedre retsstilling, forud for reglerne i denne lov.

Stk. 8. § 10 finder anvendelse på alle tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskædtjeneste, der tillader over 5.000 deltagere uagtet antal brugere i Danmark, når Konkurrence og Forbrugerstyrelsen indhenter oplysninger til brug for analyser, jf. § 10, stk. 1.

Stk. 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe afgørelse om, hvorvidt en juridisk person er omfattet af loven, når den juridiske person anmoder herom. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente de nødvendige oplysninger fra den juridiske person til brug for sin afgørelse og fastsætte en rimelig frist for modtagelsen af oplysningerne.

Definitioner

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Ulovligt indhold: Enhver form for indhold, som er i strid med den til enhver tid gældende ret.
- 2) Kommunikationsplatform: Online platform, som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler, og hvis primære funktion består i at muliggøre det for brugere af platformen at tilslutte sig og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, lyd, billeder video eller på skrift.
- 3) Individuel kommunikationstjeneste: Tjeneste, der tilbyder kommunikation via direkte beskeder, hvor afsenderen har forudbestemt modtagerkredsen, herunder via SMS, MMS eller e-mail, chat, uanset om en sådan tjeneste tilbydes online eller offline.
- 4) Lukket gruppe: Online gruppe, som kun tillader brugere at tilslutte sig, dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video i et forum gennem invitation fra medlemmer af gruppen eller ved godkendelse af en administrator. Kun medlemmer kan se indhold i gruppen.
- 5) Bruger: Enhver profil, som er oprettet af en juridisk eller fysisk person på en kommunikationsplatform eller en gruppebeskædtjeneste.
- 6) Gruppebeskædtjeneste: Online tjeneste som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, lyd, billeder, video eller på skrift via direkte beskeder i en gruppechat, hvor afsenderen kan tilføje eller acceptere andre brugere som forudsætning for at deltage i gruppechatten, eller hvor afsenderen kan tildele en administrator disse rettigheder.

Kapitel 2

Tjenesteudbyderens forpligtelser

Anmeldelsesprocedure

§ 4. Tjenesteudbydere skal oprette en procedure for behandling af anmeldelser om ulovligt indhold, som skal give mulighed for, at enhver kan anmelde indhold via kommunikationsplatformen eller gruppebeskædtjenesten. Anmeldelsesproceduren skal være udformet således, at der ved hjælp

af funktioner, som er nemme at håndtere, og som er tilgængelig på ethvert indhold på kommunikationsplatformen eller gruppebeskædtjenesten, kan indgives anmeldelser, der skal indeholde følgende elementer:

- 1) En overordnet begrundelse for, hvorfor den pågældende person mener, at det pågældende indhold er ulovligt indhold.
- 2) Oplysninger, der gør det muligt at identificere det ulovlige indhold.
- 3) Navn og e-mailadresse på den person, der indgiver anmeldelsen.
- 4) En erklæring om, at anmelderen i god tro mener, at oplysningerne og påstandene i anmeldelsen er nøjagtige og fuldstændige.

Stk. 2. En tjenesteudbyder skal sikre, at det fremgår tydeligt af anmeldelsesprocedurens funktioner, jf. stk. 1, at anmeldelse sker i henhold til reglerne i denne lov.

Stk. 3. Indgives anmeldelse, som ikke indeholder de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal en tjenesteudbyder hurtigst muligt og inden 24 timer fra anmeldelsestidspunktet give anmelder oplysning om,

- 1) at anmeldelsen er ufuldstændig, og hvilke oplysninger, som skal udfyldes for, at anmeldelsen er fyldestgørende,
- 2) at anmelder kan indgive en anmeldelse til politiet over strafbart indhold og mod den, der har delt det anmeldte indhold, og hvor anmelder kan få yderligere oplysning om dette, og
- 3) at anmelderen kan foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Stk. 4. Indgives anmeldelse, som indeholder de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal en tjenesteudbyder uden unødigt ophold give anmelder en kvittering for modtagelse af anmeldelsen med følgende indhold:

- 1) Beskrivelse af, hvordan anmeldelsen behandles, og hvornår tjenesteudbyderens beslutning efter § 5 senest vil foreligge.
- 2) Oplysning om, at anmelder kan indgive en anmeldelse til politiet over strafbart indhold og mod den, der har delt det anmeldte indhold, og hvor anmelder kan få yderligere oplysninger om dette.
- 3) Oplysning om, at tjenesteudbyderen ved beslutning om blokering eller fjernelse af det anmeldte indhold opbevarer selve indholdet og oplysninger om brugerprofilen, der delte indholdet, i 90 dage med henblik på eventuel udlevering af materiale til politiet.
- 4) Oplysning om, at anmelderen kan foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Stk. 5. En tjenesteudbyder er ikke forpligtet til at behandle en anmeldelse, når tjenesteudbyderen vurderer, at anmeldelsen åbenbart er grundløs. Tjenesteudbyderen oplyser senest 24 timer fra anmeldelsestidspunktet anmelder om, at dennes anmeldelse ikke vil blive behandlet med en begrundelse for, hvorfor anmeldelsen anses for åbenbart grundløs og oplyser om muligheden for at foretage en indberetning til Konkur-

rence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Stk. 6. En tjenesteudbyder skal sikre, at oplysninger om anmelder og den bruger, hvis indhold er genstand for anmeldelsen, ikke videregives til uvedkommende.

Beslutning om fjernelse, blokering eller fastholdelse af indhold

§ 5. En tjenesteudbyder skal efter modtagelse af en anmeldelse, jf. § 4, fjerne, blokere eller fastholde det anmeldte indhold på baggrund af tjenesteudbyderens beslutning om, hvorvidt der er tale om ulovligt indhold, jf. dog stk. 6 og § 4, stk. 5.

Stk. 2. Hvis en tjenesteudbyder kan træffe beslutning efter stk. 1 uden nærmere undersøgelse, skal fjernelse, blokering eller fastholdelse af indholdet ske senest 24 timer fra anmeldelsestidspunktet, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. Hvis en tjenesteudbyder ikke kan træffe beslutning efter stk. 1 uden nærmere undersøgelse, skal tjenesteudbyderen senest 24 timer fra anmeldelsestidspunktet oplyse anmelder om, hvorfor indholdet kræver nærmere undersøgelse og fjerne, blokere eller fastholde indholdet på baggrund af en beslutning efter stk. 1 inden 7 dage fra anmeldelsestidspunktet, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Fristen i stk. 3 kan fraviges, såfremt

- 1) tjenesteudbyderen vurderer, at den bruger, der delte det indhold, som er genstand for anmeldelsen, nærmere kan belyse relevante faktuelle omstændigheder, som knytter sig til indholdet, eller
- 2) indholdets kompleksitet, længde eller sprog bevirker, at tjenesteudbyderen ikke kan overholde fristen i stk. 3.

Stk. 5. Hvis fristen i stk. 3 fraviges, jf. stk. 4, skal en tjenesteudbyder, inden 7 dage fra anmeldelsestidspunktet, oplyse anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om begrundelsen herfor, og fjerne, blokere eller fastholde indholdet på baggrund af en beslutning efter stk. 1, inden 14 dage, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. En tjenesteudbyder er ikke forpligtet til at træffe beslutning efter stk. 1, såfremt det indhold, der er genstand for anmeldelsen, bliver fjernet eller blokeret inden beslutning træffes i henhold til de angivne tidsfrister i stk. 2-4. Undlader tjenesteudbyderen at træffe beslutning, jf. 1. pkt., skal tjenesteudbyderen uden unødigt ophold oplyse anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, at anmeldelsen ikke vil blive behandlet i dette tilfælde og begrundelsen herfor.

Stk. 7. Indhold, der fjernes eller blokeres af en tjenesteudbyder efter denne lov samt oplysninger om brugeren, der delte indholdet, skal opbevares af tjenesteudbyderen i 90 dage efter, at tjenesteudbyderen har fjernet eller blokeret indholdet. Hvis politiet skønner det nødvendigt, kan politiet pålægge tjenesteudbyderen at opbevare indholdet i et længere tidsrum.

Meddelelse om beslutning vedrørende fjernelse, blokering eller fastholdelse af indhold

§ 6. En tjenesteudbyder skal uden unødigt ophold oplyse anmelderen om sin beslutning efter § 5, stk. 1, og begrundelsen herfor.

Stk. 2. Træffer en tjenesteudbyder beslutning efter § 5, stk. 1, om at fjerne eller blokere det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen ud over oplysningerne i stk. 1 uden unødigt ophold oplyse anmelder om det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold.

Stk. 3. Træffer en tjenesteudbyder beslutning efter § 5, stk. 1, om at fastholde det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen ud over oplysningerne i stk. 1 uden unødigt ophold oplyse anmelder om hvorledes tjenesteudbyderen kan anmodes om at efterprøve sin beslutning, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, såfremt der er adgang hertil, jf. § 7, stk. 3, og om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Stk. 4. Træffer en tjenesteudbyder beslutning efter § 5, stk. 1, om at fjerne eller blokere det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen uden unødigt ophold oplyse den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold, om beslutningen og begrundelsen herfor. Tjenesteudbyderen skal herudover uden unødigt ophold oplyse om

- 1) det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold,
- 2) hvorledes tjenesteudbyderen kan anmodes om at efterprøve sin beslutning, jf. § 7, stk. 2, nr. 2, såfremt der er adgang hertil, jf. § 7, stk. 3, og
- 3) muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Efterprøvelsesprocedure

§ 7. Tjenesteudbydere skal oprette en procedure for efterprøvelse af sine beslutninger efter § 5, stk. 1. Efterprøvelsesproceduren skal være udformet således, at brugere, der har fået fjernet eller blokeret deres indhold og anmeldere nemt kan anmode tjenesteudbyderen om efterprøvelse ved hjælp af funktioner, som er nemt tilgængelige og som er nemme at håndtere. Disse funktioner skal give mulighed for anmodning om efterprøvelse via kommunikationsplatformen eller gruppebeskedtjenesten.

Stk. 2. Tjenesteudbyderen skal efterprøve sin beslutning, jf. dog stk. 3, hvis

- 1) en anmelder inden for to uger efter modtagelse af tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, stk. 1, om at fastholde det anmeldte indhold, anmoder om efterprøvelse af tjenesteudbyderens beslutning, eller
- 2) den bruger, der fik fjernet eller blokeret sit indhold af tjenesteudbyderen inden for to uger efter modtagelse af tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, stk. 1, anmoder om efterprøvelse af tjenesteudbyderens beslutning.

Stk. 3. En tjenesteudbyder kan kun tilpligtes at efterprøve sin beslutning efter § 5, stk. 1, én gang.

Stk. 4. En tjenesteudbyder skal inden 7 dage fra anmodningstidspunktet efter stk. 2 fjerne, blokere eller fastholde

det pågældende indhold på baggrund af en beslutning om at fastholde eller ændre sin beslutning efter § 5, stk. 1, jf. dog stk. 9.

Stk. 5. En tjenesteudbyder skal i forbindelse med sin beslutning efter stk. 4 oplyse den, som har anmodet om efterprøvelse, jf. stk. 2, om sin nye beslutning og begrundelsen herfor.

Stk. 6. Hvis en tjenesteudbyders beslutning efter stk. 4 indebærer fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen, ud over oplysningerne i stk. 5 oplyse anmelder om det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold.

Stk. 7. Hvis en tjenesteudbyders beslutning efter stk. 4 indebærer fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen oplyse den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold, om sin beslutning og begrundelsen herfor samt det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold og om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Stk. 8. Hvis en tjenesteudbyders beslutning efter stk. 4 indebærer, at indhold, som er fjernet eller blokeret ved tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, stk. 1, vurderes lovligt af tjenesteudbyderen, skal tjenesteudbyderen oplyse anmelderen om sin beslutning efter stk. 4 og begrundelsen herfor samt om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Stk. 9. En tjenesteudbyder er ikke forpligtet til at træffe beslutning efter stk. 4, såfremt det indhold, der er genstand for anmeldelsen, bliver fjernet eller blokeret inden beslutning efter stk. 4 træffes. Tjenesteudbyderen oplyser uden unødigt ophold den, der har anmodet om efterprøvelse efter stk. 2 og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, at anmeldelsen ikke vil blive behandlet i dette tilfælde og begrundelsen herfor.

Stk. 10. Indebærer en tjenesteudbyders beslutning efter stk. 4, at tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, stk. 1, om at fjerne eller blokere indhold ændres, skal tjenesteudbyderen genplacere indholdet, medmindre tjenesteudbyderen fjerner eller blokerer indholdet efter andre foranstaltninger.

Kapitel 3

Afreportering

§ 8. Tjenesteudbydere skal udarbejde en rapport på dansk eller engelsk. Rapporten skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Hvis en tjenesteudbyder har sat foranstaltninger i værk for at forhindre ulovligt indhold på sin kommunikationstjeneste, skal der indgå en beskrivelse heraf.
- 2) Hvis en tjenesteudbyder anvender algoritmer til klassificering af indhold, der skal fjernes eller blokeres, skal der indgå en beskrivelse af type og omfang heraf samt driftsprincipper for de algoritmer, som tjenesteudbyderen anvender til klassificering, herunder generelle oplysninger om de anvendte træningsdata.

- 3) Hvis en tjenesteudbyder har metoder og kontrolprocedurer for tjenesteudbyderens vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold, skal der indgå en beskrivelse heraf.
- 4) Hvis en tjenesteudbyder har truffet foranstaltninger for at sikre, at kontraktlige bestemmelser om, hvilket indhold, der må deles på tjenesten mellem tjenesteudbyderen og dennes brugere, ikke overtrædes, skal der indgå en beskrivelse heraf.
- 5) Hvis en tjenesteudbyder træffer foranstaltninger over for brugere, der har delt indhold, som af tjenesteudbyderen bliver fjernet eller blokeret af egen drift eller ved beslutning efter denne lov, skal der indgå en beskrivelse heraf.
- 6) Beskrivelse af en tjenesteudbyders anmeldelsesprocedure, jf. § 4.
- 7) Hvis en tjenesteudbyder har en intern beslutningsproces, herunder kontroltrin for sin beslutning efter § 5, stk. 1, skal der indgå en beskrivelse heraf. Beskrivelsen skal tillige indeholde oplysninger om de personer, som foretager behandling af anmeldelser efter procedurerne i §§ 4-7, herunder oplysning om i hvilket omfang tjenesteudbyderen har understøttet dem med uddannelse og anden vejledning. Beskrivelsen skal tillige indeholde oplysninger om personernes sproglige kundskabsniveau, herunder oplysninger om hvor mange af disse personer, som taler dansk.
- 8) Tabel, der viser antallet af anmeldelser efter § 4, som den pågældende tjenesteudbyder har modtaget i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt.
- 9) Tabel, der viser antallet af anmeldelser, hvor den pågældende tjenesteudbyder ikke har truffet beslutning efter § 5, stk. 1, i henhold til § 5, stk. 6, og ikke har efterprøvet sin beslutning efter § 7, stk. 4, i henhold til § 7, stk. 9, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt.
- 10) Tabel, der viser udfaldet af hver af den pågældende tjenesteudbyders beslutninger efter § 5, stk. 1, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og begrundelserne herfor, inddelt efter om de pågældende beslutninger er truffet inden 24 timer jf. § 5, stk. 2, eller inden 7 dage, jf. § 5, stk. 3, samt den gennemsnitstid, som det tog tjenesteudbyderen at træffe beslutning efter henholdsvis § 5, stk. 2 eller 3.
- 11) Tabel, der viser tilfælde, hvor den pågældende tjenesteudbyder har fraveget fristen i § 5, stk. 3, efter § 5, stk. 4, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og begrundelsen herfor samt den gennemsnitstid, som det tog tjenesteudbyderen at træffe beslutning efter § 5, stk. 4.
- 12) Tabel, der viser påbud, som den pågældende tjenesteudbyder har modtaget i henhold til § 14 i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og en beskrivelse af de foranstaltninger, som tjenesteudbyderen har foretaget for at imødekomme påbuddet.
- 13) Tabel, der viser antallet af anmodninger om efterprøvelse efter § 7, stk. 2, som den pågældende tjenesteudbyder har modtaget i rapporteringsperioden, jf.

§ 8, stk. 2, 2. pkt., opstillet efter, om anmodningen blev stillet af anmelder eller den bruger, der delte indholdet. Oversigten skal indeholde oplysninger om resultatet af de gennemførte efterprøvelser, jf. § 7, stk. 4, og begrundelsen herfor.

- 14) Tabel, der viser antal og type af tilfælde, hvor den pågældende tjenesteudbyder i rapporteringsperioden ikke har gennemført en anmeldelsesprocedure efter § 4, med henvisning til at anmeldelsen var åbenbart grundløs, jf. § 4, stk. 5.
- 15) Resume med en tabel med det totale antal af modtagne anmeldelser, jf. § 4, procentdelen af indhold, som er blokeret eller fjernet på baggrund af anmeldelserne, antallet af anmodninger om efterprøvelse, jf. § 7, og procentdelen af den pågældende tjenesteudbyders beslutninger, jf. § 5, stk. 1, som blev ændret ved tjenesteudbyderens efterprøvelsesbeslutning, jf. § 7, stk. 4, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2. Hvis tjenesteudbyderen har kendskab hertil, kan der indgå en beskrivelse af baggrunden for eventuelle forskelle i tallene fra tidligere rapporteringsperioder, når disse foreligger.

Stk. 2. Tjenesteudbydere skal årligt senest 1 måned efter årsskiftet afgive rapporten, jf. stk. 1, skriftligt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og stille rapporten ubegrænset til rådighed på sit websted. Rapporteringsperioden udgør de forløbne 12 måneder forud for årsskiftet, jf. dog § 19, stk. 3.

Kapitel 4

Kontakt

§ 9. Tjenesteudbydere skal skriftligt oplyse om dennes navn, adresse, e-mailadresse og telefonnummer til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Tjenesteudbydere skal skriftligt oplyse Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om ændringer i oplysninger efter 1. pkt.

Stk. 2. Tjenesteudbydere skal inden 48 timer bekræfte modtagelsen af en henvendelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Et autosvar kan ikke udgøre en bekræftelse.

Kapitel 5

Analysér

§ 10. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udarbejde analyser om ulovligt indhold og indholdsmoderation på kommunikationsplatforme og gruppebeskædjtjenester, som tillader over 5.000 deltagere, på eget initiativ og efter anmodning fra erhvervsministeren.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan til brug for analyser efter stk. 1 af en tjenesteudbyder kræve alle nødvendige oplysninger, som tjenesteudbyderen har adgang til, og fastsætte en rimelig frist for modtagelsen af oplysningerne.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan offentliggøre analyser.

Stk. 4. Lov om offentlighed i forvaltningen, herunder reglerne om indsigt og egenaces, finder med undtagelse af denne lovs § 15 ikke anvendelse på de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtager efter stk. 2.

Kapitel 6

Tilsyn, oplysningspligt, indberetning og påbud

Tilsyn

§ 11. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med loven og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan optage sager om efterlevelse af loven og regler udstedt i medfør heraf til behandling på eget initiativ eller på baggrund af en indberetning, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn efter stk. 1, herunder om at tilsynet kan prioritere sager.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan underrette de relevante myndigheder, såfremt de fremsendte rapporter, jf. § 8, stk. 2, giver anledning til at undersøge omfanget af fjernelse eller blokering af anmeldt ulovligt indhold inden for en myndigheds ressort nærmere.

Oplysningspligt

§ 12. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan af en tjenesteudbyder kræve alle nødvendige oplysninger, som tjenesteudbyderen har adgang til, til brug for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan til brug for udmåling af bøder efter § 16 og til brug for at pålægge tvangsbøder efter § 18 anmode en tjenesteudbyder om oplysninger om tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Styrelsen kan endvidere anmode den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskædjtjeneste om oplysninger om antallet af tjenesteudbyderens brugere på verdensplan samt antallet af tjenesteudbyderens brugere i Danmark.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger efter stk. 1 og 2.

Indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

§ 13. Erhvervsministeren fastsætter regler om adgang til at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om en tjenesteudbyders manglende efterlevelse af §§ 4-7 og om, hvorledes indberetningen skal foretages, herunder om formkrav til indberetningen.

Påbud

§ 14. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ved manglende efterlevelse af § 4, stk. 1, 2. pkt., § 4, stk. 2, § 7, stk. 1, 2. pkt., § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15, § 10, stk. 2, og § 12, stk. 1, samt af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 2 og 3, udstede påbud om, at reglerne skal efterleves. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan tilbagekalde et påbud eller fastsætte supplerende vilkår til et påbud meddelt efter stk. 1. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelse af de supplerende vilkår til påbuddet.

Kapitel 7

Digital kommunikation

§ 15. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i postløsningen Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere, eller den af tjenesteudbyderen oplyste e-mailadresse, jf. § 9, stk. 1.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal ske ved anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Kapitel 8

Sanktioner

Bødestraf

§ 16. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den tjenesteudbyder, der undlader

- 1) at oprette en procedure efter § 4, stk. 1, 1. pkt., for behandling af anmeldelser,
- 2) hurtigst muligt og inden 24 timer at give oplysninger til anmelder efter § 4, stk. 3,
- 3) uden unødigt ophold at give en kvittering for modtagelse af anmeldelsen med indhold i henhold til § 4, stk. 4,
- 4) senest 24 timer fra anmeldelsestidspunktet at oplyse anmelder om oplysningerne i § 4, stk. 5, 2. pkt.,
- 5) at sikre, at oplysninger om anmelder og den bruger, hvis indhold er genstand for anmeldelsen, ikke videregives til uvedkommende, jf. § 4, stk. 6,
- 6) at fjerne, blokere eller fastholde indholdet senest 24 timer fra anmeldelsestidspunktet, jf. § 4, stk. 1, hvis beslutning efter § 5, stk. 2, jf. stk. 1, kan træffes uden nærmere undersøgelse,
- 7) senest 24 timer fra anmeldelsestidspunktet oplyse anmelder efter § 5, stk. 3, om, hvorfor indholdet kræver nærmere undersøgelse,
- 8) at fjerne, blokere eller fastholde indholdet på baggrund af en beslutning efter § 5, stk. 1, inden 7 dage fra anmeldelsestidspunktet efter § 5, stk. 3,
- 9) at oplyse inden 7 dage fra anmeldelsestidspunktet anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter § 5, stk. 5, om baggrunden for fravigelse af fristen i § 5, stk. 3,

- 10) at fjerne, blokere eller fastholde indholdet på baggrund af en beslutning efter § 5, stk. 1, inden 14 dage efter § 5, stk. 5,
- 11) uden unødigt ophold at oplyse anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter § 5, stk. 6, 2. pkt., om, at anmeldelsen ikke vil blive behandlet og begrundelsen herfor,
- 12) at opbevare fjernet og blokeret indhold og dertilhørende oplysninger om brugeren efter § 5, stk. 7,
- 13) uden unødigt ophold at give anmelder de oplysninger, der er anført i § 6, stk. 1-3,
- 14) uden unødigt ophold at give den bruger, der delte det indhold, der er genstand for anmeldelsen, de oplysninger, der er anført i § 6, stk. 4,
- 15) at oprette en procedure efter § 7, stk. 1, 1. pkt., for efterprøvelse af sine beslutninger efter § 5, stk. 1,
- 16) at fjerne, blokere eller fastholde det pågældende indhold på baggrund af en beslutning efter § 7, stk. 4, inden 7 dage fra anmodningstidspunktet efter § 7, stk. 2, om efterprøvelse af sin beslutning efter § 5, stk. 1,
- 17) at oplyse den, som har anmodet om efterprøvelse, jf. § 7, stk. 2, om sin nye beslutning, jf. § 7, stk. 4, og begrundelsen herfor efter § 7, stk. 5,
- 18) at give anmelder de oplysninger, der er anført i § 7, stk. 6,
- 19) at give den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold de oplysninger, der er anført i § 7, stk. 7,
- 20) at give anmelder de oplysninger, der er anført i § 7, stk. 8,
- 21) uden unødigt ophold at give den, der har anmodet om efterprøvelse, jf. § 7, stk. 2, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de oplysninger, der er anført i § 7, stk. 9, 2. pkt.,
- 22) at genplacere indhold, jf. § 7, stk. 10,
- 23) at afgive rapporten i henhold til § 8, stk. 1, 1. pkt., til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter § 8, stk. 2, 1. pkt.,
- 24) at stille rapporten i henhold til § 8, stk. 1, 1. pkt., ubegrænset til rådighed på sit websted efter § 8, stk. 2, 1. pkt.,
- 25) skriftligt at oplyse de oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der er anført i § 9, stk. 1, 1. pkt.,
- 26) skriftligt at oplyse Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om ændringer efter § 9, stk. 1, 2. pkt.,
- 27) at bekræfte modtagelsen af en henvendelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen inden 48 timer efter modtagelse, jf. § 9, stk. 2, eller
- 28) at efterkomme påbud, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har meddelt efter § 14, stk. 1, eller supplerende vilkår til et påbud, som meddelt efter § 14, stk. 2.

Stk. 2. Ved udmåling af bøder efter stk. 1 lægges der vægt på tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det regnskabsår, som går forud for overtrædelsen korrigeret med andelen af tjenesteudbyderens gennemsnitlige antal brugere i Danmark i det forgangne kalenderår. Ved udmåling af bøder efter stk. 1 lægges der i skærpende retning vægt på samtidig pådømmelse af flere overtrædelser.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Administrative bødeforelæg

§ 17. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan i sager om overtrædelse af § 16, stk. 1, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde. Fristen kan efter anmodning forlænges af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Tvangsbøder

§ 18. Der kan pålægges daglige tvangsbøder til tjenestudbydere, der undlader at efterkomme et påbud meddelt ef-

ter § 14, stk. 1, eller supplerende vilkår til et påbud meddelt efter § 14, stk. 2.

Stk. 2. Tvangsbøder efter stk. 1 udgør 1 pct. af tjenestudbyderens gennemsnitlige daglige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår korrigeret med andelen af tjenestudbyderens brugere i Danmark for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste. Størrelsen af den daglige tvangsbøde beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om at pålægge tvangsbøder.

Kapitel 9

Ikrafttræden, overgangsregler og territorial gyldighed

§ 19. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens §§ 4-7, § 13 og § 16, stk. 1, nr. 1-22, træder i kraft 1. september 2022.

Stk. 3. Rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, løber 1. gang fra 1. september 2022 til 31. december 2022.

§ 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. **Indledning**
2. **Lovforslagets hovedpunkter**
 - 2.1. **Formål, anvendelsesområde og definitioner**
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. **Anmeldelsesprocedure, beslutning om fjernelse, blokering eller fastholdelse af indhold, meddelelse om beslutning vedrørende fjernelse, blokering eller fastholdelse af indhold, samt efterprøvelse**
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. **Afreportering**
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. **Kontakt**
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. **Analyser**
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. **Tilsyn, oplysningspligt, indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og påbud**
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. **Digital kommunikation**
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8. **Bødestraf, administrative bødeforlæg og tvangsbøder**
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. **Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
 - 3.1. **Principper for digitaliseringsklar lovgivning**
4. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
5. **Administrative konsekvenser for borgerne**
6. **Klimamæssige konsekvenser**
7. **Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
8. **Forholdet til EU-retten**
9. **Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
10. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

Dette lovforslag tager afsæt i regeringens udspil om sociale mediers ansvar, der blev lanceret 15. august 2021. Lovforslaget er en udmøntning af udspillet 1. initiativ om ”Skærpet fokus på sociale mediers ansvar i forhold til ulovligt indhold”, som bl.a. indeholder et initiativ om forslag til en ny lov, der regulerer sociale medier med skærpede krav om nedtagning af ulovligt indhold og indførelse af transparenskrav.

Udspillet er resultatet af et oplæg fra en tværministeriel arbejdsgruppe nedsat af regeringen i november 2019, der har analyseret konkrete initiativer i forhold til regulering af ulovligt indhold på sociale medier.

Arbejdsgruppen har i forbindelse med sit arbejde inddraget en lang række interessenter, herunder f.eks. Facebook, Google, Institut for Menneskerettigheder, Digitalt Ansvar, Djøfs TechDK Kommission, Tænk tanken Justitia, Dansk Industri og Dansk Erhverv. Ytringsfrihedskommissionens betænkning er endvidere indgået i arbejdsgruppens arbejde.

Arbejdsgruppen har foretaget en afdækning af den eksisterende regulering af sociale medier samt foretaget en undersøgelse af, hvordan der kan indføres ny regulering på området, herunder i lyset af, at Europa-Kommissionen i december 2020 fremsatte forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF, der bl.a. har til formål at regulere digitale platforme, herunder sociale medier (DSA).

Der findes i dag regler i lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel (e-handelsloven), der indeholder forpligtelser for tjenesteudbydere af informationssamfundstjenester. Reglerne i e-handelsloven er imidlertid mere end 20 år gamle. Reguleringen har vist sig hverken at være tidssvarende eller tilstrækkelig til at stoppe hurtig spredning af ulovligt indhold. Regeringen har derfor hilst Europa-Kommissionens forslag til DSA velkommen.

I dag er tjenesteudbydernes indholdsmoderation i høj grad baseret på frivillige foranstaltninger, men de muligheder, der i dag er for, at ulovligt indhold hurtigt spredes, viser imidlertid, at det ikke er tilstrækkeligt at lade det være op til tjenesteudbyderne selv at håndtere ulovligt indhold på deres platforme.

Antallet af brugere på kommunikationsplatforme og gruppebeskedsjenerer, som tillader brugere at interagere socialt, er steget betydeligt de senere år, hvilket har muliggjort, at flere mennesker har en øget adgang til information og udveksling af information på internettet. Kommunikationsplatforme og andre tjenester spiller en stadig større rolle i hverdagen hos de fleste mennesker og udgør både fora for meningsudveksling og offentlig debat, men også en kilde til nyheder og information om produkter og tjenester.

Overgrebsbilleder af børn, opfordring til vold og promote-ring af farlige produkter er blot eksempler på ulovligt indhold, der er blevet spredt på kommunikationsplatforme og gruppebeskedsjenerer. Dette rejser alvorlige bekymringer, som kræver, at der stilles krav til, at tjenesteudbyderne af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskedsjenerer påtager sig et større ansvar for at hindre spredning af ulovligt indhold, der matcher den størrelse, indflydelse og betydning, som disse tjenesteudbyderes platforme eller tjenester har i samfundet i dag, herunder ved at sikre, at ulovligt indhold fjernes hurtigt.

Regeringen har et klart ønske om at værne om ytringsfriheden, som er en hjørnesteen i det danske demokrati. Regeringen har samtidig et ønske om at sikre, at der er mulighed for at dele indhold – også på kommunikationsplatforme og gruppebeskedsjenerer. Lovforslaget er efter regeringens holdning udtryk for en passende balance mellem disse hensyn, ligesom der med forslaget også er lagt op til, at både de, som anmelder indhold og de brugere, som får fjernet eller blokeret deres indhold får adgang til anmode tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebe-

skedtjeneste til at efterprøve deres første beslutning om indholdet.

Regeringen mener ikke, at et initiativ mod den omfattende og hurtige spredning af ulovligt indhold kan afvente, at DSA gennemføres. Derfor vurderer regeringen det vigtigt, at der nationalt, indtil DSA træder i kraft, indføres nationale foranstaltninger for at sikre, at tjenesteudbydere hurtigst muligt påtager sig et større ansvar for nedtagning af ulovligt indhold og øger gennemsigtighed om deres indholdsmoderation. Dette flugter med initiativer fra flere andre EU-lande, som har indført nationale regler, der forpligter sociale medier til at antage en mere aktiv rolle i bekæmpelsen af ulovligt indhold på deres platforme. Det er regeringens vurdering, at der i forbindelse med DSA's mulige ikrafttræden, vil skulle foretages en justering af lovforslaget. Regeringen vil i forbindelse hermed skulle se på, om der vil være behov for at justere de dele af lovforslaget, som ikke måtte blive afløst af DSA'en.

2. Lovforslagets hovedpunkter

Forslaget indeholder en række forpligtelser for tjenesteudbydere, som tilbyder en kommunikationsplatform i Danmark, herunder visse forpligtelser for disse platformes lukkede grupper, som tillader over 5.000 deltagere. Det foreslås ydermere, at loven skal omfatte tjenesteudbydere, der tilbyder en gruppebeskedsjenerer i Danmark, som tillader over 5.000 deltagere. Det er ydermere en forudsætning for at blive omfattet af lovens foreslåede anvendelsesområde, at platformen eller tjenesten har haft over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår.

Det foreslås, at de omfattede tjenesteudbydere forpligtes til at etablere en brugervenlig procedure, som tillader enhver at anmelde indhold på platformen eller gruppebeskedsjeneren, og som sikrer tjenesteudbyderens håndtering af anmeldelser af indhold, som anmelderen mener er ulovligt. I den forbindelse foreslås det, at anmeldelsesfunktionen skal være tilgængelig på ethvert indhold på kommunikationsplatformen eller gruppebeskedsjeneren, og det foreslås hvilke oplysninger, som en anmeldelse skal indeholde.

Det foreslås yderligere, hvorledes tjenesteudbyderen skal håndtere både fyldestgørende og ikke fyldestgørende anmeldelser, og at tjenesteudbydere på baggrund af disse anmeldelser skal fjerne, blokere eller fastholde det anmeldte indhold på baggrund af en beslutning herom inden 24 timer efter modtagelse af en anmeldelse. Hvis indholdet kræver nærmere undersøgelse, kan fristen imidlertid forlænges til 7 dage forudsat, at tjenesteudbyderen kan begrunde over for anmelder, hvorfor behandling af indholdet kræver nærmere undersøgelse. Ydermere kan denne frist fraviges, således at der skal træffes beslutning inden for 14 dage, hvis tjenesteudbyderen vurderer, at den bruger, der delte det indhold, som er genstand for anmeldelsen, nærmere kan belyse relevante faktuelle omstændigheder, som knytter sig til indholdet, eller fordi indholdets kompleksitet, sprog eller længde tilsiger denne fristforlængelse. Hvis 7 dages fristen fraviges

skal tjenesteudbyderen begrunde dette over for anmelderen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Endvidere indebærer lovforslaget, at tjenesteudbydere skal stille en række oplysninger til rådighed for både anmelder og den, der får fjernet sit indhold, herunder det territoriale anvendelsesområde for en evt. fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold, en begrundelse for deres beslutninger, oplysning om at de berørte parter kan få efterprøvet tjenesteudbyderens beslutning, og informationer om, hvorledes der kan indberettes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Herudover indeholder lovforslaget krav til tjenesteudbydere om at øge deres gennemsigtighed ved at udarbejde rapporter med informationer om efterlevelse af forpligtelserne i nærværende lovforslag og nærmere beskrivelser af deres egne foranstaltninger for at modvirke ulovligt indhold efter egne retningslinjer og tjenestevilkår. Rapporterne vil skulle offentliggøres og forelægges Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med et årligt interval. Med henblik på at borgere, ngo'er, myndigheder og andre kan få et større indblik i, hvorledes de omfattede tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskeds-tjeneste modererer indhold på deres platform eller tjeneste efter deres egne retningslinjer, foreslås det bl.a., at tjenesteudbydere i rapporterne skal beskrive om de benytter algoritmer for klassificering af indhold, der fjernes eller blokeres.

Rapporterne skal udover at tjene som grundlag for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn også kunne benyttes som en del af oplysningsgrundlaget for analyser om ulovligt indhold på kommunikationsplatforme og gruppebeskeds-tjenester, som styrelsen kan vælge at udarbejde på eget initiativ eller efter anmodning fra erhvervsministeren. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil til brug for analyser kunne indhente oplysninger fra en videre kreds af tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskeds-tjeneste uden at skele til antallet af brugere på platformen eller tjenesten.

Til brug for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn og kommunikation med de omfattede tjenesteudbydere foreslås det at etablere en direkte kontaktindgang til tjenesteudbyderne ved at indføre krav om, at tjenesteudbydere skal stille kontaktinformationer til rådighed for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det foreslås ydermere, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle nødvendige oplysninger fra de omfattede tjenesteudbydere, som disse har adgang til, til brug for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov.

Herudover foreslås det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger til brug for sin afgørelse af, om en juridisk person er omfattet af loven, såfremt styrelsen bliver anmodet herom. Styrelsen kan til brug for sin afgørelse anmode den juridiske person om oplysninger om f.eks. personens concernomsætning til brug for udmåling af eventuelle bøder.

Det foreslås endvidere at give erhvervsministeren hjemmel til at udstede regler om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn, herunder at tilsynet kan prioritere sager. Det foreslås ligeledes at give erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, hvorledes der kan indberettes til styrelsen, og hvilke it-systemer, som tjenesteudbydere og indberettere skal anvende i kommunikationen med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det er hensigten, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse vil fastsætte regler om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har prioriteringsadgang i forhold til, hvilke indberetninger, som styrelsen vil åbne en sag mod en tjenesteudbyder på baggrund af. Det er erhvervsministeriets vurdering, at prioritetsadgangen sammen med styrelsens håndhævelsesbeføjelser herunder udstedelse af påbud og indhentning af oplysninger vil understøtte en effektiv og smidig håndhævelse af de foreslåede regler.

Endelig foreslås det at indføre hjemmel til at sanktionere de tjenesteudbydere, som overtræder forpligtelserne i den foreslåede lov. En række af forslagets bestemmelser er strafbelagte, og det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen under visse forudsætninger vil kunne udstede administrative bødeforelæg efter principperne i retsplejelovens § 832 om politiets bødeforelæg. I de tilfælde, hvor tjenesteudbyderen overlades et skøn ved opfyldelse af en given forpligtelse, vurderes det imidlertid hensigtsmæssigt, at bødestraf forudsætter, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udsteder et forudgående påbud på tjenesteudbyderen først. Herudover foreslås det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som et tvangsmiddel skal kunne pålægge daglige tvangsbøder for manglende efterkommelse af et af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstedt påbud.

2.1. Formål, anvendelsesområde og definitioner

2.1.1. Gældende ret

Der findes i gældende ret ikke en definition af en kommunikationsplatform eller gruppebeskeds-tjeneste, som disse foreslås i nærværende lovforslag. Det tætteste man kommer herpå, er de informationssamfundstjenester, som består i oplagring af information leveret af en tjenestemodtager, og som bl.a. er omfattet af e-handelslovens § 16. Der findes ikke i gældende ret en definition af en bruger. Det tætteste man kommer herpå, er definitionen af tjenestemodtager i e-handelslovens § 2, stk. 1, nr. 4, hvorefter en tjenestemodtager er defineret som enhver fysisk eller juridisk person, der modtager og anvender en informationssamfundstjeneste.

Tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform og tjenesteudbydere af en gruppebeskeds-tjeneste er ligesom øvrige udbydere af digitale platforme underlagt reglerne i e-handelsloven. E-handelsloven gælder for alle informationssamfundstjenester, hvilket defineres som enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Dette inkluderer derfor blandt andet alle digitale platforme, dvs. både handelsplatforme og sociale medier, al e-handel, al reklame og telenetværket. E-handelslovens §§ 14-16 indeholder særlige

bestemmelser om formidleransvar for tjenesteydere, herunder navnlig regler, der angiver de betingelser, hvorunder en formidler af en informationssamfundstjeneste er fri for ansvar.

E-handelsloven suppleres af sektorspecifik regulering, eksempelvis lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning (produktloven), der bl.a. gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed, og lov nr. 426 af 3. maj 2017 om markedsføring med senere ændringer (markedsføringsloven), der bl.a. gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked (direktivet om urimelig handelspraksis).

E-handelsloven suppleres ligeledes af lov nr. 1121 af 4. juni 2021 om ophavsret (ophavsretsloven), der bl.a. gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked (DSM-direktivet). Det følger af ophavsretslovens § 52 c, at ift. ophavsretlig beskyttet indhold er onlineindholdsdelingstjenester ansvarlige for det indhold, som deres brugere uploader til platformen. Onlineindholdsdelingstjenester er direkte ansvarlige for deres brugers upload til deres platform og således forpligtet til at indgå aftale med rettighedshaverne, herunder på vegne af tjenestens brugere, medmindre onlineindholdsdelingstjenesten efter at have forsøgt at indgå aftale, har taget visse skridt for at sørge for, at indhold med rettighedshavernes rettigheder ikke er tilgængelig på tjenesten. De pågældende skridt er underlagt en proportionalitetsvurdering, og der er lempeligere krav for nye tjenester.

Herudover indeholder bekendtgørelse nr. 914 af 11. august 2014 om medieansvarsloven (medieansvarsloven) et udgiver- og redaktøransvar. Således fremgår der et udgiveransvar af §§ 15 og 23 og et redaktøransvar af §§ 9, 11, 12, 13, § 17, stk. 2 og 3, § 18, stk. 2, § 19, § 20, stk. 1, 2. og 3. pkt., §§ 21 og 24. Herudover gælder der et erstatningsansvar i medfør af medieansvarslovens §§ 29-33.

Det følger af medieansvarslovens § 1, at loven gælder for følgende massemedier: 1) Indenlandske periodiske skrifter, herunder billeder og lignende fremstillinger, der trykkes eller på anden måde mangfoldiggøres, 2) Lyd- og billedprogrammer, der spredes af DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed, 3) Tekster, billeder og lydprogrammer, der periodisk udbredes til offentligheden, såfremt de har karakter af en nyhedsformidling, som kan ligestilles med den formidling, der er omfattet af nr. 1 eller 2, jf. dog § 8, stk. 1.

On demand audiovisuelle tjenester, f.eks. tv-programmer, der streames på internettet, og hvor modtageren selv afgør sendetidspunkt m.v., er reguleret af både e-handelsloven og

bekendtgørelse nr. 248 af 16. marts 2019 om lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (herefter benævnt lov om radio- og fjernsynsvirksomhed) og heraf afledte bekendtgørelser, bl.a. bekendtgørelse nr. 1159 af 8. juni 2020 om programvirksomhed på grundlag af registrering (herefter benævnt bekendtgørelse om programvirksomhed på grundlag af registrering), hvis udbyderen hører under en dansk myndighed. Bekendtgørelsen er hjemlet i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (herefter benævnt direktiv om audiovisuelle tjenester).

Bekendtgørelse nr. 1158 af 18. juni 2020 om videodelingsplatformstjenester (herefter benævnt videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsen) er hjemlet i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Det er fastsat i videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsens § 1, at bekendtgørelsens regler finder anvendelse på udbydere af videodelingsplatformstjenester, der hører under dansk myndighed. Videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsen definerer en videodelingsplatformstjeneste, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, som en tjeneste, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, eller en væsentlig funktion i tjenesten, jf. § 4, består i at udbyde billedprogrammer, brugergenererede videoer eller begge dele til offentligheden, som udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar for, med henblik på at informere, underholde eller oplyse via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og hvis tilrettelæggelse fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved brug af automatiske metoder og algoritmer og navnlig gennem visning, tagging og sekvensering, jf. § 51 a, stk. 2, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsen definerer en udbyder af en videodelingsplatformstjeneste, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, som en fysisk eller juridisk person, der udbyder en videodelingsplatformstjeneste, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 51 a, stk. 3.

Videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsen fastsætter i § 4, at en social medietjeneste er omfattet af bekendtgørelsens regler, hvis udbud af billedprogrammer, brugergenererede videoer eller begge dele til offentligheden udgør en væsentlig funktion i tjenesten, jf. § 2, nr. 1. Det fastsættes videre i bestemmelsens stk. 2, at udbud af billedprogrammer, brugergenererede videoer eller begge dele udgør en væsentlig funktion i tjenesten i henhold til stk. 1, hvis det audiovisuelle indhold ikke blot er et supplement til eller udgør en mindre del af den sociale medietjenestes aktiviteter.

Den 7. juni 2022 træder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784 om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (TCO-forordningen) i kraft. Med

forordningen bliver det bl.a. muligt for hver medlemsstats kompetente myndighed at udstede et påbud til hostingtjenesteydere om at fjerne eller deaktivere terrorrelateret indhold i alle EU's medlemsstater inden for 1 time. Derudover fastsætter forordningen krav om, at enhver hostingtjenesteyder, der er udsat for terrorrelateret indhold, skal indføre nærmere specifikke foranstaltninger til at beskytte deres tjeneste mod udbredelsen af terrorrelateret indhold.

Der findes ikke i gældende regulering, som er møntet specifikt på at forpligte tjenesteudbydere af gamingtjenester til at indholdsmoderere ulovligt indhold. Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil (2008/2173(INI)) (2010/C 87 E/21) indeholder en række tilkendegivelser til Europa-Kommissionen og medlemsstater om yderligere at regulere området med henvisning til Europa-Kommissionens meddelelse af 22. april 2008 om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil (KOM(2008)0207), Rådets resolution af 1. marts 2002 om beskyttelse af forbrugere, især unge, ved mærkning af visse videospil og computerspil efter aldersgruppe og Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/952/EF af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester. Som nævnt i Europa-Kommissionens meddelelse af 22. april 2008 blev det selvregulerende aldersklassificeringssystem Pan European Games Information (PEGI) vedtaget i april 2003. PEGI er et frivilligt system til selvregulering, som skal sikre, at mindreårige ikke udsættes for spil, der er uegnet for deres særlige aldersgruppe. PEGI Online, som blev lanceret i juni 2007 og er medfinansieret af programmet for et sikrere internet, har til formål at yde børn og unge bedre beskyttelse mod upassende spilindhold og hjælpe forældre med at forstå risiciene og de potentielle farer i dette miljø.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med lovforslaget er at fremme beskyttelsen mod ulovligt indhold og øge gennemsigtigheden om indholdsmoderation på kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester. Eftersom de tjenesteudbydere, som udbyder en kommunikationsplatform i Danmark, i mange tilfælde har deres hovedsæde uden for landets grænser, er det Erhvervsministeriets vurdering, at formålet kun kan opnås ved ikke at skelne mellem tjenesteudbydere, som er etableret i Danmark, og tjenesteudbydere, som er etableret uden for Danmark.

Det specificeres i forslaget til anvendelsesområdet, at datingtjenester og gamingtjenester hører ind under begrebet kommunikationsplatform. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at datingtjenester og gamingtjenester skal omfattes af lovforslaget, da kommunikationen blandt brugerne på disse tjenester ofte initieres mellem parter, som ikke ken-

der hinanden på forhånd. Herudover vil tjenesterne i det omfang, at de benyttes af børn og unge, tilsige et særligt beskyttelsesbehov over for brugerne.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at brugere ved benyttelse af datingtjenester kan blive udsat for uvelkomment indhold, herunder ulovligt indhold som f.eks. uønskede billeder af kønsdele, rufferi, stalking, prostitution af mindreårige eller identitetstyveri samt afpresning eller videredeling af billeder eller video uden samtykke, hvilket understøtter, at der er behov for regulering af disse typer platforme.

Hensigten med lovforslaget er bl.a. at forpligte tjenesteudbydere af de mest benyttede kommunikationsplatforme eller gruppebeskedtjenester med mange brugere til at tage større ansvar for nedtagning af ulovligt indhold, da der er potentiale for, at ulovligt indhold hurtigt kan spredes til mange brugere på disse typer fora. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at lovforslagets forpligtelser om bl.a. anmeldelsesprocedure og afrapportering kun skal gælde for tjenesteudbydere, som tilbyder en kommunikationsplatform i Danmark med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår og for tjenesteudbydere, der tilbyder en gruppebeskedtjeneste i Danmark, som tillader over 5.000 brugere, såfremt tjenesten har over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår.

Den eneste undtagelse herfra vedrører kredsen af tjenesteudbydere, som det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra til brug for analyser. Det foreslås således, at styrelsen kan indhente oplysninger til brug for analyser fra tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskedtjeneste uagtet antal brugere i Danmark, dvs. også for platforme og tjenester, der har under 80.000 brugere i Danmark. Det foreslås i den forbindelse, at de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtager til brug for analyser, er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen, og tjenesteudbydernes fortrolige oplysninger er dermed skærmet fra aktindsigt. Det er ydermere Erhvervsministeriets vurdering, at lovforslaget alene skal omfatte tjenesteudbydere, som tilbyder deres kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste med henblik på opnåelse af fortjeneste f.eks. gennem indtjening på reklamer, annoncørbetalt indhold, medlemsskaber m.v. Dette skal medvirke til at sikre, at tjenesteudbydere uden omsætning og ansatte til at sikre overholdelse af loven ikke omfattes af forslaget.

Ved at fastsætte en grænse for antallet af brugere ekskluderes tjenesteudbydere af mindre kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester, som f.eks. er i opstartsfasen, da disse tjenesteudbydere ikke nødvendigvis har ressourcerne til at imødekomme forpligtelserne i dette lovforslag. Det vurderes ligeledes, at det forhold, at tjenesteudbydernes kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste ikke har en stor brugerskare, i sig selv kan bevirke, at der ikke sker hurtig masseudbredelse af ulovligt indhold i samme omfang som på de store platforme og tjenester. Lovforslaget påvirker imidlertid ikke disse mindre virksomheders mulig-

hed for på frivillig basis at etablere et system, der opfylder en eller flere af lovforslagets forpligtelser.

Eftersom lovforslaget kun sigter på at stille krav til tjenesteudbydere, der tilbyder en kommunikationsplatform eller en gruppebeskedtjeneste, som disse er afgrænset i definitionerne heraf og anvendelsesområdet, er det Erhvervsministeriets vurdering, at det for klarhedens skyld er hensigtsmæssigt, at anvendelsesområdet på forhånd afgrænser, hvilke typer af online tjenester, der specifikt foreslås undtaget fra loven. Det drejer sig navnlig om tjenester, der primært er beregnet til formidling eller salg af varer eller tjenesteydelser, til formidling af boliger eller stillingsannoncer, til anmeldelse af varer eller tjenesteydelser, til prissammenligning, til tilgængeliggørelsen af ikke-profitorienterede onlineencyklopædier, som kommunikationsplatform for at danne faglige netværk i professionel øjemed og som kommunikationsplatform mellem medarbejdere, forældre og elever vedrørende dagtilbud eller uddannelsesinstitutioner.

Ved vurdering af, om en tjeneste primært er beregnet til de i bestemmelserne angivne formål, skal tjenestens faktiske overordnede brugervendte funktion og konkret anvendelse indgå.

Herudover foreslås det at undtage individuelle kommunikationstjenester fra lovforslagets anvendelsesområde. Erhvervsministeriets vurdering heraf bunder i hensynet til privatlivets fred og hensynet til, at afsenderen og modtageren ved individuel kommunikation har en berettiget forventning om, at de ytrer sig i et privat og lukket rum. I den forbindelse bemærkes det, at kommunikationen på kommunikationsplatforme, herunder datingtjenester og gamingtjenester, og gruppebeskedtjenester kan have nogle af de samme karakteristika, som individuelle kommunikationstjenester, men at disse tjenester ikke foreslås undtaget fra lovens anvendelsesområde.

Hensynet til privatlivets fred ligger også bag forslaget om, at tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform ikke er omfattet af forpligtelserne i §§ 4-7, som vedrører behandling af anmeldelser, for så vidt angår lukkede grupper, som tillader under 5.000 brugere på deres kommunikationsplatform. Ligeledes foreslås det, at gruppebeskedtjenester, der tillader et deltagerantal på under 5.000 deltagere, heller ikke omfattes af lovforslaget.

Da der er tale om et helt nyt regelsæt for tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskedtjeneste er det Erhvervsministeriets vurdering, at juridiske personer kan have behov for at opnå klarhed om, hvorvidt de falder ind under den foreslåede lovs anvendelsesområdet. Det foreslås derfor, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på anmodning af en juridisk person kan træffe afgørelse om, hvorvidt vedkommende er omfattet af loven. Til brug herfor foreslås det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra den juridiske person om den pågældendes kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste. De oplysninger, der er nødvendige til brug for Kon-

kurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, vil bl.a. kunne være oplysninger om den juridiske persons platforms primære anvendelse, karakteristika og hvilke funktioner, som den juridiske person tilbyder sine brugere på platformen samt oplysninger om platformens brugerantal i Danmark i gennemsnit i det forgangne kalenderår.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der vil være tale om unødvendig dobbeltregulering, hvis indhold fra massemedier, som er underlagt redaktionelt ansvar i medieansvarsloven også skal omfattes af lovforslaget. Det foreslås derfor, at massemediers sider og opslag på sociale medier omfattet af medieansvarsloven skal undtages fra lovforslagets anvendelsesområder. Den foreslåede bestemmelse skal forstås i sammenhæng af de foreslåede forpligtelser for tjenesteudbydere om at oprette en procedure for behandling af anmeldelser i den foreslåede § 4. Tjenesteudbydere vil med den foreslåede undtagelse af indhold fra massemedier således ikke være forpligtet til at oprette en anmeldelsesprocedure på indhold fra massemedier.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at tjenesteudbydere, i nærværende lovforslag, under visse forudsætninger også kan forstås som udbydere i andre regelsæt. For klarhedens skyld foreslås det derfor at indsætte en bestemmelse, der regulerer forholdet til fire konkrete regelsæt, således at disse regelsæt ikke påvirkes af denne lov, og således at de enkelte bestemmelser i dette lovforslag kun finder anvendelse, hvis forholdet ikke reguleres i en af de fire regelsæt. Dette lovforslag får i denne sammenhæng en supplerende karakter. I forlængelse heraf foreslås det endvidere, at uden for de ovenfor nævnte områder, hvor regulering i anden lovgivning eller regler udstedt i medfør heraf giver brugere en bedre retsstilling, går disse regler forud for reglerne i dette lovforslag.

Det foreslås, at begrebet ulovligt indhold defineres bredt og omfatter alt indhold, som er ulovligt efter til enhver tid gældende ret med henblik på at sikre et sikkert, forudsigeligt og pålideligt online-miljø på de omfattede kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester. Det kan f.eks. være deling af billeder, der viser seksuelt misbrug af børn eller reklame for ulovlige produkter. Det bemærkes hertil, at definitionen af ulovligt indhold inkluderer desuden enhver form for indhold, som det er strafbart at eksponere børn for, men lovligt for voksne på platforme og tjenester, hvor indholdet reelt eksponeres for børn.

Det foreslås, at begrebet kommunikationsplatform defineres som en online platform, som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler, og hvis primære funktion består i at muliggøre det for brugere af platformen at tilslutte sig, dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video.

Uden for dette begreb falder således platforme, som ikke tillader brugere at udforske andre brugeres profiler og dele meddelelser. Denne type platforme anses derfor ikke for

at falde ind under den foreslåede definition af kommunikationsplatform i lovforslaget.

Mange websteder tilbyder i dag deres brugere en interaktiv kommunikationsmulighed, som er en sekundær accessorisk del til den primære funktion af webstedet. Det drejer sig f.eks. om websteder, som primært indeholder journalistisk eller redaktionelt indhold, men også har en kommentarsektion, der tilbyder brugere at dele meddelelser. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at disse interaktive kommunikationsmuligheder mellem brugere ikke kan anses for at falde ind under definitionen af kommunikationsplatform, da de ikke er den primære funktion, men i stedet den sekundære funktion af webstedet. Kommentarsektionen i en onlineavis vil således f.eks. udgøre en sådan accessorisk funktion, i forhold til den primære tjeneste, nemlig offentliggørelsen af nyheder under udgiverens redaktionelle ansvar.

Det foreslås, at individuel kommunikationstjeneste defineres som en tjeneste, der tilbyder kommunikation via direkte beskeder, hvor afsenderen har forudbestemt modtagerkredsen, herunder SMS, MMS eller via e-mail, chat m.v., uanset om en sådan tjeneste tilbydes online eller offline.

Det foreslås, at gruppebeskædtjeneste defineres som en online tjeneste, der med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder brugeren kommunikation via direkte beskeder i en gruppechat, hvor afsenderen kan tilføje eller acceptere andre brugere som forudsætning for at deltage i gruppechatten selv eller ved at tildele administratorer disse rettigheder.

2.2. Anmeldelsesprocedure, beslutning om fjernelse, blokering eller fastholdelse af indhold, meddelelse om beslutning vedrørende fjernelse, blokering eller fastholdelse af indhold, samt efterprøvelse

2.2.1. Gældende ret

Der gælder en række sektorspecifikke regler, som giver danske myndigheder adgang til at begrænse spredningen af ulovligt indhold på onlinegrænseflader. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (markedsovervågningsforordningen) finder direkte anvendelse i dansk ret, men indeholder minimumsbeføjelser, som er implementeret i dansk lovgivning. Markedsovervågningsforordningens regler omfatter også markedsføring og salg via sociale medier, herunder lukkede grupper.

De nationale regler, der er fastsat i forlængelse af markedsovervågningsforordningen, omhandler hjemmel for danske myndigheder til at påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til farlige produkter og blokere online-forhandleres hjemmesider, hvis de gentagne gange sælger farlige produkter på deres platforme. Det drejer sig eksempelvis om produktlovens §§ 17 og 18, bekendtgørelse af lov nr. 115 af 26. januar 2017 om kemikalier med senere ændringer (kemikalieloven) § 50 a, bekendtgø-

relse af lov nr. 1489 af 18. juni 2021 om tobaksvarer mv. (lov om tobaksvarer m.v.) §§ 38 a og 38 b, bekendtgørelse af lov nr. 1633 af 18. juni 2021 om elektroniske cigaretter m.v. (lov om elektroniske cigaretter m.v.) §§ 27 a og 27 b, bekendtgørelse af lov nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse med senere ændringer (miljøbeskyttelsesloven) §§ 79 e og 90 a, bekendtgørelse af lov nr. 16 af 04. januar 2017 om gødning og jordforbedringsmidler m.v. med senere ændringer (gødningsloven) §§ 6 a og 6 b.

Straffeloven indeholder herudover en række regler, som pålægger tjenesteudbydere af kommunikationsplatforme at foretage aktive handlinger i visse tilfælde. Det følger således af straffelovens § 141, at den, som er vidende om, at en forbrydelse mod statens sikkerhed, borgernes liv og velfærd eller betydelige samfundsværdier tilsigtes begået, har pligt til at forebygge forbrydelsen om nødvendigt ved anmeldelse til politiet. Endvidere kan domstolene i henhold til straffelovens § 271 samtidig med dom for overtrædelse af straffelovens § 264 d, som omhandler uberettiget videregivelse af meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold, og overtrædelse af straffelovens § 267, som omhandler fremsættelse eller udbredelse af en udtalelse eller anden meddelelse samt foretagelse af handlinger, der er egnet til at krænke nogens ære, bestemme, at en udtalelse, meddelelse eller billede skal slettes, hvis det er muligt. Forpligtelsen påhviler først og fremmest den, der dømmes for overtrædelsen. Hvis vedkommende ikke har rådighed over meddelelsen eller billedet, kan forpligtelsen imidlertid pålægges den, som har en sådan rådighed, dvs. tjenesteudbyderen af kommunikationsplatformen, jf. straffelovens § 271, stk. 2. Domstolene vil således i forbindelse med dom for overtrædelse af straffelovens § 264 d og § 267 kunne pålægge tjenesteudbyderen at fjerne opslag m.v. efter straffelovens § 271, stk. 2.

Der er endvidere fastsat en række regler i retsplejeloven, som også finder anvendelse på tjenesteudbydere af kommunikationsplatforme. Det følger af retsplejelovens § 791 d, at politiet på baggrund af en retskendelse kan blokere en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden overtrædes nogle specifikke straffelovsbestemmelser. I den forbindelse påhviler det tjenesteudbyderne at bistå politiet ved gennemførelsen af kendelser. Bestemmelsen sigter f.eks. på terroristers brug af sociale medier i rekrutteringsøjemed. Herudover kan der efter retsplejelovens § 803 efter omstændighederne ske beslaglæggelse af hjemmesider som led i en efterforskning, ligesom bl.a. retsplejelovens § 804 om editionspålæg efter omstændighederne vil kunne finde anvendelse.

Den 7. juni 2022 træder TCO-forordningen i kraft. Med forordningen bliver det bl.a. muligt for hver medlemsstats kompetente myndighed at udstede et påbud til hostingtjenesteudbydere om at fjerne eller deaktivere terrorrelateret indhold i alle EU's medlemsstater inden for 1 time. Derudover fastsætter forordningen krav om, at enhver hostingtjenesteudbyder, der er udsat for terrorrelateret indhold, skal indføre nærmere

specifikke foranstaltninger til at beskytte deres tjeneste mod udbredelsen af terrorrelateret indhold.

E-handelslovens §§ 14-16 indeholder regler om de ansvarsfritagelser, som er forbeholdt tjenesteydere af informations-samfundstjenester for så vidt angår indhold på deres tjenester. E-handelslovens § 15, nr. 5, og § 16, stk. 1, nr. 2, tilsiger imidlertid, at tjenesteydere er forpligtet til straks at fjerne eller hindre adgangen til ulovligt indhold, når tjenesteyderen får kendskab hertil. Bestemmelserne i e-handelsloven er en udmøntning af e-handelsdirektivet, som indeholder nærmere regler for tjenester i informations-samfundet.

Det følger af e-handelsdirektivets artikel 14, stk. 3, at medlemsstaterne i relation til tjenesteydere, som leverer informations-samfundstjenester, der består i oplagring af information leveret af en tjenestemodtager ("hosting"), har lov til at fastlægge "procedurer for at fjerne information eller hindre adgangen til den". Det fremgår af præambelbetragtning 46, at direktivet således ikke berører medlemsstaternes mulighed for at fastsætte specifikke krav, som skal opfyldes straks, inden informationen fjernes, eller adgangen til den hindres. Videre fremgår det af præambelbetragtning 47, at kun i forbindelse med generelle forpligtelser kan medlemsstaterne ikke pålægge tjenesteydere overvågningsforpligtelser. Heri fremgår det, at dette ikke vedrører overvågningsforpligtelser i særlige tilfælde og berører navnlig ikke de nationale myndigheders bekendtgørelser i henhold til national lovgivning.

Herudover indeholder e-handelsdirektivets artikel 15 en bestemmelse om, at medlemsstaterne ikke med hensyn til levering af de i artiklerne 12, 13 og 14 omhandlede tjenester må pålægge tjenesteydere en generel forpligtelse til at overvåge den information, de fremsender eller oplagrer, eller en generel forpligtelse til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed.

Det fremgår dog af præambelbetragtning 47 i direktivet, at dette alene vedrører overvågningsforpligtelser af en generel natur og ikke overvågningsforpligtelser i særlige tilfælde. Endeligt fremgår det af præambelbetragtning 48, at dette ikke berører medlemsstaterne mulighed for at pålægge tjenesteydere, som oplagrer oplysninger, der er fremsendt af modtagere af deres tjeneste, pligt til en sådan agtpågivenhed, som med rimelighed kan forventes af dem, og som der er fastsat bestemmelser om i den nationale lovgivning, med henblik på at afsløre og forhindre visse former for ulovlige aktiviteter.

EU-Domstolens dom af 3. oktober 2019 i sagen *Eva Glawischnig-Piesczek mod Facebook Ireland Limited*, sag C-18/18, vedrørte rækkevidden af artikel 15, stk. 1. Domstolen fastslog, at artikel 15, stk. 1, ikke var til hinder for, at medlemsstaternes domstole kan pålægge hosting-udbydere, som f.eks. Facebook, at 1) fjerne information, som de oplagrer, og som er identisk med information, der tidligere er erklæret ulovlig, eller at hindre adgangen til informationen, 2) fjerne information, som de oplagrer, og som har samme

betydning som information, der tidligere er erklæret ulovlig, eller at hindre adgangen til den under visse betingelser, og 3) fjerne information, som er genstand for et påbud, eller hindre adgangen til den i hele verden inden for rammerne af den relevante folkeret.

Herudover følger det af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme, at medlemsstaterne er forpligtet til at træffe foranstaltninger for at sikre øjeblikkelig fjernelse af online-indhold, der udgør en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling. Grundet det danske retsforbehold gælder dette direktiv ikke for Danmark.

Det følger af videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsens §§ 11 og 12, at udbydere af videodelingsplatformstjenester skal træffe passende foranstaltninger for at hindre udbredelsen af ulovligt og skadeligt indhold på deres tjenester. Det drejer sig f.eks. om foranstaltninger, der skal beskytte mindreårige mod skadeligt indhold samt offentligheden mod indhold, hvis udbredelse udgør en strafbar handling i forbindelse med offentlige opfordringer til at begå terrorhandlinger, som omhandlet i straffelovens § 114, stk. 1, lovovertrædelser i forbindelse med overgrebsbilleder af personer under 18 år, som omhandlet i straffelovens § 235, stk. 1, og lovovertrædelser i forbindelse med racisme og fremmedhad, som omhandlet i straffelovens § 266 b. Det skal således ifølge videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsen bl.a. være muligt at indberette skadeligt eller ulovligt indhold, der udbydes på platformen. Bekendtgørelsen indeholder ikke en nedtagningsforpligtelse.

Ophavsretsloven fastsætter, at onlineindholdsdelingstjenester skal stille en klageordning til rådighed for sine brugere med adgang til at klage til Ophavsretslicensnævnet, samt levere oplysninger til rettighedshaverne om brug af rettigheder, sikre at lovligt uploadede værker ikke forhindres i at blive tilgængelige og informere brugerne om adgangen til at benytte ophavsretlige optagelser. Ophavsretslovens § 76, stk. 1, nr. 3, medfører, at ophavsretslovens håndhævelsesbestemmelser også finder anvendelse ved overtrædelse af bestemmelserne § 52 c, stk. 2, 4, 6, 7 eller 9, når overtrædelsen er forsætlig eller groft uagtsom. Ophavsretslovens § 83 om rimeligt vederlag og erstatning ved ophavsretskrænkelser i tilfælde af, at der foreligger forsæt eller uagtsomhed henviser til ophavsretslovens § 76.

Herudover følger det af ophavsretslovens § 52 c, stk. 2, at en udbyder af en onlineindholdsdelingstjeneste skal søge at opnå tilladelse fra rettighedshaverne til brug af rettigheder, når disse uploades af onlineindholdsdelingstjenestens brugere. § 52 c, stk. 4, indeholder en særlig ansvarsordning i tilfælde af, at en onlineindholdsdelingstjeneste ikke har indgået en aftale med rettighedshaverne om brug af ophavsretligt beskyttet indhold. Tjenesten kan således være ansvarsfri, såfremt den har opfyldt en række betingelser angivet i § 52 c, stk. 4, nr. 1-3. Af nr. 1 fremgår det, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenesterne skal have gjort deres bedste indsats for at opnå en tilladelse fra rettighedshaverne. Det

følger af nr. 2, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenester – i overensstemmelse med høje branchestandarder for erhvervsmæssig diligenspligt – skal have gjort deres bedste for at sikre, at specifikke værker og andre frembringelser, for hvilke rettighedshaverne har givet tjenesteudbydere relevante og nødvendige oplysninger enten direkte eller indirekte, ikke er tilgængelige og nr. 3 indeholder en notice and stay down-bestemmelse. Ved notifikation er det således tjenestens ansvar at sikre, at værket eller frembringelsen ikke bliver uploadet igen.

Ophavsretslovens § 52 c, stk. 5, indeholder et proportionalitetsprincip ved vurderingen af tjenestens forpligtelser efter stk. 4, nr. 1-3, med henblik på ansvarsfritagelse. § 52 c, stk. 6, indeholder en forpligtelse for tjenesten til at stille en klageordning til rådighed for sine brugere. § 52 c, stk. 7, medfører en forpligtelse for tjenesten til at levere oplysninger til rettighedshaverne. § 52 c, stk. 8, indeholder mindre vidtgående ansvarsregler for start-ups. § 52 c, stk. 9, medfører, at samarbejdet mellem tjenesterne og rettighedshaverne ikke må føre til blokering af indhold, når dette ikke udgør en ophavsretlig krænkelse. § 52 c, stk. 9, indfører også en informationsforpligtelse for udbydere af onlineindholdsdelingstjenesterne til at informere brugerne i deres vilkår og betingelser om, at brugerne kan anvende værker og andre frembringelser i henhold til undtagelser fra eller indskrænkninger i ophavsretten og beslægtede rettigheder. Der er tale om en informationsforpligtelse for udbydere af onlineindholdsdelingsplatformene over for brugerne af tjenesten.

Lov nr. 740 af 30/05/2020 om håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (P2B-loven) har til formål at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1150/EU af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (P2B-forordningen), jf. § 1. Formålet med P2B-forordningen er at fremme retfærdighed samt sikre gennemsigtighed for erhvervsbrugere angående platformudbydere vilkår og betingelser.

Forordningen finder anvendelse på onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner, der leveres eller tilbydes leveret til erhvervsbrugere og virksomhedswebstedbrugere, som er etableret eller har bopæl i EU, og som via disse onlineformidlingstjenester eller onlinesøgemaskiner tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere, som befinder sig i EU, uanset etableringssted eller bopæl for udbydere af disse tjenester, og uanset hvilken lovgivning der i øvrigt finder anvendelse.

Det følger af P2B-forordningen, jf. betragtning nr. 11, at eksempler på onlineformidlingstjenester, der er omfattet af forordningen, bl.a. er online-e-markedspladser, onlinesoftwareapplikationstjenester, som f.eks. applikationsforhandlere, og sociale medietjenester.

Det fremgår videre af P2B-forordningen, jf. betragtning nr.

8, at medlemsstater fortsat frit bør kunne anvende nationale love, der forbyder eller sanktionerer ensidig adfærd eller urimelig handelspraksis, i det omfang de relevante aspekter ikke er omfattet af forordningen.

P2B-forordningen pålægger udbydere af platforme, som beslutter f.eks. at fjerne en given erhvervsbrugers varer, at give den erhvervsdrivende en begrundelse herfor. Det følger af forordningens artikel 4, at begrundelsen skal indeholde en henvisning til de specifikke forhold eller omstændigheder, herunder indholdet i anmeldelser fra tredjeparter, der har ført til den beslutning, som udbyderen af onlineformidlingstjenesterne har truffet. Herudover skal begrundelsen indeholde en henvisning til de relevante årsager bag beslutningen, samt præcisere de forhold, der førte til beslutningen, inden for rammerne af den interne klagebehandlingsproces, hvilket vil hjælpe erhvervsbrugere, hvor dette er muligt, til at afhjælpe den manglende overholdelse.

Dog skal platformsudbyderen ikke give en begrundelse, hvis det vil stride mod en retlig eller reguleringsmæssig forpligtelse at videregive de specifikke kendsgerninger eller omstændigheder eller henvisningen til den eller de relevante begrundelser, eller hvis en udbyder af onlineformidlingstjenester kan påvise, at den pågældende erhvervsbruger gentagne gange har overtrådt de gældende vilkår og betingelser.

P2B-forordningen pålægger desuden udbydere af platforme at have et internt klagesystem, jf. forordningens artikel 11. Klagebehandlingssystemet skal være lettilgængeligt og gratis for erhvervsbrugere og sikre behandling inden for en rimelig tidsfrist. Det skal gøre det muligt for erhvervsbrugere at indgive klager direkte mod den pågældende udbyder. Endvidere skal det bygge på principperne om gennemsigtighed og ligebehandling af lige situationer og behandle klager på en måde, der står i et rimeligt forhold til deres betydning og kompleksitet.

Forpligtelsen til at oprette et klagebehandlingssystem gælder ikke "små platforme", hvormed der menes en virksomhed med mindre end 50 medarbejdere og en omsætning på mindre end 10 mio. EUR.

Endelig følger det af P2B-forordningen, jf. præambelbetragtning 22, at såfremt platformsudbyderen tilbagekalder sin beslutning om f.eks. at fjerne et produkt, som følge af at beslutningen f.eks. blev truffet ved en fejl, eller at den overtrædelse af vilkår og betingelser, som førte til denne beslutning, ikke blev begået i ond tro og er blevet afhjulpet på tilfredsstillende vis, bør udbyderen genindsætte den pågældende erhvervsbruger uden unødigt forsinkelse, herunder give erhvervsbrugeren enhver adgang til personlige eller andre data eller begge dele, der var til rådighed, inden beslutningen blev truffet.

Videre indeholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og bru-

gerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen en række regler som sikrer lige og ikkediskriminerende behandling af internettrafikken. Det følger heraf, at internetudbydere skal behandle al trafik lige ved levering af internetadgangstjenester uden forskelsbehandling, begrænsning eller indblanding, og uafhængigt af afsenderen og modtageren, tilgængeligt eller udbredt indhold eller anvendte eller leverede applikationer eller tjenester. Udbydere har mulighed for at anvende rimelige trafikstyringsforanstaltninger, men disse skal være gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssige og bør ikke være baseret på kommercielle overvejelser. Trafikstyringsforanstaltningerne må ikke overvåge konkret indhold og må ikke opretholdes længere end nødvendigt. Foranstaltninger ud over sådan rimelig trafikstyring f.eks. blokering eller regulering er forbudt, undtagen i et begrænset antal tilfælde, der er defineret i forordningen.

I dag hviler arbejdet med at bekæmpe udbredelsen af ulovligt indhold online også i høj grad på ikke-bindende frivillige ordninger mellem Europa-Kommissionen, medlemsstaterne og en række tjenesteudbydere, herunder bl.a. Facebook, Google, Twitter og Microsoft, i regi af EU's internetforum. EU's internetforum blev etableret af Europa-Kommissionen i december 2015 og har til formål at fremme medlemsstaternes og tjenesteudbydernes frivillige samarbejde og tiltag for effektivt at reducere ulovligt onlineindhold og styrke civilsamfundets aktører med henblik på at øge mængden af effektive, alternative budskaber på internettet. Europa-Kommission indgik 31. maj 2016 en frivillig aftale med en række store tjenesteudbydere om et adfærdskodeks for bekæmpelse af ulovlig hadefuld tale på internettet, som sætter rammen for de sociale mediers nedtagning af hadtale på deres platforme, herunder en vejledende tidsfrist på 24 timer for nedtagning af visse typer ulovligt indhold.

Herudover har Europa-Kommissionen faciliteret en række ikke-bindende foranstaltninger, som sociale medier har udviklet interne vilkår og retningslinjer samt best practices ud fra. Det drejer sig navnlig om Europa-Kommissionens henstilling nr. 1177 af 1. marts 2018 om foranstaltninger til effektiv bekæmpelse af ulovligt indhold på internettet, (KOM (2018)1177 endelig), (herefter benævnt henstilling om bekæmpelse af ulovligt indhold), som bygger videre på Europa-Kommissionens meddelelse nr. 555 af 28. september 2017 om bekæmpelse af ulovligt indhold på nettet, (KOM (2017) 555 endelig). Henstillingen indeholder konkrete anbefalinger til, hvordan udbydere af onlineplatforme og medlemsstater kan intensivere arbejdet med bekæmpelse af ulovligt indhold på internettet. Herudover findes der en række selvregulerende foranstaltninger understøttet af Kommissionen, f.eks. Hensigtserklæringen om produktsikkerhed ("Product Safety Pledge"), Aftalememorandummet om salg af forfalskede varer på internettet ("Memorandum of Understanding on the sale of counterfeit goods on the internet"), EU's internetforum om terrorrelateret indhold og Adfærdskodeks om desinformation.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Mange tjenesteudbydere foretager allerede i dag indholdsmoderation af både ulovligt, skadeligt og krænkende indhold på deres kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste i henhold til deres egne retningslinjer og tjenestevilkår, der f.eks. er udarbejdet på baggrund af ikke-bindende, frivillige ordninger som nævnt ovenfor under gældende ret. Indholdsmoderationen sker både ved, at tjenesteudbydere anvender teknologi, der opsporer uvelkomment indhold og ved, at tjenesteudbydere opretter kanaler, hvorved brugere og f.eks. pålidelige indberettere har mulighed for at anmelde indhold til tjenesteudbydere, som de behandler efter deres egne retningslinjer. Forholdet mellem tjenesteudbydere og deres brugere er funderet på en almindelig privatretlig aftale, som tillader brugerne at ytre sig frit, men også tillader tjenesteudbydere at vælge, hvilket indhold, der skal optræde på deres platform eller tjeneste.

Særligt tjenesteudbydernes frivillige implementering af tiltag for at modvirke bl.a. ulovligt indhold på deres platforme og tjenester har haft en positiv effekt, og har mindsket mængden af ulovligt indhold, der florerer frit på kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester. Det står imidlertid klart, at der er for mange tilfælde, hvor ulovligt indhold enten ikke eller kun delvist bliver fjernet eller blokeret, og at dette ikke sker hurtigt nok. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for regler, som pålægger disse tjenesteudbydere at oprette en procedure for anmeldelse af og behandling af indhold på deres platform eller tjeneste.

Det foreslås på den baggrund, at tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform og tjenesteudbydere af en gruppebeskedtjeneste, som tillader over 5.000 deltagere pålægges en pligt til at oprette en anmeldelsesprocedure, som gør det muligt for deres brugere og andre personer at anmelde indhold, som vurderes at være ulovligt. Dette indebærer ikke et krav om, at tjenesteudbydere skal gøre alt indhold på deres platform eller tjeneste tilgængeligt for alle brugere eller ikke-brugere.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at hensigten med den foreslåede bestemmelse vil gå tabt, hvis der stilles krav om, at kun brugere kan anmelde indhold. Det foreslås derfor, at anmeldelsesproceduren skal kunne anvendes af alle personer med adgang til det konkrete indhold. På nogle platforme og tjenester er brugerne i overvejende grad unge eller børn. Forældre bør derfor have adgang til indgive anmeldelse uden først at blive oprettet som bruger. Herudover er det Erhvervsministeriets vurdering, at bl.a. organisationer, som beskæftiger sig med beskyttelse online og myndigheder, også skal have adgang til at bruge anmeldelsesfunktionen, som deres indgangskanal til tjenesteudbyderen uden først at oprette en profil.

Ved indgivelse af en anmeldelse skal myndigheder også afgive navn og e-mailadresse. I den forbindelse bør myndigheder tilkendegive sig selv med myndighedens navn og

e-mailadresse over for tjenesteudbyderen. Anmeldelsesproceduren kan være et nyttigt værktøj for kontrolmyndigheder, som har svært ved at få tjenesteudbydere i tale, og som ved benyttelsen af den foreslåede anmeldelsesprocedure vil kunne sikre sig, at tjenesteudbyderen tager stilling til indhold, som myndigheden har mistanke om, er ulovligt.

I forbindelse med oprettelsen af afmeldelsesproceduren er det afgørende, at det er nemt for potentielle anmeldere at identificere anmeldelsesfunktionen på platformen eller tjenesten, og at tjenesteudbyderen ikke stiller unødvendige barrierer op for personer, der ønsker at anmelde indhold. Anmeldelsesfunktionen skal derfor knytte sig til det konkrete indhold og være tilgængelig på ethvert indhold på kommunikationsplatformen eller gruppebeskedtjenesten. Anmeldelsesfunktionen kan således med fordel integreres i eventuelle eksisterende anmeldelsesfunktioner, som mange tjenesteudbydere allerede har i dag og som anvendes til at anmelde indhold, som vurderes at stride mod tjenesteudbyderens egne retningslinjer eller tjenestevilkår eller lovgivningen i øvrigt, da disse er kendte af brugerne. I den forbindelse er det imidlertid et krav, at tjenesteudbyderen sikrer sig, at det fremgår tydeligt af anmeldelsesprocedurens funktioner, at anmeldelse sker i henhold til reglerne i denne lov.

Det foreslås endvidere, hvilke udtømmende oplysninger, som anmeldelser skal indeholde for at være fyldestgørende. Disse er navnlig en overordnet begrundelse for, hvorfor den pågældende person mener, at det pågældende indhold er ulovligt indhold, oplysninger, der gør det muligt at identificere det ulovlige indhold, navn og e-mailadresse på den person, der indgiver anmeldelsen, og en erklæring om, at anmelderen i god tro mener, at oplysningerne og påstandene i anmeldelsen er nøjagtige og fuldstændige.

Det foreslås videre, hvorledes tjenesteudbydere skal håndtere både fyldestgørende og ikke fyldestgørende anmeldelser, og hvilke oplysninger en tjenesteudbyders kvittering for anmeldelser skal indeholde.

Det foreslås, at tjenesteudbydere pålægges en pligt til at vurdere lovligheden af indhold, som anmeldes til dem, og afhængig af deres beslutning herom fjerne, blokere eller fastholde indholdet inden for bestemte tidsfrister. Ydermere skal tjenesteudbyderen informere anmelder om, hvordan vedkommende selv kan tage kontakt til politiet ved mistanke om, at der er sket en lovovertrædelse. Som udgangspunkt er det nødvendigt at indrømme tjenesteudbydere tid til at bedømme lovligheden af det indhold, der bliver anmeldt, særligt når der er tale om indhold af en karakter, der er vanskeligt at bedømme uden yderligere baggrundsinformation eller som kræver særlig juridisk eller anden ekspertise til at bedømme. Ulovligt indhold har imidlertid så stor skadevirkning og kan udgøre en sådan trussel for samfundet eller individet, at det er afgørende at arbejde med korte tidsfrister for dette indhold. I lyset af den hastighed, hvormed ulovligt indhold kan spredes på disse typer platforme og tjenester samt den skade som ulovligt indhold potentielt kan forårsage for modtageren, er det derfor Erhvervsministeriets

vurdering, at det er afgørende, at der fastsættes specifikke tidsfrister for tjenesteudbyderens beslutninger.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der skal anvendes forskellige tidsfrister afhængig af indholdets karakter. Tidsfristerne er således fastsat ud fra, hvor vanskeligt det vil være for tjenesteudbyderne at vurdere lovligheden af det anmeldte indhold. I praksis kræver forskellige typer ulovligt indhold forskellige undersøgelser og en vis mængde af kontekstuelle oplysninger for, at lovligheden af indholdet kan vurderes. Det kan f.eks. i visse situationer være let at fastslå, at et materiale viser seksuelt misbrug af børn, hvorimod det i andre tilfælde kan være vanskeligere, f.eks. fordi børnene umiddelbart kan ligne voksne.

Det foreslås, at tjenesteudbydere inden 24 timer efter modtagelse af en anmeldelse skal fjerne, blokere eller fastholde indhold på baggrund af tjenesteudbyderens beslutning om, hvorvidt der er tale om ulovligt indhold, hvis behandlingen af indholdet ikke kræver nærmere undersøgelse. Hvis indholdet kræver nærmere undersøgelse foreslås det, at tjenesteudbyderen skal redegøre herfor til anmelderen og træffe beslutning inden for 7 dage efter modtagelse af anmeldelsen. Slutteligt foreslås det, at tjenesteudbyderen undtagelsesvist kan fravige 7 dages fristen, og i stedet træffe beslutning inden for 14 dage, hvis tjenesteudbyderen mener, at yderligere oplysninger fra den bruger, der delte det indhold, som er genstand for anmeldelsen, kan belyse relevante faktuelle omstændigheder vedrørende indholdet eller indholdets kompleksitet, længde eller sprog bevirker, at tjenesteudbyderen ikke kan overholde 7 dages fristen. For at sikre en effektiv efterlevelse af de fastsatte tidsfrister foreslås det, at tjenesteudbydere ved fravigelse af 7 dages fristen skal begrunde det for både anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Videre foreslås det, at tjenesteudbyderen ved sin beslutning pålægges en pligt til at give anmelder og den, der får fjernet eller blokeret sit indhold, en række oplysninger, herunder begrundelse for beslutning og oplysning om de territoriale begrænsninger af fjernelse eller blokering. Det foreslås ydermere, at tjenesteudbyderen skal oplyse om, hvilke muligheder anmelderen og den bruger, der har fået fjernet eller blokeret sit indhold, har for at anfægte tjenesteudbyderens beslutning ved at anmode om efterprøvelse af beslutningen. Tjenesteudbyderen skal derudover oplyse om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Det bemærkes hertil, at de foreslåede regler om, at tjenesteudbydere skal træffe beslutning om fjernelse, blokering eller fastholdelse, ikke har betydning for kompetente myndigheders beføjelser efter anden lovgivning. Det kan f.eks. være efter regler, der er fastsat i forlængelse af markedsovervågningsforordningen, om at meddele påbud eller blokere en onlinegrænseflade som nævnt i gældende ret i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1.

Modtager en tjenesteudbyder således et påbud fra en myndighed om at fjerne indhold efter anden lovgivning, imens

en anmeldelse er ved at blive behandlet efter dette lovforslags regler, så skal tjenesteudbyderen efterleve dette påbud. Det foreslås derfor, at tjenesteudbyderen ikke er forpligtet til at træffe beslutning efter den foreslåede § 5, stk. 1, såfremt det indhold, der er genstand for anmeldelsen, bliver fjernet eller blokeret grundet andre foranstaltninger inden beslutning træffes. Der kan f.eks. være tale om, at indholdet bliver nedtaget af den bruger, som delte indholdet, eller en administrator, som har rettigheder hertil. Det kan også være tilfældet, at indholdet bliver fjernet efter tjenesteudbyderens egne retningslinjer eller blokeret eller fjernet på baggrund af et påbud fra en myndighed, inden tjenesteudbyderen træffer beslutning. Det foreslås ligeledes, at tjenesteudbyderen ikke er forpligtet til at behandle en anmeldelse, når tjenesteudbyderen vurderer, at anmeldelsen åbenbart er grundløs.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at anmelderen og den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold på baggrund af en anmeldelse begge bør have en nem og effektiv adgang til at anfægte beslutninger truffet af en tjenesteudbyder, særligt i betragtning af de negative konsekvenser, som sådanne beslutninger kan have for modtagerens retsfølelse. Det foreslås på den baggrund, at tjenesteudbydere forpligtes til at indføre en efterprøvelsesprocedure, som forpligter tjenesteudbydere til at genbesøge deres beslutninger, hvis der anmodes herom af anmelderen eller den bruger, der fik fjernet eller blokeret sit indhold. Tjenesteudbydere tilpligtes i efterprøvelsesproceduren til at vurdere, hvorvidt der er grundlag for at fastholde eller ændre sin tidligere beslutning. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at dette vil kunne bidrage til, at tjenesteudbydere afholder sig fra at fjerne eller blokere lovligt indhold.

Muligheden for at anfægte beslutninger truffet af tjenesteudbyderen berører ikke anmelderes og brugeres eksisterende muligheder for at anmelde indhold, som vurderes strafbart, parallelt eller efterfølgende til politiet eller andre myndigheder i overensstemmelse med øvrig lovgivning. Hvis tjenesteudbyderen som led i sin efterprøvelsesprocedure træffer beslutning om, at indholdet alligevel ikke vurderes ulovligt, skal tjenesteudbyderen genplacere indholdet, medmindre tjenesteudbyderen fjerner eller blokerer indholdet efter andre foranstaltninger.

2.3. Afrapportering

2.3.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag regler, som forpligter tjenesteudbydere af kommunikationsplatforme og tjenesteudbydere af gruppebeskedtjenester, som tillader over 5.000 deltagere, til at sende gennemsigtighedsrapporter til en tilsynsmyndighed inden for en fastsat frist vedrørende deres indholdsmoderation og behandling af anmeldelser. Der findes heller ikke i dag et krav om, at sådanne rapporter skal offentliggøres på tjenesteudbyderens eget websted.

De fleste større tjenesteudbydere offentliggør imidlertid i dag frivilligt en række oplysninger om deres indholdsmoderation,

herunder omfanget af indhold, som er enten fjernet eller blokeret af platformen inden for et nærmere bestemt tidsrum og baggrunden herfor. Nogle tjenesteudbydere offentliggør desuden deres retningslinjer for indholdsmoderation, som gør det muligt for offentligheden at se, hvad tjenesteudbyderen lægger vægt på i sin indholdsmoderation. Dette har Europa-Kommissionen også anbefalet i sin henstilling om bekæmpelse af ulovligt indhold, hvori bl.a. udbydere af onlineplatforme bliver tilskyndet til at producere og offentliggøre gennemsigtighedsrapporter om indholdsmoderation mindst 1 gang årligt ud fra en række parametre for at sikre en vis standardisering af rapporterne på tværs af det digitale indre marked.

Flere af de større tjenesteudbydere har herudover underskrevet EU's Code of Practice on Disinformation fra 2018 om regelmæssigt at offentliggøre rapporter bl.a. om tiltag mod misinformation på platformene. Herudover har en række af de større tjenesteudbydere af sociale medier også oprettet et globalt internetforum til bekæmpelse af terrorisme (GIFCT). Forummet anvendes til videndeling, teknisk samarbejde og forskning i forbindelse med terrorindhold, og udsender regelmæssigt gennemsigtighedsrapporter om arbejdet mod terrorisme.

Ophavsretslovens § 52 c, stk. 7, medfører en forpligtelse for onlineindholdsdelingstjenester til at levere oplysninger til rettighedshaverne, Ophavsretslovens § 52 c, stk. 7, gennemfører DSM-direktivets art. 17, stk. 7. Det følger af ophavsretslovens § 52 c, stk. 7, at udbydere af onlineindholdsdelingstjenester efter anmodning fra rettighedshaverne skal give disse tilstrækkeligt præcise oplysninger om, hvordan deres praksis fungerer med hensyn til det samarbejde, der er nævnt i § 52 c, stk. 4. Når der er indgået licensaftaler mellem udbydere af onlineindholdsdelingstjenester og rettighedshavere, skal tjenesteudbyderen give rettighedshaverne oplysninger om anvendelsen ophavsretligt beskyttet indhold, der er omfattet af aftalerne.

Fra den 7. juni 2022 vil der endvidere i medfør af TCO-forordningens artikel 7 være en forpligtelse for hostingtjenesteudbydere, der har iværksat tiltag for at håndtere udbredelsen af terrorrelateret indhold online eller har været forpligtet til at iværksætte tiltag i henhold til TCO-forordningen i et givet kalenderår, til at offentliggøre årlige gennemsigtighedsrapporter med oplysninger om de tiltag, der er iværksat med hensyn til identifikation og fjernelse af terrorrelateret indhold.

Disse gennemsigtighedsrapporter skal som minimum bl.a. indeholde oplysninger om, hvilke foranstaltninger hostingtjenesteudbyderne har taget for at forhindre, at materiale vedr. terrorrelateret indhold, som tidligere er blevet fjernet, atter vises online, samt oplysninger om antallet af indslag med terrorrelateret indhold, som er blevet fjernet, antallet af påbud om fjernelse, hvor det har vist sig efterfølgende ikke at være muligt at fjerne indholdet, antallet og udfaldet af klager samt antallet og udfaldet af sager om administrativ eller retslig prøvelse, der er blevet indbragt af hostingtjenesteudbydere.

nesteyderen. I medfør af TCO-forordningens artikel 8 er de kompetente myndigheder ligeledes forpligtet til årligt at offentliggøre en gennemsigtighedsrapport relateret til deres virksomhed i henhold til forordningen.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I betragtning af den store betydning, som visse kommunikationsplatforme og gruppebeskæftjenerer har for dannelsen af den offentlige mening og for den sociale diskurs, og i lyset af at mange borgere dagligt besøger disse platforme og tjenester, bærer tjenesteudbydere heraf et særligt ansvar for at være transparente om deres indholdsmoderation. Herudover mangler der vigtig viden om, hvor meget og hvilken type ulovligt indhold, som florerer på kommunikationsplatforme og gruppebeskæftjenerer, hvis det effektivt skal kunne forhindres. Borgere, brugere, interessenter, myndigheder og lovgiver har således alle en interesse i at få mere viden om, hvorledes ulovligt indhold håndteres af de omfattede tjenesteudbydere og disses interne processer for selv at genkende og begrænse distributionen af ulovligt indhold, som ikke nødvendigvis er genstand for en anmeldelse.

For at sikre opfyldelsen af ovenstående hensyn og lovens formål om at øge gennemsigtigheden om indholdsmoderationen på kommunikationsplatforme og gruppebeskæftjenerer, som tillader over 5.000 deltagere, er det Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for at fastsætte klare regler, som forpligter tjenesteudbydere af disse platforme og tjenester til at lægge informationer frem om deres indholdsmoderation.

Det foreslås derfor at indføre et krav om, at tjenesteudbydere skal offentliggøre rapporter om deres indholdsmoderation og behandling af anmeldelser m.v. samt afgive rapporterne til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Rapporterne skal give et bedre overblik over omfanget og karakteren af ulovligt indhold, som findes på platformene, og den måde, som tjenesteudbydere har indrettet sig på for at håndtere det.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at rapporterne vil kunne give brugerne mulighed for at træffe beslutning om deres tilstedeværelse på en given platform på et mere oplyst grundlag, ligesom den vil give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, eksterne interessenter og lovgiver et overblik over, hvilke typer af tjenesteudbydere, som har de største udfordringer med spredning af ulovligt indhold og et overblik over, hvilken type ulovligt indhold, som er mest udbredt. Dette vil bl.a. kunne bidrage til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og interessenter, som arbejder med beskyttelse af brugere, herunder unge og andre udsatte brugere, bedre kan målrette deres arbejde med at uddanne sårbare og unge til at færdes i digitale fællesskaber.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at rapporterne samtidig vil kunne bidrage til at skabe mere klarhed om, hvilke tjenesteudbydere, der har ressourcestærke brugere, som let kan identificere og anmelde ulovligt indhold, og

hvilke tjenesteudbydere, der har brugere, der enten har svære ved at identificere ulovligt indhold, eller som i højere grad vælger at afstå fra at anmelde eller få efterprøvet tjenesteudbyderens beslutning om fjernelse eller blokering af indhold. Det vurderes ydermere, at denne information vil kunne bidrage til at øge gennemsigtigheden omkring de eventuelle barrierer, som tjenesteudbydernes design eller format udgør i relation til brugernes anmeldelse af ulovligt indhold. For lovgiver vil informationen også kunne tjene som grundlag for at fastslå omfanget af ulovligt indhold på platformene og tjenesterne.

Det foreslås, at rapporterne skal indeholde en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger tjenesteudbyderen selv har sat i værk for at forhindre ulovligt indhold på sin kommunikationsplatform eller sin gruppebeskæftjener og en beskrivelse af de algoritmer, som tjenesteudbyderen anvender til klassificering af indhold, der skal fjernes eller blokeres, herunder generelle oplysninger om de anvendte træningsdata.

Herudover foreslås det, at rapporterne skal indeholde en beskrivelse af, om de kontraktlige bestemmelser mellem tjenesteudbyderen og brugeren er blevet overtrådt. Samlet set skal ovenstående beskrivelser give et bedre indblik i, hvorledes tjenesteudbyderen selv opspor ulovligt indhold, og hvilke skridt tjenesteudbyderen tager for at begrænse distributionen heraf.

Af hensyn til gennemsigtigheden foreslås det også, at hvis en tjenesteudbyder har metoder og kontrolprocedurer for tjenesteudbyderens vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold, skal der indgå en beskrivelse heraf i rapporten. Hvis en tjenesteudbyder har en intern beslutningsproces for sine beslutninger, skal der ligeledes indgå en beskrivelse heraf i rapporten. Beskrivelsen skal tillige indeholde oplysninger om de personer, som foretager behandling af anmeldelser efter procedurerne i §§ 4-7, herunder oplysning om i hvilket omfang tjenesteudbyderen har understøttet dem med uddannelse og anden vejledning. Beskrivelsen skal tillige indeholde oplysninger om personernes sproglige kundskabsniveau, herunder oplysninger om hvor mange af disse personer, som taler dansk.

Der foreslås en række krav til indholdet af rapporterne med henblik på at sikre, at rapporterne er meningsfulde og sammenlignelige. Det foreslås således, at rapporterne skal indeholde en beskrivelse af tjenesteudbyderens anmeldelsesprocedure. Dette skal gøre det nemmere for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at identificere tjenesteudbydere, der ikke har etableret brugervenlige anmeldelsesprocedurer.

Tjenesteudbydere skal endvidere oplyse om antallet af anmeldelser, der er modtaget fra anmeldere i rapporteringsperioden, samt hvor mange af anmeldelserne der har ført til, at indholdet blev fjernet eller blokeret fra platformen eller tjenesten. I opgørelsen heraf skal yderligere angives på hvilken baggrund tjenesteudbyderen har truffet sin beslutning, herunder hvilket regelsæt, som tjenesteudbyderen har vurderet indholdets lovlighed ud fra.

Det foreslås tillige, at rapporterne skal indeholde oplysning om udfaldet af hver af den pågældende tjenesteudbyders beslutninger om fjernelse, blokering eller fastholdelse af anmeldt indhold og begrundelserne herfor, samt den gennemsnitstid, som det tog tjenesteudbyderen at træffe beslutning. Rapporterne skal ydermere indeholde en oversigt over de tilfælde, hvor tjenesteudbyderen har afstået fra at træffe beslutning efter modtagelse af en anmeldelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, når tjenesteudbyderen finder, at anmeldelsen er åbenbart grundløs eller fordi brugeren, der delte det indhold, der var genstand for anmeldelsen selv har fjernet indholdet i mellemtiden.

Herudover foreslås, at tjenesteudbyderen skal angive antallet af anmodninger om efterprøvelse samt resultatet af tjenesteudbyderens beslutning via den foreslåede efterprøvelsesprocedure, og i hvilke tilfælde tjenesteudbyderen herefter har omgjort sin egen beslutning.

Det foreslås endvidere, at rapporterne skal indeholde en oversigt over de påbud, som den pågældende tjenesteudbyder har modtaget, og en beskrivelse af de foranstaltninger, som tjenesteudbyderen har foretaget for at imødekomme påbuddet.

Endeligt foreslås, at rapporterne senest 1 måned efter rapporteringsperiodens ophør skal fremsendes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og offentliggøres på tjenesteudbyderens websted. Rapporteringsperioden følger kalenderåret. Med henblik på at understøtte Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsynsforpligtelse foreslås det, at første afrapporteringsperiode løber fra 1. september 2022 til 31. december 2022.

Det foreslås, at rapporterne skal udarbejdes på enten dansk eller engelsk. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de tjenesteudbydere, som bliver omfattet af lovforslaget, vil have de nødvendige ressourcer til at udarbejde rapporterne på ét af disse sprog. Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens sagsbehandlere vil kunne læse og forstå engelsk og sammenligne rapporterne, uagtet at de ikke er udarbejdet på samme sprog, ligesom det er vurderingen, at dansktalende brugere, interessenter og andre borgere, som vil have interesse i at læse rapporterne, kan læse og forstå engelsk.

2.4. Kontakt

2.4.1. Gældende ret

E-handelslovens § 7, som implementerer e-handelsdirektivets art. 5, forpligter tjenesteudbydere til at sikre forbrugere og myndigheder en let tilgængelig og vedvarende adgang til oplysninger om bl.a. navn, adresse, e-mail og eventuelt CVR-nummer m.m. Det betyder, at disse oplysninger skal være tilgængelige på de pågældende virksomheders hjemmesider.

Ydermere følger det af lov nr. 1457 om forbrugeraftaler af 17. december 2013 (forbrugeraftaleloven) § 8, at virksomhe-

der skal give en række oplysninger, herunder kontaktoplysninger til forbrugeren, inden en aftale indgås.

Ophavsretslovens § 52 c, stk. 6, som gennemfører DSM-direktivets art. 17, stk. 9, forpligter udbydere af onlineindholdsdelingstjenester til at stille en effektiv klageordning til rådighed for brugerne af deres tjenester i tilfælde af uenighed om at forhindre tilgængeligheden af eller fjernelse af ophavsretligt beskyttet indhold, som brugerne har uploadet. Klagen skal behandles uden unødigt forsinkelse og underkastes menneskelig kontrol. Tvister mellem rettighedshaverne, udbydere af onlineindholdsdelingstjenester og deres brugere om de forhold nævnt i 1. pkt. kan af hver af parterne indbringes for Ophavsretslicensnævnet, jf. § 47.

For at optimere politiets henvendelser til digitale platforme og sociale medier samt for at understøtte politikredsens behandling af sager om digital sexkrænkelser oprettede Rigspolitiet i 2019 i regi af Nationalt Cyber Crime Center (NC3) en såkaldt "Single Point Of Contact" (SPOC). SPOC'en foretager som udgangspunkt den indledende bevissikring/dokumentation i forbindelse med de digitalt indgivne anmeldelser. Derudover varetager SPOC'en anmodninger om hastesikring af elektroniske data, indhentelse af oplysninger og fjernelse og/eller afindeksering af det krænkende materiale til internationale internetplatforme, uagtet om anmeldelserne er indgivet lokalt eller via den digitale anmeldelsesportal. SPOC'en kan også benyttes ved kontakten til internetplatforme hjemmehørende i Danmark og kan bistå ved kontakten til internationale platforme, hvis der er behov herfor.

Der findes imidlertid ikke i dag regler, som specifikt pålægger tjenesteudbydere af kommunikationsplatforme, gruppebeskedtjenester til at give oplysninger om deres navn, adresse, e-mailadresse og telefonnummer i et it-system udpeget af en myndighed til de kommunikationsformål, som foreslås i denne lov eller at sikre, at disse oplysninger til enhver tid er korrekte i dette system. Der findes heller ikke i dag regler, som forpligter tjenesteudbydere til inden 48 timer at bekræfte modtagelsen af en henvendelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forudsætningen for, at den foreslåede lov kan håndhæves, er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har de rette værktøjer dertil, herunder at den tilsynsførende myndighed vil kunne komme i kontakt med tjenesteudbydere og kunne indhente relevant information fra tjenesteudbydere til brug for myndighedens tilsyn.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at størstedelen af de tjenesteudbydere, som vil falde ind under anvendelsesområdet af lovforslaget, vil være etableret uden for Danmark. For at sikre et effektivt tilsyn med tjenesteudbydernes overholdelse af reglerne i lovforslaget og en effektiv håndhævelse af lovforslaget, vurderes det derfor nødvendigt, at tjenesteudbydere forpligtes til at stille kontaktoplysninger til rådigh-

hed, således at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen nemt og hurtigt kan komme i kontakt med relevante medarbejdere hos tjenesteudbydere.

Det foreslås derfor, at tjenesteudbydere skriftligt skal give oplysning om navn, adresse, e-mailadresse og telefonnummer til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det foreslås ydermere, at tjenesteudbydere skriftligt skal oplyse Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om ændringer i disse oplysninger. Det er ikke et krav, at adresse og telefonnummer er dansk. Ved styrelsens benyttelse af de kontaktoplysninger, som afgives, skal der henholdes til den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, hvoraf fremgår, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i postløsningen Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere, eller den af tjenesteudbyderen oplyste e-mailadresse, jf. § 9, stk. 1.

Endeligt foreslås det, at tjenesteudbydere inden 48 timer skal bekræfte modtagelsen af en henvendelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Et autosvar kan ikke udgøre en bekræftelse. Det er forventningen, at erhvervsministeren vil udnytte den foreslåede hjemmel i § 15, stk. 3, til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, at tjenesteudbydere skal afgive disse kontaktoplysninger via it-systemet Virk.dk.

2.5. Analyser

2.5.1. Gældende ret

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har generelt adgang til at udarbejde analyser inden for styrelsens ressort, og har i anden lovgivning under styrelsens ressort også eksplicit hjemmel hertil i de tilfælde, hvor styrelsen har udvidede beføjelser til at indhente oplysninger fra tredjemand til brug for sådanne analyser.

Lov om offentlighed i forvaltningen (Offentlighedsloven), jf. lovekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020, indeholder bl.a. regler om retten til aktindsigt.

Offentlighedsloven indeholder endvidere en række undtagelser til retten til aktindsigt. Det følger af offentlighedslovens § 30, nr. 1, at retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Det følger videre af offentlighedslovens § 30, nr. 2, at retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes. Undtagelsen af forretningsforhold skyldes navnlig, at udlevering af oplysninger om erhvervsmæssige forhold kan medføre, at der – typisk af konkurrencemæssige grunde – påføres den person eller virksomhed, som oplysningerne angår, væsentlig økonomisk skade.

Det følger herudover af offentlighedslovens § 33, at retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til 1) forebyggelse,

efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser, straffuldbydelse og lign. og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning, 2) gennemførelse af offentlig kontrol, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen, 3) det offentlige økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentlige forretningsvirksomhed, 4) forskeres og kunstneres originale idéer samt foreløbige forskningsresultater og manuskripter, eller 5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Offentlighedslovens § 15 indeholder desuden regler om myndigheders journaliseringspligt, nærmere bestemt myndigheders pligt til at journalisere dokumenter, der er modtaget eller afsendt af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed og interne dokumenter, der foreligger i endelig form.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets sigte med lovforslaget, at tjenesteudbydere skal påtage sig et større ansvar i forhold til bekæmpelsen af ulovligt indhold. Som led i det skærpede fokus på tjenesteudbyderes ansvar i forhold til ulovligt indhold på deres platforme eller tjenester, er det Erhvervsministeriets vurdering, at det er væsentligt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bl.a. kan udarbejde analyser, som kan skabe et bedre indblik i, hvordan ulovligt indhold spredes digitalt, samt skabe mere gennemsigtighed omkring den indholdsmoderation, som foretages af de af de omfattede tjenesteudbydere på deres platforme eller tjenester.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udarbejde analyser om ulovligt indhold og indholdsmoderation på kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester, som tillader over 5.000 deltagere på eget initiativ eller efter anmodning fra erhvervsministeren. For at sikre klarhed over om en analyse er afgivet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af egen drift eller som på anmodning af ministeren, skal det fremgå, om der er tale om en analyse afgivet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller på anmodning af ministeren.

Forudsætningen for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udarbejde analyser, er et godt datagrundlag. De rapporter, som tjenesteudbydere skal udarbejde i henhold til den foreslåede § 8, kan også anvendes som en del af oplysningsgrundlaget for analyserne. I det tilfælde at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen konkret vurderer, at rapporterne ikke giver et tilstrækkeligt fundament til at udarbejde en analyse om et givent emne, er det imidlertid hensigtsmæssigt, at styrelsen har adgang til at indhente yderligere information fra tjenesteudbydere.

Derfor foreslås det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får hjemmel til at kræve oplysninger fra tjenesteudbydere

til brug for analyser. I den forbindelse foreslås det, at styrelsen skal opfylde et nødvendighedskrav. God forvaltnings-skik tilsiger imidlertid også, at styrelsen derudover iagttager proportionalitetsprincippet ved sin anmodning om oplysninger. Herudover bør styrelsen klart afgrænse, hvilke typer oplysninger, som styrelsen efterspørger og klart definere, i hvilken form styrelsen gerne ser disse oplysninger udleveret. Dette skal medvirke til, at tjenesteudbydere ikke pålægges unødvendige byrder ved at fremfinde en overdreven og unødvendig mængde oplysninger, samt at styrelsen let kan tilgå, gennemse og behandle af de modtagne oplysninger.

Bestemmelsen vedrører alle nødvendige oplysninger, som tjenesteudbyderen har adgang til, dvs. det forhold, at oplysninger opbevares ved en tredjepart, f.eks. på tjenesteudbydere ns eksterne servere, hos tjenesteudbydere ns advokat eller hos tjenesteudbydere ns moderselskab afskærer ikke tjenesteudbydere fra at udlevere dem til styrelsen. De oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får adgang til at indhente fra tjenesteudbydere, omfatter også behandlede informationer, f.eks. viden fra analyser, der er foretaget af udbydere n.

Ved anmodning om disse oplysninger skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen iagttage forbuddet mod selvinkriminering i § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019.

For at opnå formålet med at sikre et velfunderet oplysningsgrundlag til brug for analyserne, foreslås det i anvendelsesområdet af loven at udvide kredsen af tjenesteudbydere, som kan blive kontaktet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henblik på udlevering af oplysninger til analyser, til også af omfatte tjenesteudbydere med under 80.000 brugere. Dette vil sikre, at styrelsen ikke bliver afskåret fra at undersøge nærmere, hvorledes f.eks. ulovligt indhold foretrækker på start-up platforme og tjenester.

Et fokus for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen s analyser kan f.eks. være mere gennemsigtighed om de pågældende platformes og tjenesters funktion og virkninger og processen for indholdsudbredelse. Analyserne kan f.eks. bruges til at skabe større indsigt i de tilgrundliggende og til tider komplekse algoritmer, som tjenesteudbydere anvender til klassificering af indhold og kontrollérbarheden med hensyn til udbredelsen af ulovligt indhold. I vurderingen af, hvilke større skriftlige analyser der skal igangsættes, kan det bl.a. indgå, om der er tale om et område, som forventes at få stor betydning i fremtiden, og hvor man kan se en tendens til, at brugerskaren eller mængden af ulovligt indhold vokser.

Det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får adgang til at offentliggøre analyser. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at analyser om ulovligt indhold og tjenesteudbydere ns indholdsmoderation på de omfattede kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester har bred offentlig interesse, og derfor bør stilles til rådighed for en bred kreds.

Ved offentliggørelse af analyser vil styrelsen skulle påse de almindelige regler om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, herunder navnlig bestemmelsen i § 27, stk. 1, nr. 2, hvorefter den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysninger angår, at oplysningerne ikke videregives. Det forudsættes i den forbindelse, at oplysninger modtaget fra tjenesteudbydere om sådanne forhold ikke offentliggøres.

Det foreslås ydermere, at offentlighedslovens regler om aktindsigt mv. ikke finder anvendelse på oplysninger modtaget fra tjenesteudbydere til brug for en analyse. Det gælder uanset, hvoraf sådanne oplysninger måtte fremgå.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen foretager allerede analyser om konkurrence- og forbrugerforhold, og Erhvervsministeriet vurderer derfor, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har den fornødne indsigt og erfaring med udarbejdelse af analyser.

2.6. Tilsyn, oplysningspligt, indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og påbud

2.6.1. Gældende ret

Da der er tale om ny lovgivning, eksisterer der ikke i dag en tilsynsmyndighed, som varetager tilsynet med de regler, som foreslås i lovforslaget, eller regler om adgangen til at foretage en indberetning over tjenesteudbydere ns manglende efterlevelse af lovforslagets bestemmelser til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Forvaltningsafgørelser kan som hovedregel påklages til en overordnet forvaltningsmyndighed. Denne klageadgang hviler på en retssædvane. Hovedreglen medfører, at afskæring af en rekursadgang fra en underordnet myndighed til en overordnet myndighed normalt kræver udtrykkelig lovhjemmel.

På mange retsområder er der desuden fastsat særlige regler om administrativ rekurs. På konkurrencelovens område gælder f.eks., at afgørelser kan indbringes for Konkurrenceankenævnet. Konkurrenceankenævnets afgørelser kan endvidere indbringes for domstolene i medfør af grundlovens § 63.

Det er ikke en betingelse for at indbringe en sag for domstolene, at en eventuel lovhjemlet eller ulovhjemlet rekursmulighed er udnyttet forinden.

Ophavsretsloven indeholder regulering af onlineindholdsdelingstjenester. Det følger af ophavsretslovens § 47 i sammenhæng med § 52 c, stk. 6, at Ophavsretslicensnævnet har kompetence til at tage stilling til retmæssigheden af onlineindholdsdelingsplatformes blokering af brugeres upload

af indhold til onlineindholdsdelingstjenester begrundet i ophavsretskrænkelser.

Ophavsretslicensnævnet har kompetence til at behandle og træffe endelige administrativ afgørelse i de pågældende sager.

E-handelslovens § 3 fastsætter, at tjenesteydere, der leverer en informationssamfundstjeneste, og som er etableret i Danmark, skal overholde danske regler. Dette gælder, uanset om informationssamfundstjenesten alene retter sig mod et andet land inden for Den Europæiske Union/Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter EU/EØS).

E-handelslovens § 4 fastsætter, at tjenesteydere, der leverer en informationssamfundstjeneste, og som er etableret i et andet land inden for EU/EØS, er undtaget fra overholdelse af danske regler, selv om tjenesten retter sig mod Danmark, jf. dog §§ 5 og 6. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 indeholder et afsenderlandsprincip, der bygger dels på et princip om hjemlandskontrol, dels på et princip om gensidig anerkendelse. Princippet om hjemlandskontrol indebærer, at det som udgangspunkt er myndighederne i det land, hvor tjenesteyderen er etableret, der skal overvåge, at tjenesteyderen overholder etableringslandets lovgivning, uanset om informationssamfundstjenesten er rettet helt eller delvist mod en anden medlemsstat inden for den EU. Princippet om gensidig anerkendelse indebærer, at en medlemsstat som udgangspunkt ikke efter medlemsstatens eget retssystem kan begrænse adgangen for informationssamfundstjenester, der leveres af en tjenesteyder, som er etableret i en anden medlemsstat. Bestemmelsen indebærer derfor med visse undtagelser, jf. §§ 5 og 6, en begrænsning i danske myndigheders jurisdiktionskompetence over for tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat, og som leverer en informationssamfundstjeneste til det danske marked.

E-handelslovens §§ 3 og 4 gælder kun inden for det koordinerende område. Det koordinerende område omfatter alene offentligretlige regler og således ikke privatretten.

Det følger af e-handelslovens § 6, stk. 1, at myndigheder dog kan foretage en foranstaltning, som begrænser adgangen til at levere en informationssamfundstjeneste, hvis foranstaltningen 1) er nødvendig af hensyn til a) den offentlige orden, især forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af lovovertrædelser, herunder beskyttelsen af mindreårige og bekæmpelsen af enhver tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet, og krænkelser af enkeltpersoners værdighed, b) beskyttelse af folkesundheden, c) den offentlige sikkerhed og d) forbrugere, herunder investorer, 2) træffes over for en bestemt informationssamfundstjeneste, som er til skade for de i nr. 1 nævnte hensyn, og 3) står i rimeligt forhold til målet.

Videre følger det af e-handelslovens § 6, stk. 2, at myndigheden - forinden den træffer en foranstaltning efter stk. 1 - skal opfordre etableringslandets myndighed til at gribe ind. Hvis etableringslandets myndighed ikke griber ind over

for tjenesteyderen - eller hvis indgrebet ikke er tilstrækkeligt - skal myndigheden underrette Europa-Kommissionen og etableringslandets myndigheder om foranstaltningen, inden den træffes (notifikation). E-handelsloven indeholder ingen tidsfrist for, hvornår etableringslandets myndigheder skal træffe foranstaltninger over for tjenesteyderen. Under hensyn til princippet om hjemlandskontrol må der imidlertid tilstås etableringslandets myndigheder den tid, der med rimelighed må anses for nødvendig, for i praksis at kunne gennemføre de nødvendige foranstaltninger. Et indgreb fra etableringslandets myndigheder må anses for utilstrækkeligt, når f.eks. de retsstridige onlineaktiviteter ikke bringes til ophør eller ikke bringes i overensstemmelse med modtagerlandets regler. Det følger af EU-Domstolens dom af 19. december 2019 i sag C-390/18 ("Airbnb dommen"), at manglende notifikation af medlemsstatens foranstaltninger under de foreliggende omstændigheder bevirkede, at foranstaltningerne ikke kunne gøres gældende.

Det følger af e-handelslovens § 6, stk. 3, at myndigheden i hastende tilfælde kan fravige betingelserne i stk. 2. Europa-Kommissionen og etableringslandets myndigheder skal i disse tilfælde snarest muligt underrettes om foranstaltningen og om årsagen til dens hastende karakter. Hvis formålet med et indgreb således vil blive forspildt, såfremt indgrebet skal afvente etableringslandets myndigheds stillingtagen hertil, kan den danske myndighed foretage et indgreb uden at følge den nævnte procedure.

Det følger af e-handelslovens § 6, stk. 4, at procedurerne efter stk. 2 og 3 ikke finder anvendelse på foranstaltninger, der træffes som led i efterforskning og afgørelse af straffesager. Det følger heraf, at når danske domstole, politiet, anklagemyndigheden og andre myndigheder som led i efterforskning og afgørelse af straffesager her i landet træffer foranstaltninger, der indebærer en begrænsning af adgangen til at levere informationssamfundstjenester fra en anden medlemsstat, gælder pligten til bl.a. at give meddelelse til Europa-Kommissionen ikke. Det kan f.eks. være, fordi den pågældende tjeneste benyttes til at udbrede materiale i strid med straffelovens § 235.

Det følger af e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 6, at Europa-Kommissionen hurtigst muligt skal undersøge, om de anmeldte foranstaltninger er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Hvis Europa-Kommissionen konkluderer, at foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, skal den anmode medlemsstaten om at undlade at træffe de påtænkte foranstaltninger eller straks bringe allerede trufne foranstaltninger til ophør. Europa-Kommissionen kan ikke kræve, at en myndighed følger deres afgørelse, men i tilfælde af uoverensstemmelse om lovligheden af et indgreb kan Europa-Kommissionen indbringe medlemsstaten for EU-domstolen efter den almindelige traktatkrænkelsesprocedure.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at tilsynet med tjenesteudbydernes overholdelse af den foreslåede lov skal varetages af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ressortmyndighed for store dele af e-handelslovgivningen og har erfaring med og viden om platforme og andre online tjenester i kraft af styrelsens center for digitale platforme.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at tilsynet i høj grad vil skulle varetages i forhold til tjenesteudbydere, der ikke er etableret i Danmark. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsynsvirksomhed skal udøves i overensstemmelse med e-handelslovens § 6, jf. nærmere om denne bestemmelse under de almindelig bemærkninger afsnit 2.6.1. Reglerne heri bevirker, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen alene kan træffe konkrete håndhævelsesforanstaltninger over for en bestemt tjenesteudbyder af en kommunikationsplatform, og at den konkrete foranstaltning skal stå i rimeligt forhold til målet, jf. e-handelslovens § 6, stk. 1.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil som udgangspunkt være forpligtet til først at opfordre etableringslandets myndigheder til at gribe ind, og kun hvis etableringsmyndighederne ikke griber ind, eller hvis indgrebet er utilstrækkeligt, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kunne håndhæve f.eks. påbud over for en tjenesteudbyder, der er etableret i et andet EU-land jf. e-handelslovens § 6, stk. 2. Både afsenderlandet og Europa-Kommissionen har herefter mulighed for at bestride den konkrete håndhævelse og lovligheden af foranstaltningen, ligesom den konkrete tjenesteudbyder har mulighed for at bestride lovligheden af foranstaltningen.

Det foreslås, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at foretage indberetninger over de foreslåede §§ 4-7. Det er med denne bemyndigelse hensigten, at erhvervsministeren vil fastsætte regler om, at der skal kunne foretages indberetning om manglende overholdelse af de processuelle krav, som følger af lovforslagets §§ 4-7, herunder mangler relateret til anmeldelsesproceduren, efterprøvelsesproceduren, overholdelse af tidsfrister og pligten til at afgive oplysninger i forbindelse med beslutningen om, hvorvidt indhold skal fjernes, blokeres eller fastholdes. Der lægges dog ikke op til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal kunne tage stilling til, om anmeldt indhold udgør ulovligt indhold, der efter lovforslagets § 5, stk. 1, skal fjernes eller blokeres.

Tilsvarende gælder i sager, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen optager til behandling på eget initiativ, idet tilsynet i sådanne sager også alene forudsættes at vedrøre de processuelle forpligtelser i lovforslagets §§ 4-7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn vil således - uanset om sagen optages til behandling på eget initiativ eller på baggrund af en indberetning - ikke omfatte materiel efterprøvelse af tjenesteudbyderens beslutning efter den foreslåede § 5, stk. 1, om fjernelse, blokering eller fastholdelse af anmeldt indhold.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal kunne træffe de nødvendige foranstaltninger over for tjenesteudbydere med henblik på at bringe overtrædelser til ophør. Det er derfor også Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have mulighed for at udstede påbud for overtrædelse af visse af lovforslagets bestemmelser. Det forudsættes således, at en tjenesteudbyder ikke vil kunne straffes med bøde uden forudgående påbud for manglende efterkommelse af de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 1, 2. pkt., § 4, stk. 2, § 7, stk. 1, 2. pkt., § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15, § 10, stk. 2, og § 12, stk. 1, samt for regler udstedt i medfør af § 15, stk. 2 og 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Et påbud kan af den, som påbuddet retter sig mod indbringes for domstolene i medfør af grundlovens § 63. Det foreslås, at tilsidesættelse af et påbud kan straffes med bøde.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at tilsynet skal foretages både på baggrund af modtagne indberetninger og på baggrund af sager, som styrelsen tager op af egen drift. Det er videre Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have en prioriteringsadgang, således at styrelsen anvender sine ressourcer mest effektivt. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan på baggrund af indkomne indberetninger vurdere, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge forhold hos en tjenesteudbyder nærmere, herunder indhente oplysninger fra tjenesteudbyderen for at belyse forholdet yderligere. Indhentelsen af oplysninger vil dog skulle ske under iagttagelse af forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil også kunne vurdere, at undersøgelsen af en enkelt tjenesteudbyders overtrædelser af den foreslåede lovs forpligtelser skal midlertidigt eller endeligt indstilles.

2.7. Digital kommunikation

2.7.1. Gældende ret

Efter forvaltningslovens § 32 a kan vedkommende minister fastsætte regler om ret til at anvende digital kommunikation ved henvendelse til den offentlige forvaltning og om de nærmere vilkår herfor, herunder fravige formkrav i lovgivningen, der hindrer anvendelse af digital kommunikation.

Endvidere følger det af forvaltningslovens § 32 b, stk. 1, at de dokumenter, der udgår fra en myndighed til borgere, virksomheder m.v., i en sag, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse, skal være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Denne bestemmelse gælder ifølge forvaltningslovens § 32 b, stk. 2, ikke for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling.

Som led i udmøntningen af den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2011-2015 vedtog Folketinget i juni 2012 lov om Digital Post fra offentlige afsendere, jf. lovbekendtgørel-

se nr. 801 af 13. juni 2016 (lov om Digital Post). Ifølge lov om Digital Post er det som hovedregel obligatorisk for borgere og virksomheder at have en digital postkasse til brug for modtagelse af Digital Post fra det offentlige. Loven giver myndighederne ret til at sende meddelelser, dokumenter m.v. digitalt til borgere og virksomheder. Loven fastslår, at digitale meddelelser fremsendt gennem løsningen har samme retsvirkning som meddelelser, dokumenter m.v., der sendes som traditionel papirpost. Lovens § 10 fastsætter, at meddelelser, der sendes under anvendelse af Digital Post, anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen.

Herudover findes der ingen tværgående lovbestemmelser, der regulerer formen for borgernes og virksomhedernes henvendelser til den offentlige forvaltning og omvendt. Som udgangspunkt kan borgere og virksomheder derfor rette henvendelse til forvaltningen i den form, de selv ønsker, forudsat at forvaltningen teknisk er i stand til at modtage henvendelser i denne form.

Inden for Erhvervsministeriets lovgivning er der på visse områder i flere love etableret hjemmel til at fastsætte krav om obligatorisk digital kommunikation til og fra Erhvervsministeriet, jf. f.eks. §§ 29 a-c i lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 16. april 2018.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi for 2016-2020 "Et stærkere og mere trygt digitalt samfund", at et af de tre mål for udviklingen mod en mere digital offentlig sektor de kommende år er, at det digitale skal være let, hurtigt og sikre god kvalitet. De fem initiativer under den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi indebærer bl.a., at borgere og virksomheder skal tilbydes et bedre overblik over deres sager, og at alle meddelelser fra det offentlige er digitale. Opfyldelse af målsætningerne i den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi forudsætter, at det skal være obligatorisk at kommunikere med Erhvervsministeriet via ministeriets portalløsninger.

For at gøre kommunikationen mellem tjenesteudbydere og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen så overskuelig som mulig er det hensigten, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse vil fastsætte regler om, at tjenesteudbydere vil skulle aflægge rapporter efter den foreslåede § 8 og afgive kontaktoplysninger efter den foreslåede § 9 til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennem en af erhvervsministeriets portaler.

Det foreslås ydermere, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal ske ved anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign. Det foreslås desuden, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forhold, som er

omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Det er hensigten, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse vil fastsætte, at tjenesteudbydere skal benytte it-systemet Virk.dk. Virk.dk kan benyttes både af virksomheder med et dansk CVR-nummer og udenlandske virksomheder uden CVR, og vil være en velkendt portal for flere af de omfattede tjenesteudbydere. Ydermere har tilsynsmyndigheden, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen erfaring med at trække og behandle virksomheders indberetninger fra Virk.dk på andre områder.

For så vidt angår adgangen til at foretage indberetninger, er det hensigten, at erhvervsministeren i medfør af den foreslåede § 13 i en bekendtgørelse vil fastsætte regler om, at indberetning kan indgives til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennem et allerede eksisterende it-system, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen stiller til rådighed.

2.8. Bødestraf, administrative bødeforlæg og tvangs bøder

2.8.1. Gældende ret

Straffeloven gælder i Danmark. Det betyder bl.a., at en lovovertrædelse, der vedrører tekst-, lyd- eller billedmateriale m.v., som ved handlinger i udlandet er gjort alment tilgængeligt her i landet gennem internettet eller et lignende system til spredning af information, anses for begået i den danske stat, hvis materialet har særlig relation her til landet, jf. straffelovens § 9 a.

Det følger af reglerne i straffelovens kapitel 5, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. straffelovens § 26, stk. 1. Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de ovenfor nævnte selskaber, jf. straffelovens § 26, stk. 2. Det følger videre, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27.

Det er et grundlæggende princip i dansk retspleje, at straf, herunder bødestraf, normalt pålægges under domstolens medvirken og i strafferetsplejens former ud fra hensynet til den sigtedes retssikkerhed. I Danmark er det således som udgangspunkt anklagemyndigheden, der rejser tiltale, og domstolene, der pålægger bøder. Anklagemyndigheden kan således i sager om lovovertrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale den bøde, der er fastsat i bødeforelægget, jf. retsplejelovens § 832, stk.

1. Øvrige myndigheder, som har hjemmel hertil i særlovgivningen kan dog også udstede et bødeforelæg, som den pågældende kan vedtage udenretligt i stedet for gennemførelse af en domstolsbehandling.

Det følger af ophavsretslovens § 76, at strafansvar finder anvendelse, når overtrædelsen er forsætlig eller groft uagtsom ved krænkelse af ophavsrettigheder. Ophavsretslovens § 76, stk. 1, nr. 3, henviser bl.a. til bestemmelserne i § 52 c, stk. 2, 4, 6-7 og 9.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have tilstrækkelige beføjelser og midler til at sikre en effektiv håndhævelse af loven. Overtrædelser af de foreslåede bestemmelser i loven kan svigte tilliden til de omfattede tjenesteudbydere og have væsentlige skadefølger for ofre af ulovligt indhold på de omfattede platforme og tjenester.

Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at en tjenesteudbyders manglende overholdelse af lovforslagets forpligtelser fastsat i de foreslåede § 4, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., stk. 6, § 5, stk. 2-3 og 5, stk. 6, 2. pkt., og stk. 7, § 6, § 7, stk. 1, 1. pkt., stk. 4-8, stk. 9, 2. pkt., og stk. 10, § 8, stk. 2, 1. pkt., § 9 eller § 14, skal straffes med bøde i medfør af den foreslåede § 16 i loven. Dette er nødvendigt af hensyn til at sikre en tjenesteudbyders effektive efterlevelse af de foreslåede forpligtelser i loven.

Det foreslås, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. De subjektive krav for at straffe en overtrædelse af bestemmelserne er uagtsomhed eller forsæt, jf. straffelovens § 19, 2. pkt. Efter straffelovens § 19, 2. pkt., er de pågældende straffebud anvendelige på andre lovovertrædelser, også når lovovertrædelsen er begået af uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig hjemmel.

Det skal bemærkes, at lovforslaget ikke sigter mod at ændre øvrige myndigheders kompetence til at sanktionere tjenesteudbydere af online platforme og tjenester, der således fortsat kan indgive anmeldelse til politiet i sager om overtrædelse af lovgivning inden for deres ressortområde. Politi og anklagemyndighed vil ligeledes fortsat kunne efterforske og rejse tiltale i sager om deling af ulovligt indhold. I den forbindelse skal "ne bis in idem"-princippet eller forbuddet mod dobbelt strafforfølgning iagttages, hvorefter det følger, at ingen skal kunne strafforfølges eller dømmes to gange for de samme handlinger og den samme strafbare adfærd.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at sanktionsniveauet for overtrædelser af den foreslåede lov skal ligge højt, så bøder kan have både en følelig og præventiv virkning. Det er ydermere Erhvervsministeriets vurdering, at bødemålingen skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og at bøderne skal have en størrelse, så de afskrækker tjeneste-

udbydere fra at overtræde de forhold, som følger af den foreslåede § 16, stk. 1.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved undersøgelse af egen drift, ved gennemsyn af tjenesteudbydernes rapporter eller ved indberetninger kan blive bekendt med, at der er sket flere tilfælde af overtrædelser efter én eller flere af de forhold nævnt i § 16, stk. 1. For at imødekomme dette tilfælde er det Erhvervsministeriets vurdering, at der ved udmåling af bødestraf også skal lægges vægt på samtidig pådømmelse af flere overtrædelser. Herudover vil der skulle lægges vægt på gentagelsestilfælde.

Det foreslås på den baggrund, at udgangspunkt for straffastsættelse for overtrædelser efter § 16, stk. 1, nr. 1, 12, 15, 23-26 og 28, fastsættes efter nedenstående model, hvor der tages udgangspunkt i en procentdel af tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår korrigeret med andelen af tjenesteudbyderens brugere i Danmark for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste.

Model for straffastsættelse for overtrædelser efter § 16, stk. 1, nr. 1, 12, 15, 23-26 og 28.

Antal overtrædelser	1. gangstilfælde	2. gangstilfælde	3. gangstilfælde	4. gangstilfælde	5. gangstilfælde
0-5	3 %	3,5 %	4 %	4,5 %	5 %
6-10	3,25 %	3,75 %	4,25 %	4,75 %	5,25 %
11-20	3,5 %	4 %	4,5 %	5 %	5,5 %
21-30	4 %	4,5 %	5 %	5,5 %	6 %

De bestemmelser, som tager udgangspunkt i en grundbøde på 3 pct. er strafbelagt med bøde i § 16, stk. 1, nr. 1, 12, 15, 23-26 og 28. De vedrører oprettelse af en anmeldelsesprocedure, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt., opbevaring af data om fjernet og blokeret indhold, jf. § 5, stk. 7, oprettelse af en efterprøvelsesprocedure, jf. § 7, stk. 1, 1. pkt., aflæggelse af rapport, jf. § 8, stk. 2, 1. pkt., skriftligt at oplyse kontaktoplysninger til brug for kommunikation med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 9, stk. 1, og efterkommelse af påbud eller supplerende vilkår til et påbud, jf. § 14. Der er tale om tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen selv nemt vil kunne konstatere overtrædelsen, uden at kendskab til overtrædelser opnås gennem en indberetning eller tjenesteudbyderens rapport.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der for de øvrige

foreslåede straffelagte bestemmelser skal fastsættes en lavere bødestraf, eftersom der bl.a. er tale om forpligtelser, som vedrører tjenesteudbyderens løbende sagsbehandling af anmeldelser og andre processuelle krav, hvor en enkel overtrædelse ikke anses for ligeså grov, som f.eks. manglende oprettelse af en anmeldelsesprocedure. Det foreslås, at på den baggrund, at udgangspunktet for straffastsættelse for overtrædelser § 16, stk. 1, nr. 2-11, 13-14, 16-22 og 27, fastsættes efter nedenstående model, hvor der tages udgangspunkt i en procentdel af tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår korrigeret med andelen af tjenesteudbyderens brugere i Danmark for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskæftigede.

Model for straffastsættelse for overtrædelser efter § 16, stk. 1, nr. 2-11, 13-14, 16-22 og 27.

Antal overtrædelser	1. gangstilmælde	2. gangstilmælde	3. gangstilmælde	4. gangstilmælde	5. gangstilmælde
0-5	0,25 %	0,5 %	0,75 %	1 %	1,25 %
6-10	0,5 %	0,75 %	1 %	1,25 %	1,5 %
11-20	0,75 %	1 %	1,25 %	1,5 %	1,75 %
21-30	1 %	1,25 %	1,5 %	1,75 %	2 %

Fastsættelse af straffen vil for begge modeller fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger andre skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Ydermere vil yderligere tilfælde end 5. gangstilmælde i alle tilfælde skulle bedømmes af domstolene. Det forudsættes i den forbindelse, at der vil blive fastsat højere bøde, når der er tale om yderligere tilfælde end 5. gangstilmælde.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at den foreslåede lov indeholder mulighed for en hurtig og enkel afslutning af en strafsanktioneret sag. Det foreslås således, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kompetence til at afslutte en sag ved udstedelse af et administrativt bødeforelæg i lighed med de bødeforelæg, som anklagemyndigheden kan udstede i medfør af retsplejelovens § 832, stk. 1.

Da en ordning om administrative bødeforelæg indebærer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får adgang til ved

bødeforelæg at afgøre straffesager uden, at politiet, anklagemyndigheden og domstolene involveres, tilsiger væsentlige retssikkerhedsmæssige hensyn, at en række bestemte betingelser er opfyldt.

Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udsteder administrative bødeforelæg forudsætter det derfor, at overtrædelserne generelt er ensartede, ukomplicerede, umiddelbart konstaterbare og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Gerningsindholdet i lovforslagets § 4, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., stk. 6, § 5, stk. 2-3 og 5, stk. 6, 2. pkt., og stk. 7, § 6, § 7, stk. 1, 1. pkt., stk. 4-8, stk. 9, 2. pkt., og stk. 10, § 8, stk. 2, 1. pkt., § 9 eller § 14, vurderes generelt at være klart, og det er forventningen at overtrædelser heraf i mange tilfælde vil være umiddelbart konstaterbare og uden bevismæssig tvivl. En overtrædelse vil således umiddelbart kunne konstateres ved, at tjenesteudbyderen f.eks. har undladt at efterleve en klar forpligtelse i lovforslaget om at oprette en anmeldelsesprocedure efter § 4, stk. 1, 1. pkt., eller ved at tjenesteudbyderen har overskredet en lovbestemt frist for at træffe beslutning om fjernelse eller blokering af anmeldt indhold inden for 7 dage efter § 5, stk. 3.

Anvendelse af administrative bødeforelæg, som udstedes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, kan indebære væsentlige fordele, idet udstedelsen af administrative bødeforelæg kan tillade en hurtig og smidig proces. En person, der modtager et administrativt bødeforelæg, får hurtigere en indikation af sin retsstilling samtidig med, at anklagemyndigheden og domstolene – hvis den pågældende vælger at vedtage bødeforelægget – ikke bliver belastet af en ellers ukompliceret sag.

En betingelse for at sagen kan afsluttes med et administrativt bødeforelæg, vil efter de foreslåede lovbestemmelser være, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig indforstået med, at sagen afgøres administrativt med betaling af bøden. Det vil endvidere være en forudsætning, at den pågældende overtrædelse ikke kan forventes at medføre højere straf end bøde. Såfremt den pågældende ikke er indforstået med at lade sagen afgøre administrativt, det vil sige ikke vedtager bødeforelægget, skal sagen oversendes til politiet og anklagemyndigheden med henblik på videre foranstaltning.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil også efter at have truffet en administrativ afgørelse om f.eks. påbud efter § 14 kunne beslutte, at sagen skal oversendes til politiet og anklagemyndigheden, såfremt sagen ikke egner sig til vedtagelse af administrativt bødeforelæg. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil også kunne beslutte, at en sådan oversendelse først skal ske, såfremt den pågældende ikke efterkommer et forudgående påbud efter § 14 fra styrelsen.

Har en sag ikke den fornødne ukomplicerede karakter til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, eller er der tale om overtrædelser, som fra den samme tjenesteudbyder foretages i en facon, der er af mere omfattende, systematisk

eller grov karakter, skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i stedet foretage politianmeldelse.

Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter denne bestemmelse. Det gælder f.eks. tiltaltes navn og adresse, den regel, der påstås overtrådt, og det forhold, som der rejses tiltale for, herunder en beskrivelse heraf med en sådan angivelse af tid, sted, genstand, udførelsesmåde og andre nærmere omstændigheder, som er nødvendig for en tilstrækkelig og tydelig beskrivelse, jf. den gældende retsplejelovs § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, og princippet om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig. Ydermere vil videre forfølgning bortfalde, hvis bøden vedtages. Vedtagelsen har endvidere samme virkning, herunder gentagelsesvirkning, som en dom.

En hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg forudsætter et fast sanktionsniveau, dvs. fastsættelse af bødens størrelse skal være uden skønsmæssige elementer af betydning. Derfor indeholder ovenstående modeller det foreslåede bødeniveau.

Endelig er det ydermere Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bør kunne udstede tvangsbøder, hvis en tjenesteudbyder undlader at efterkomme et påbud, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har meddelt efter § 14, stk. 1, eller supplerende vilkår til et påbud, som meddelt efter § 14, stk. 2.

Tvangsbøder er et kendt værktøj for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som har lignende bestemmelser i konkurrencelovens § 22 og betalingslovens § 146.

Tvangsbøderne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelser og have en afskrækkende virkning. Daglige tvangsbøder er tiltænkt situationer af hastende karakter. Dette kan f.eks. være nødvendigt i en situation, hvor en tjenesteudbyder undlader at efterleve et påbud om at fremsende oplysninger, som er centrale for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse af en konkret sag, og hvor styrelsen skønner det nødvendigt at sikre, at tjenesteudbyderen hurtigt efterlever anmodningen om oplysninger med henblik på at sikre fremdrift i sagen.

Det foreslås, at tvangsbøder udgør 1 pct. af tjenesteudbyderens gennemsnitlige daglige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag korrigeret med andelen af tjenesteudbyderens brugere i Danmark for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedsjættjeneste. Størrelsen af den daglige tvangsbøde beregnes fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører negative økonomiske konsekvenser og negative implementeringskonsekvenser for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som det foreslås skal varetage tilsy-

net med lovforslaget på 4,4 mio. kr. i 2022 og 4,1 mio. kr. årligt fra 2023-2025. Lovforslaget forventes at medføre begrænsede merudgifter på Justitsministeriets område, som forventes at kunne holdes inden for Justitsministeriets egen ramme.

3.1. Principper for digitaliseringsklar lovgivning

Det vurderes overordnet, at lovforslaget efterlever de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Det vurderes dog, at lovforslaget er særlig relevant for fem af principperne, hvorfor disse uddybes nærmere nedenfor.

I overensstemmelse med princip # 1 om enkle og klare regler vurderes det, at lovforslaget er i overensstemmelse hermed med henvisning til lovforslagets § 3, som indeholder en klar og entydig definition af centrale begreber i lovforslaget.

I overensstemmelse med princip # 2 om digital kommunikation vurderes det, at lovforslaget efterkommer kravet om, at digital kommunikation mellem virksomheder og borgere og myndigheder skal gøres obligatorisk i og med, det foreslås i § 15, stk. 2 og 3, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt eller ved brug af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Det er hensigten, at disse foreslåede bestemmelser vil blive udnyttet af ministeren til i en bekendtgørelse at stille krav om, at tjenesteudbydere benytter Virk.dk til aflægge rapport efter den foreslåede § 8 og afgive kontaktoplysninger efter den foreslåede § 9 til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Styrelsen vil kunne benytte disse oplysninger til kommunikation med tjenesteudbyderne. Det er også forventningen, at erhvervsministeren vil fastsætte regler om, at tjenesteudbyderen ved opfyldelse af sin afrapporteringsforpligtelse i den foreslåede § 8 vil skulle benytte Virk.dk. Det er ligeledes hensigten, at de foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 3, af erhvervsministeren vil blive udnyttet til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, at indberetninger fra borgere til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af den foreslåede § 13 skal ske via et eksisterende it-system hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

I overensstemmelse med princip # 4 om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data vurderes det, at de oplysninger, som det foreslås at tjenesteudbyderne skal levere i henhold til afrapporteringsforpligtelsen efter § 8 ikke kan trækkes andre steder, og det derfor er nødvendigt at indføre nye indberetningskrav. I relation hertil vurderes det, at kravene til de ønskede oplysninger i afrapportering fremstår enkle, klare og entydige, jf. § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15.

I overensstemmelse med princip # 5 om tryk og sikker datahåndtering vurderes det, at lovforslaget understøtter en tryk og sikker datahåndtering.

Det foreslås i § 5, stk. 7, at formodet ulovligt indhold, der fjernes eller blokeres af tjenesteudbyderen samt oplysninger om brugerprofilen, der delte indholdet, skal opbevares i 90 dage efter, at tjenesteudbyderen har fjernet eller blokeret indholdet fra platformen. Hvis politiet skønner det nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold, kan politiet pålægge tjenesteudbyderen at opbevare indholdet i et længere tidsrum. Politiet kan anmode de sociale medier om udlevering af disse oplysninger efter deres egne regler. Det er oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke er i besiddelse af.

Derudover indeholder den foreslåede § 8 ikke krav om, at der til brug for opfyldelse af rapporteringsforpligtelsen skal fremsendes personoplysninger.

Det er hensigten, at erhvervsministeren i medfør af den foreslåede § 13 vil fastsætte regler om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan rejse en sag mod en tjenesteudbyder på baggrund af indberetninger over tjenesteudbyderes efterlevelse af §§ 4-7, men udelukkende for mangler i tjenesteudbyderens processuelle forpligtelser. I den forbindelse kan styrelsen modtage personoplysninger.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen behandling af personoplysninger reguleres i medfør af lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven), samt Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling af personoplysninger vil almindeligvis ske med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, idet behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, særligt for så vidt angår dokumentations- og arkiveringsformål.

Personoplysninger, der behandles i forbindelse med statistiske eller videnskabelige undersøgelser, behandles ikke senere i andet øjemed, jf. databeskyttelseslovens § 10, stk. 2.

Den registreredes rettigheder varetages i overensstemmelse med databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningens regler.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen sikrer et højt beskyttelsesniveau ved behandling af oplysninger gennem et tilstrækkeligt informationssikkerhedsniveau for alle ansatte, alle samarbejdspartnere og for anvendelsen af it-ressourcer.

Styrelsen overholder de gældende databeskyttelsesretlige regler, og styrelsen har implementeret ISO 27001 standarden. Det er en international standard til etablering af et ledelsessystem for informationssikkerhed, som sikrer etablering af et ensartet, afstemt og passende informationssikkerhedsniveau.

I overensstemmelse med princip # 6 om anvendelse af offentlig it-infrastruktur vurderes det, at lovforslaget understøtter genbrug af offentlig infrastruktur, idet det er hensigten, at Erhvervsministeriet vil fastsætte regler om, at tjenesteudbydere skal benytte den eksisterende portal for virksomheders digitale indgang til det offentlige Virk.dk til at aflægge rapport efter den foreslåede § 8 og afgive kontaktoplysninger efter den foreslåede § 9 til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. I forbindelse med den digitale selvbetjening understøtter lovforslaget ligeledes genbrug af offentlig infrastruktur idet, at det er hensigten, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil benytte en eksisterende portal til indberetninger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har negative økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Konsekvenserne består dels i økonomiske konsekvenser i form af omstillingsomkostninger forbundet med teknisk opsætning af anmeldelsesprocedure samt udarbejdelse af materiale til behandling af anmeldelser.

Derudover medfører lovforslaget løbende administrative konsekvenser forbundet med den løbende behandling af indkomne anmeldelser, afrapportering og frembringelse og afgivelse af oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget vurderes at være relevant for flere af principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Erhvervsministeriet vurderer, at princip 1 - muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller - brydes, idet de omfattede tjenesteudbydere kan opleve de foreslåede forpligtelser om at oprette en anmeldelsesprocedure som en barriere for anvendelsen af nye teknologier og forretningsmodeller. Kravene om anmeldelsesprocedure vurderes dog at være nødvendig med henblik på beskyttelsen mod ulovligt indhold.

Erhvervsministeriet vurderer, at princip 2 - Mere enkel og formålsbestemt - og princip 3 – teknologineutral - forfølges, idet format og design overlades til tjenesteudbyderen.

Erhvervsministeriet vurderer, at princip 4 – helhedstænkende - og 5 – sikrer brugervenlig digitalisering - ikke er relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes at have positive administrative konsekvenser for borgerne.

De foreslåede bestemmelser i §§ 4-7 giver borgere adgang til at anmelde indhold på kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester, som tillader over 5.000 deltagere med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår. Herudover foreslås det at borgere,

som benytter sig af anmeldelsesfunktionen får en række rettigheder om at få stillet oplysninger til rådighed og får adgang til efterprøvelse af de omfattede tjenesteudbyders beslutning om nedtagning af indhold. Herudover er det hensigten, at erhvervsministeren i medfør af den foreslåede § 13 vil fastsætte regler om, at borgere får adgang til at foretage indberetninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

E-handelsloven gennemfører e-handelsdirektivet i dansk ret. E-handelsloven finder anvendelse på tjenester i informationssamfundet.

E-handelslovens § 3 fastsætter, at tjenesteydere, der leverer en informationssamfundstjeneste, og som er etableret i Danmark, skal overholde danske regler. Dette gælder, uanset om informationssamfundstjenesten alene retter sig mod et andet land inden for Den Europæiske Union/Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter EU/EØS).

E-handelslovens § 4 fastsætter, at tjenesteydere, der leverer en informationssamfundstjeneste, og som er etableret i et andet land inden for EU/EØS, er undtaget fra overholdelse af danske regler, selv om tjenesten retter sig mod Danmark, jf. dog §§ 5 og 6. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 indeholder et afsenderlandsprincip, der bygger dels på et princip om hjemlandskontrol, dels på et princip om gensidig anerkendelse. Princippet om hjemlandskontrol indebærer, at det som udgangspunkt er myndighederne i det land, hvor tjenesteyderen er etableret, der skal overvåge, at tjenesteyderen overholder etableringslandets lovgivning, uanset om informationssamfundstjenesten er rettet helt eller delvist mod en anden medlemsstat inden for den EU. Princippet om gensidig anerkendelse indebærer, at en medlemsstat som udgangspunkt ikke efter medlemsstatens eget retssystem kan begrænse adgangen for informationssamfundstjenester, der leveres af en tjenesteyder, som er etableret i en anden medlemsstat. Bestemmelsen indebærer derfor med visse undtagelser, jf. §§ 5 og 6, en begrænsning i danske myndigheders jurisdiktionskompetence over for tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat, og som leverer en informationssamfundstjeneste til det danske marked.

E-handelslovens §§ 3 og 4 gælder kun inden for det koordinerende område. Det koordinerende område omfatter alene offentligretlige regler og således ikke privatretten.

Det følger af e-handelslovens § 6, stk. 1, at myndigheder dog kan foretage en foranstaltning, som begrænser adgangen til at levere en informationssamfundstjeneste, hvis for-

anstaltningen 1) er nødvendig af hensyn til a) den offentlige orden, især forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af lovovertrædelser, herunder beskyttelsen af mindreårige og bekæmpelsen af enhver tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet, og krænkelse af enkeltpersoners værdighed, b) beskyttelse af folkesundheden, c) den offentlige sikkerhed og d) forbrugere, herunder investorer, 2) træffes over for en bestemt informationssamfundstjeneste, som er til skade for de i nr. 1 nævnte hensyn, og 3) står i rimeligt forhold til målet.

Videre følger det af e-handelslovens § 6, stk. 2, at myndigheden - forinden den træffer en foranstaltning efter stk. 1 - skal opfordre etableringslandets myndighed til at gribe ind. Hvis etableringslandets myndighed ikke griber ind over for tjenesteyderen - eller hvis indgrebet ikke er tilstrækkeligt - skal myndigheden underrette Europa-Kommissionen og etableringslandets myndigheder om foranstaltningen, inden den træffes (notifikation). E-handelsloven indeholder ingen tidsfrist for, hvornår etableringslandets myndigheder skal træffe foranstaltninger over for tjenesteyderen. Under hensyn til princippet om hjemlandskontrol må der imidlertid tilstå etableringslandets myndigheder den tid, der med rimelighed må anses for nødvendig, for i praksis at kunne gennemføre de nødvendige foranstaltninger. Et indgreb fra etableringslandets myndigheder må anses for utilstrækkeligt, når f.eks. de retsstridige onlineaktiviteter ikke bringes til ophør eller ikke bringes i overensstemmelse med modtagerlandets regler. Det følger af EU-Domstolens dom af 19. december 2019 i sag C-390/18 ("Airbnb dommen"), at manglende notifikation af medlemsstatens foranstaltninger under de foreliggende omstændigheder bevirkede, at foranstaltningerne ikke kunne gøres gældende.

Det følger af e-handelslovens § 6, stk. 3, at myndigheden i hastende tilfælde kan fravige betingelserne i stk. 2. Bestemmelse er en implementering af e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 5. Europa-Kommissionen og etableringslandets myndigheder skal i disse tilfælde snarest muligt underrettes om foranstaltningen og om årsagen til dens hastende karakter. Hvis formålet med et indgreb således vil blive forspildt, såfremt indgrebet skal afvente etableringslandets myndigheds stillingtagen hertil, kan den danske myndighed foretage et indgreb uden at følge den nævnte procedure. Regeringen vil notificere lovforslaget over for Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med reglerne i e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 5. Det følger af bestemmelsen, at der er et skærpet krav til at påvise, hvorfor national regulering er hastende. Europa-Kommissionens godkendelse af notifikationen er en forudsætning for, at lovforslaget kan træde i kraft i Danmark.

Det følger videre af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, at der er pligt for medlemsstaterne i EU til at notificere Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om nye nationale regler for digitale tjenesteydelser. Formålet med notifikationer er

at øge gennemsigtigheden på det indre marked og undgå, at nye nationale regler kommer til at udgøre ubegrundede handelshindringer. Som følge heraf er Danmark forpligtet til at notificere lovforslaget. De forskrifter, der notificeres som udkast, må tidligst udstedes tre måneder efter, at den fulde ordlyd samt hjemmelsgrundlaget og de berørte administrative bestemmelser er modtaget af Europa-Kommissionen.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Inden for Erhvervsministeriets lovgivning er der på visse områder i flere love etableret hjemmel til at fastsætte krav om obligatorisk digital kommunikation til og fra Erhvervsministeriet, jf. f.eks. §§ 29 a-c i lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 16. april 2018.

3F, AAU - Aalborg Universitet, Aarhus BSS, ADIPA – Association of Danish Intellectual Property Attorneys, Advokatsamfundet, AE - Arbejderbevægelsen Erhvervsråd, Amnesty, ATP, AU - Aarhus Universitet, BL - Danmarks almene boliger, Børns Vilkår, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, CBS – Copenhagen Business School, Center for Digital Pædagogik, Cevea, CEPOS, Den Danske Dommerforening, Danske Advokater, Dommerfuldmægtigforeningen, Danmarks Statistik, Danmarks Nationalbank, Dansk IT, Danske Universiteter, Dansk Standard, DI, Danske Handicaporganisationer, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Medier, Danske Regioner, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Det centrale Handicapråd, Digitalt Ansvar, Dignity, DKCERT - Danish Computer Security Incident Response Team, Det Kriminalpræventive Råd, Domstolsstyrelsen, DTU – Danmarks Tekniske Universitet Fagbevægelsens Hovedorganisation, 3F - Fagligt Fælles Forbund, FDIH - Foreningen for Danske Internethandel, Finans Danmark, Finanstilsynet, Forbruger-

ombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Forum for digital sikkerhed, Foreningen af Danske Interaktive Medier, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Færøernes landsstyre, Greenpeace, HK Danmark, Institut for Menneskerettigheder, IT-Brancheorganisationen, ITU – IT-Universitet i København, IT-Politisk Forening, Journalistforbundet, Justitia, KL, KOMBIT, Kosmetik- og Hygiejnebranchen, Kreativitet og Kommunikation, Kriminalforsorgsforeningen, KU - Københavns Universitet, Københavns Byret, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen for førtidspensionister, Landsforeningen Ældre Sagen, Legebranchen LEG, LOS - De private Sociale tilbud, LGBT+ Danmark, Medierådet for Børn og Unge, MINO Danmark, Naalakkersuisut, Politiforbundet i Danmark, Prosa, Psykiatrifonden, Radio- og TV-Nævnet, Red Barnet, Retten i Aalborg, Retten i Aarhus, Retten på Bornholm, Retten i Esbjerg, Retten på Frederiksberg, Retten i Glostrup, Retten i Helsingør, Retten i Herning, Retten i Hillerød, Retten i Hjørring, Retten i Holbæk, Retten i Holstebro, Retten i Horsens, Retten i Kolding, Retten i Lyngby, Retten i Nykøbing F., Retten i Næstved, Retten i Odense, Retten i Randers, Retten i Roskilde, Retten i Svendborg, Retten i Sønderborg, Retten i Viborg, Retspolitisk forening, Rettighedsalliancen, Landsstyret via Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, RUC - Roskilde Universitet, Selvstyret via Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsrevisionen, Rådet for digital sikkerhed, Rådet for Socialt Udsatte, Sexarbejdernes Interesse Organisation (SIO), SDU - Syddansk Universitet, Sex og Samfund, SMV Danmark, Socialrådgiverforeningen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Teleindustrien, Telekommunikationsindustrien i Danmark, The Association of Tech start-ups in Denmark, Vestre Landsret, WWF, Østre Landsret.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang, hvis nej, angiv "ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang, hvis nej, angiv "ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som det foreslås skal varetage tilsynet med lovforslaget på 4,4 mio. kr. i 2022 og 4,1 mio. kr. årligt fra 2023-2025. Udgifterne knytter sig til årsværk for tilsyn. Der er bl.a. løbende udgifter forbundet med behandling af indberetninger, forberedende arbejde ved eventuelle tilsynssager, behandling af indkomne rapporter og indhentelse af oplysninger fra tjenesteudbydere. Lovforslaget forventes at medføre begrænsede merudgifter på Justitsministe-

		riets område, som forventes at kunne holdes inden for Justitsministeriets egen ramme.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget medfører implementeringskonsekvenser for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som det foreslås skal varetage tilsynet med lovforslaget på 4,4 mio. kr. i 2022 og 4,1 mio. kr. årligt fra 2023-2025. Udgifterne knytter sig til etablering af it-understøttende funktioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget har negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere. Konsekvenserne for tjenesteudbydere består dels i omstillingsomkostninger forbundet med teknisk opsætning af anmeldelsesprocedure samt udarbejdelse af materiale til behandling af anmeldelser. Derudover forventes den løbende behandling af anmeldelser at have omkostninger.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget har negative administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere. De administrative konsekvenser består dels i løbende behandling af anmeldelser, samt udarbejdelse af beslutninger herom. Desuden består de administrative konsekvenser i årlig afrapportering, samt frembringelse og afgivelse af oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget skønnes at have positive administrative konsekvenser for borgerne. Lovforslaget giver borgere adgang til at anmelde indhold på kommunikationsplatforme eller gruppebeskedtjenester, som tillader over 5.000 deltagere med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår. Borgere, som benytter sig af anmeldelsesfunktionen, får en række rettigheder om at få stillet oplysninger til rådighed og får adgang til efterprøvelse af de omfatte-	Ingen

	de tjenesteudbyderes beslutning om nedtagning af indhold.	
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter. Bestemmelserne i E-handelslovens §§ 3 og 4 indeholder et afsenderlandsprincip, der bygger dels på et princip om hjemlandskontrol, dels på et princip om gensidig anerkendelse.</p> <p>Det følger af e-handelslovens § 6, stk. 1, at myndigheder dog kan foretage en foranstaltning, som begrænser adgangen til at levere en informations-samfundstjeneste under visse forudsætninger. I den forbindelse skal myndigheden efter e-handelslovens § 6, stk. 2, - forinden den træffer en foranstaltning efter stk. 1 - opfordre etableringslandets myndighed til at gribe ind. Hvis etableringslandets myndighed ikke griber ind over for tjenesteudbyderen - eller hvis indgrebet ikke er tilstrækkeligt - skal myndigheden underrette Europa-Kommissionen og etableringslandets myndigheder om foranstaltningen, inden den træffes (notifikation).</p> <p>Det følger af e-handelslovens § 6, stk. 3, at myndigheden i hastende tilfælde kan fravige betingelserne i stk. 2. Bestemmelsen er en implementering af e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 5.</p> <p>Regeringen vil notificere lovforslaget over for Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med reglerne i e-handelsdirektivets artikel 3, stk. 5. Det følger af bestemmelsen, at der er et skærpet krav til at påvise, hvorfor national regulering er hastende. Europa-Kommissionens godkendelse af notifikationen er en forudsætning for, at lovforslaget kan træde i kraft i Danmark.</p> <p>Det følger videre af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informations-samfundets tjenester, at der er pligt for medlemsstaterne i EU til at notificere Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om nye nationale regler for digitale tjenesteydelser. Formålet med notifikationer er at øge gennemsigtigheden på det indre marked og undgå, at nye nationale regler kommer til at udgøre ubegrundede handelshindringer. Som følge heraf er Danmark forpligtet til at notificere lovforslaget. De forskrifter, der notificeres som udkast, må tidligst udstedes tre måneder efter, at den fulde ordlyd samt hjemmelsgrundlaget og de berørte administrative bestemmelser er modtaget af Europa-Kommissionen.</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås at indføre en formålsbestemmelse i lovens §

1, hvoraf det fremgår, at loven har til formål at fremme beskyttelsen mod ulovligt indhold og øge gennemsigtigheden om indholdsmoderation på kommunikationsplatforme og gruppebeskæd-tjenester.

Ulovligt indhold skal forstås i overensstemmelse med defi-

nitionen heraf i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1, hvorefter ulovligt indhold er enhver form for indhold, som er i strid med den til enhver tid gældende ret.

Beskyttelsen mod ulovligt indhold skal ske gennem de foreslåede forpligtelser for tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskedtjeneste, der tillader over 5.000 deltagere, til blandt andet at etablere en procedure for håndtering af anmeldelser over ulovligt indhold samt gennem krav om, at tjenesteudbydere skal træffe beslutning om at fjerne, blokere eller fastholde indhold, der anmeldes og agere på deres beslutning.

Ved fremme af beskyttelsen mod ulovligt indhold skal både forstås beskyttelsen af individuelle ofre for ulovligt indhold, f.eks. et offer for ulovlig videredeling af billeder, men også den brede beskyttelse af alle personer, som bliver eksponeret for ulovligt indhold, f.eks. eksponering for annoncer for farlige produkter. Set i lyset af den rolle som f.eks. kommunikationsplatforme spiller i samfundet i dag, hvor sådanne platforme for mange borgere er et vigtigt redskab til at orientere sig om nyheder og kommunikere med omverdenen, vurderes der et stort behov for en bred beskyttelse. Lovforslagets formål om at øge gennemsigtigheden om tjenesteudbyderes indholdsmoderation skal ske gennem forslaget krav til tjenesteudbydere om at aflægge gennemsigtighedsrapporter med informationer om den pågældende tjenesteudbyderes efterlevelse af forpligtelserne i nærværende lovforslag og nærmere beskrivelser af tjenesteudbyderens egne foranstaltninger for at modvirke ulovligt indhold. Herudover skal det ske gennem de analyser, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udarbejde på eget initiativ eller efter ønske fra erhvervsministeren.

Med henblik på at borgere, ngo'er og myndigheder kan få et større indblik i, hvorledes tjenesteudbydere modererer indhold på deres kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste efter deres egne interne retningslinjer, foreslås det derfor bl.a., at tjenesteudbydere i gennemsigtighedsrapporterne skal beskrive eventuelle algoritmer til klassificering af indhold, der skal fjernes eller blokeres, som tjenesteudbyderen anvender. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at denne lov gælder for tjenesteudbydere, der tilbyder en kommunikationsplatform, herunder en datingtjeneste eller en gamingtjeneste med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår, for så vidt angår de dele af platformen, som oplagrer information leveret af deres brugere jf. dog stk. 4, 5 og 8.

Kommunikationsplatform skal forstås i overensstemmelse med den foreslåede definition heraf i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2.

Datingtjeneste skal forstås som en online tjeneste som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og via kommunikationsfunktioner i tjene-

sten at dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder, eller video primært med henblik på at udvikle romantiske eller seksuelle forhold. Dette omfatter også tjenester, hvor der sker en udveksling af dyre gaver m.m., også kaldet sugardating. Det ulovlige indhold kan f.eks. tage form af uønskede billeder af kønsdele eller seksuel afpresning.

Gamingtjeneste skal forstås som en online tjeneste som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video primært med henblik på at kommunikere om gaming som en del af spillet. Bestemmelsen skal forstås således, at den kun omfatter gamingtjenester, som tilbyder kommunikationsfunktioner i tjenesten, dvs. eventuelle individuelle kommunikationstjenester, som af spillerne bliver anvendt til at kommunikere om gaming, der ikke er en del af gamingtjenesten falder ikke ind under begrebet.

Det forhold, at kommunikationsplatformen, herunder gamingtjenesten og datingtjenesten skal tilbydes af en tjenesteudbyder med henblik på opnåelse af fortjeneste, skal forstås således, at tjenesteudbyderen med kommunikationsplatformen har et kommercielt sigte om at generere en omsætning. Dette omfatter alle aktiviteter, der er af økonomisk art, eller som er udført mod betaling. Der skal ikke nødvendigvis ske betaling fra brugeren, dvs. at f.eks. en dating- eller gamingtjeneste kan godt have et kommercielt sigte i lovens forstand, selv om tjenesteudbyderens virksomhed i almindelighed ikke betegnes som kommerciel. Gamingtjenester sigter f.eks. mod at opnå fortjeneste ved at sælge sine udviklede produkter til kunder ved mikro-transaktioner og lootboxes eller kræve forhåndsbetaling for at downloade eller få adgang til spillet. Herudover kan dating- og gamingtjenester f.eks. sigte mod at opnå fortjeneste ved abonnementsordninger, ved at tilbyde virksomheder markedsføringsplads i deres tjeneste eller mod at stille produkter eller opdateringer til rådighed i tjenesten mod betaling.

Ved opgørelse af brugere i Danmark skal der henholdes til den foreslåede definition af bruger. Bruger foreslås defineret i § 3, stk. 1, nr. 5, som enhver profil oprettet af en juridisk eller fysisk person på den pågældende kommunikationsplatform gruppebeskedtjeneste. Opgørelsen af antallet af brugere knytter sig således til antal profiler og ikke til antallet af besøgende.

Ved afgrænsningen af brugere i Danmark er det ikke afgørende, om brugerne til alle tider befinder sig fysisk i Danmark, når de benytter kommunikationsplatformen. Ved opgørelsen af brugere i Danmark, vil der bl.a. kunne lægges vægt på den beliggenhed, som brugerne på den pågældende kommunikationsplatform har valgt i sine indstillinger eller brugerens IP-adresse. En kommunikationsplatform anses for tilbudt til brugere i Danmark, når tjenesteudbyderen målretter sin platform mod danske brugere. Yderligere indikationer på at tjenesteudbyderen tilbyder platformen til brugere i Danmark kan være, at det er muligt at oprette sig som bru-

ger fra Danmark, at interaktionen mellem tjenesteudbyderen og brugerne foregår på dansk f.eks. i kundesupporten og at webstedet har et dansk topdomæne. Videre kan der lægges vægt på tilgængeligheden fra Danmark af kommunikationsplatformens applikation i en app-butik, som kan vælges af personer i Danmark og benyttelsen af dansk valuta på platformen.

Den foreslåede afgrænsning på 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår, er med forbehold for den foreslåede stk. 8, hvorefter lovens § 10, stk. 2, finder anvendelse på alle tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskedtjeneste, der tillader over 5.000 deltagere, uagtet antal brugere i Danmark, når oplysningerne indhentes til brug for analyser. Denne bestemmelse sikrer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger om platforme og tjenester med under 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår til brug for analyser.

Det forgangne kalenderår regnes første gang bagud fra lovforslagets ikrafttrædelsesdato og regnes derefter fortløbende et år bagud.

Ved tjeneste, som oplagrer information leveret af en tjenestemodtager, skal forstås, at tjenesten udgør en hostingtjeneste i overensstemmelse med den afgrænsning, der er heraf i e-handelsloven § 16, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 4-7 ikke gælder for tjenesteudbydere omfattet af *stk. 1*, for så vidt angår lukkede grupper, som tillader under 5.000 brugere på deres kommunikationsplatform.

Henvisningen til tjenesteudbydere i *stk. 1* skal forstås således, at tjenesteudbydere ikke er underlagt de foreslåede forpligtelser i lovens §§ 4-7 for så vidt angår lukkede grupper, som ikke tillader 5.000 deltagere eller over på deres kommunikationsplatform, når denne kommunikationsplatform har over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår. Det er uden betydning, hvor mange brugere, der reelt er i de lukkede grupper. Det væsentlige er, at det antal af medlemmer, som tjenesteudbyderen via funktionerne på sin kommunikationsplatform tillader i en lukket gruppe ikke overstiger 5.000.

Lukkede grupper foreslås defineret i § 3, stk. 1, nr. 4, som en online gruppe, som kun tillader brugere at tilslutte sig, dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video i et forum gennem invitation fra medlemmer af gruppen eller ved godkendelse af en administrator. Kun medlemmer kan se indhold i gruppen.

Det er uden betydning, om tjenesteudbyderen selv benævner den pågældende gruppe, som åben, lukket, hemmelig eller et andet prædikat. Det væsentlige er, at gruppen har de samme karakteristika som lukkede grupper, jf. § 3, stk. 1, nr. 4. Det bemærkes hertil, at lukkede grupper ikke skal forveksles med gruppebeskedtjenester eller gruppechats.

Det foreslås i *stk. 3*, at denne lov gælder for tjenesteudbydere, der tilbyder en gruppebeskedtjeneste i Danmark, som tillader over 5.000 brugere med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår, for så vidt angår de dele af platformen, som oplagrer information leveret af deres brugere, jf. dog *stk. 4, 5 og 8*.

Gruppebeskedtjeneste foreslås defineret i § 3, stk. 1, nr. 6, som en online tjeneste som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video via direkte beskeder i en gruppechat, hvor afsenderen kan tilføje eller acceptere andre brugere som forudsætning for at deltage i gruppechatten, eller hvor afsenderen kan tildele en administrator disse rettigheder.

Ved opgørelsen af brugere i Danmark skal der henholdes til den foreslåede definition af bruger. Bruger foreslås defineret i § 3, stk. 1, nr. 5, som enhver profil oprettet af en juridisk eller fysisk person på den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste. Opgørelsen af antal brugere knytter sig således til antallet af profiler og ikke til antallet af besøgende.

Ved afgrænsningen af brugere i Danmark er det ikke afgørende, om brugerne til alle tider befinder sig fysisk i Danmark, når de benytter gruppebeskedtjenesten. Ved opgørelsen af brugere i Danmark, vil tjenesteudbydere f.eks. kunne henholde sig til den beliggenhed, som brugerne på den pågældende gruppebeskedtjeneste har valgt i sine indstillinger eller brugerens IP-adresse. En gruppebeskedtjeneste anses for tilbudt til brugere i Danmark, når tjenesteudbyderen målretter sin tjeneste mod danske brugere. Yderligere indikationer på at tjenesteudbyderen tilbyder tjenesten til brugere i Danmark kan være, at det er muligt at oprette sig som bruger fra Danmark, at interaktionen mellem tjenesteudbyderen og brugerne foregår på dansk f.eks. i kundesupporten og at webstedet har et dansk topdomæne. Videre kan der lægges vægt på tilgængeligheden fra Danmark af gruppebeskedtjenestens applikation i en app-butik, som kan vælges af personer i Danmark og benyttelsen af dansk valuta på tjenesten.

Den foreslåede afgrænsning på 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår, er med forbehold for den foreslåede stk. 8, hvorefter lovens § 10, stk. 2, finder anvendelse på alle tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskedtjeneste, der tillader over 5.000 deltagere, uagtet antal brugere i Danmark, når oplysningerne indhentes til brug for analyser. Denne bestemmelse sikrer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger om kommunikationsplatforme og gruppebeskedtjenester, der tillader over 5.000 deltagere med under 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår til brug for analyser.

Det forgangne kalenderår regnes første gang bagud fra lov-

forslagets ikrafttrædelsesdato og regnes derefter fortløbende et år bagud.

Ved platform, som oplagrer information leveret af deres brugere, skal forstås, at tjenesten udgør en hostingtjeneste i overensstemmelse med den afgrænsning, der er heraf i e-handelslovens § 16, stk. 1.

Den foreslåede *stk. 4* opregner en række online tjenester, som loven ikke finder anvendelse på.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at loven ikke finder anvendelse på individuelle kommunikationstjenester, dog ikke i det omfang at disse tjenester udgør kommunikationsplatforme, jf. stk. 1, eller gruppebeskedtjenester, jf. stk. 3.

En individuel kommunikationstjeneste foreslås i § 3, stk. 1, nr. 3, defineret som en tjeneste, der tilbyder kommunikation via direkte beskeder, hvor afsenderen har forudbestemt modtagerkredsen, herunder via SMS, MMS eller e-mail, chat m.v., uanset om en sådan tjeneste tilbydes online eller offline.

Den foreslåede undtagelse for individuelle kommunikationstjenester fra loven er med forbehold for de tilfælde, hvor kommunikationsplatforme eller gruppebeskedtjenester udgør individuelle kommunikationstjenester, og derfor er omfattet af den foreslåede lov. Kommunikationsplatforme skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i § 3, stk. 1, nr. 2. Gruppebeskedtjenester skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i § 3, stk. 1, nr. 6. Se de specielle bemærkninger til disse bestemmelser for nærmere beskrivelse.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at loven ikke finder anvendelse på tjenester, der primært er beregnet til formidling eller salg af varer eller tjenesteydelser.

Disse type tjenester vil typisk udgøre handelsplatforme, hvor det er muligt for f.eks. forbrugere eller juridiske personer at købe varer eller tjenesteydelser. Det kan f.eks. være et online websted for detailhandel.

En tjeneste, der primært er beregnet til formidling eller salg af varer eller tjenesteydelser omfatter ligeledes tjenester, der er baseret på en deleøkonomiske forretningsmodel eller er en del af platformsøkonomien. Det kan f.eks. være en tjeneste, der faciliterer handel med brugte varer eller samkørsel.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at tjenester, der primært er beregnet til formidling af boliger eller stillingsannoncer, er undtaget fra loven.

Formidling af boliger skal forstås bredt, således, at der både er tale om ejendomsmægleres websteder, men også boligportaler, som f.eks. faciliterer kontakt mellem udlejer og lejer eller køber og sælger af ejendomme.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 4*, at loven ikke finder anvendelse

på tjenester, der primært er beregnet til anmeldelse af varer eller tjenesteydelser.

Bestemmelsen omfatter tjenester, der primært beskæftiger sig med at indsamle, administrere eller formidle anmeldelser fra brugere, der offentliggør en evaluering af deres oplevelse eller test af en tjenesteydelse eller en vare. Det forhold, at tjenesten primært er beregnet til anmeldelse af varer eller tjenesteydelser udelukker imidlertid ikke, at tjenesten også er beregnet til f.eks. at booke hoteller, restauranter eller rejser.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 5*, at loven ikke finder anvendelse på tjenester, der primært er beregnet til prissammenligning.

En tjeneste, der hovedsagligt er beregnet til prissammenligning er kendetegnet ved, at tjenesten stiller en service tilgængelig, som sammenligner priser på varer eller tjenesteydelser.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 6*, at loven ikke finder anvendelse på tjenester, der primært er beregnet til tilgængeliggørelsen af onlineencyklopædier.

Ved onlineencyklopædier skal forstås samlinger af tekst, figurer, billeder, lyd eller videoer, der beskriver den menneskelige viden.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 7*, at loven ikke finder anvendelse på tjenester, der primært er beregnet som kommunikationsplatform for at danne faglige netværk i professionelt øjemed.

Ved professionelt øjemed forstås, at det faglige netværk faciliterer, at brugerne kan kommunikere om deres professionelle virke gennem vidensdeling og ved at dele oplysninger om deres profession. Dette omfatter også oplysninger om jobskifte.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 8*, at loven ikke finder anvendelse på tjenester, der primært er beregnet som kommunikationsplatform mellem medarbejdere, forældre og elever vedrørende dagtilbud eller uddannelsesinstitutioner.

Det vil f.eks. kunne være platforme, som benyttes af undervisere til at informere elever eller disse forældre om lektier, skema for undervisning, eller arrangementer tilknyttet undervisningsstedet. Det kan imidlertid også være tjenester som i tillæg hertil, tillader forældre eller elever indbyrdes at kommunikere om sociale arrangementer, som sker i tilknytning til uddannelsesinstitutionen eller dagtilbuddet.

Ved vurdering af, om en tjeneste primært er beregnet til de i bestemmelserne angivne formål, skal tjenestens faktiske overordnede brugervendte funktion og konkret anvendelse indgå.

Det foreslås i *stk. 5*, at indhold fra massemedier er undtaget fra denne lov, i det omfang massemediet og indholdet fra massemediet er underlagt et ansvar i medfør af medieansvarsloven.

Sider og opslag fra journalistiske medier kan efter omstændighederne være omfattet af medieansvarsloven. Det er en betingelse herfor, at mediet kan defineres som et massemedie i medieansvarslovens forstand. Hjemmesider, offentlige informationsdatabaser og andre elektroniske medier er som udgangspunkt kun omfattet af Pressenævnets kompetence, hvis de har anmeldt sig til Pressenævnet. Elektroniske medier, der er tilkendt mediestøtte af Medienævnet, er som udgangspunkt automatisk omfattet af Pressenævnets kompetence, selvom der ikke er sket anmeldelse. Hvis betingelserne er opfyldt, vil opslag fra det journalistiske medies side på et socialt medie ligeledes være underlagt ansvaret i medieansvarsloven.

Indhold fra massemedier, herunder massemediers sider på sociale medier og opslag fra den pågældende side, er ikke omfattet af loven, hvis det pågældende massemedie og indholdet er underlagt et ansvar i medfør af medieansvarsloven. Det indebærer, at tjenesteudbydere omfattet af lovforslaget ikke i henhold til denne lov kan pålægges at fjerne eller blokere sådan indhold. Kommentarer til massemediets indhold fra andre end massemediet selv på f.eks. en kommunikationsplatform udgør ikke indhold fra massemedier, og disse kommentarer vil derfor ikke være omfattet af den foreslåede § 2, stk. 8.

Det foreslås i *stk. 6*, at reglerne i dette lovforslag supplerer følgende EU-retsakter, lovgivning eller regler udstedt i medfør heraf, i det omfang et forhold ikke dér er ufravigeligt reguleret:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784 af 29. april 2021 om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (TCO-forordningen).
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (P2B-forordningen), og lov om håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester.
- 3) Reglerne om onlineindholdsdelingstjenester i lov om ophavsret.
- 4) Reglerne om videodelingsplatformstjenester i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at beskrive forholdet mellem denne foreslåede lov og de nævnte regelsæt. Den foreslåede bestemmelse regulerer ud fra et princip om *lex specialis* forholdet til fire konkrete regelsæt, således at disse regelsæt ikke påvirkes af denne lov, og således at de enkelte bestemmelser i dette lovforslag kun finder anvendelse, hvis forholdet ikke reguleres i en af de fire regelsæt. Dette lovforslag får i denne sammenhæng en supplerende karakter.

Vedrørende § 2, *stk. 6, nr. 1*, bemærkes, at TCO-forordnin-

gen finder anvendelse i Danmark fra den 7. juni 2022. TCO-forordningen indfører effektive virkemidler til håndteringen af udbredelsen af terrorrelateret indhold online. Det følger af TCO-forordningens artikel 3, stk. 3, at en hostingtjenesteyder skal fjerne eller deaktivere terrorrelateret indhold inden for én time efter, at en kompetent myndighed i EU har udstedt påbud herom. Derudover skal enhver hostingtjenesteyder, der er udsat for terrorrelateret indhold, indføre specifikke foranstaltninger til at beskytte deres tjeneste for udbredelsen af terrorrelateret indhold, jf. TCO-forordningens artikel 5.

I de tilfælde, hvor ulovligt indhold online i form af terrorrelateret indhold er omfattet af både dette lovforslag og TCO-forordningen vil TCO-forordningens regler finde anvendelse. Dette gør sig bl.a. gældende i forhold til de foreslåede tidsfrister for fjernelse eller deaktivering af terrorrelateret indhold.

Hvis en tjenesteyder har modtaget en anmeldelse vedrørende ulovligt indhold, herunder terrorrelateret indhold, og ikke har modtaget et påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold efter TCO-forordningens regler i mellemtiden, er det de foreslåede tidsfrister i dette lovforslag, der finder anvendelse. Såfremt en tjenesteudbyder efter modtagelsen af en anmeldelse vedrørende ulovligt indhold, herunder terrorrelateret indhold, og inden tjenesteyderen har truffet beslutning om fjernelse af indholdet, modtager et påbud fra en kompetent myndighed om fjernelse af det samme terrorrelaterede indhold efter TCO-forordningens regler, er det tidsfristen i TCO-forordningens artikel 3, stk. 3, på én time, der finder anvendelse.

Vedrørende § 2, *stk. 6, nr. 2*, bemærkes, at P2B-forordningen regulerer forholdet mellem digitale platforme og deres erhvervsbrugere og fastsætte en række krav, der medfører at erhvervsbrugere af digitale platforme gives passende gennemsigtighed, retfærdighed og effektive klagemuligheder. I de tilfælde, hvor ulovligt indhold online er omfattet af både dette lovforslag og P2B-forordningen vil reglerne i dette lovforslag supplerer P2B-forordningen i det omfang et forhold ikke er ufravigeligt reguleret.

Vedrørende § 2, *stk. 6, nr. 3*, bemærkes, at tjenesteudbyder under visse forudsætninger også kan udgøre udbydere af en onlineindholdsdelingstjeneste, som er omfattet af § 52 c i lov om ophavsret. Tjenesteudbydere - for så vidt angår brug af ophavsretligt beskyttede værker eller frembringelser beskyttet efter ophavsretslovens §§ 65-71 - er udelukkende reguleret af lov om ophavsret og dennes regler om onlineindholdsdelingstjeneste i det omfang, at tjenesteudbydere er omfattet af ophavsretslovens definition af udbydere af onlineindholdsdelingstjenester. De enkelte bestemmelser i dette lovforslag finder derved kun anvendelse i det omfang, de ikke er reguleret i lov om ophavsret og dennes regler om onlineindholdsdelingstjenester.

Vedrørende § 2, *stk. 6, nr. 4*, bemærkes, at tjenesteudbydere under visse forudsætninger også kan forstås som udbydere

af de videodelingsplatformstjenester, som er omfattet af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og heraf afledte regler.

Det er fastsat i videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsens § 1, at bekendtgørelsens regler finder anvendelse på udbydere af videodelingsplatformstjenester, der hører under dansk myndighed. Videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsen definerer en videodelingsplatformstjeneste, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, som en tjeneste, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, eller en væsentlig funktion i tjenesten, jf. § 4, består i at udbyde billedprogrammer, brugergenererede videoer eller begge dele til offentligheden, som udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar for, med henblik på at informere, underholde eller oplyse via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og hvis tilrettelæggelse fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved brug af automatiske metoder og algoritmer og navnlig gennem visning, tagging og sekvensering, jf. § 51 a, stk. 2, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Det følger af videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsens §§ 11 og 12, at udbydere af videodelingsplatformstjenester skal træffe passende foranstaltninger for at hindre udbredelsen af ulovligt og skadeligt indhold på deres tjenester. Det drejer sig f.eks. om foranstaltninger, der skal beskytte mindreårige mod skadeligt indhold samt offentligheden mod indhold, hvis udbredelse udgør en strafbar handling i forbindelse med offentlige opfordringer til at begå terrorhandlinger, som omhandlet i straffelovens § 114, stk. 1, lovovertrædelser i forbindelse med overgrebsbilleder mv. personer under 18 år, som omhandlet i straffelovens § 235, stk. 1, og lovovertrædelser i forbindelse med racisme og fremmedhad, som omhandlet i straffelovens § 266 b. Det skal således ifølge videodelingsplatformstjenestebekendtgørelsen bl.a. være muligt at indberette indhold, der vurderes skadeligt eller ulovligt i henhold til bekendtgørelse. Bekendtgørelsen indeholder ikke en nedtagningsforpligtelse.

De foreslåede forpligtelser om f.eks. anmeldelsesprocedure, efterprøvelsesprocedure m.fl. i nærværende lovforslag finder således kun anvendelse i det omfang, at forpligtelserne ikke er reguleret i reglerne om videodelingsplatformstjenester i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Forpligtelserne i nærværende lovforslag vil derfor finde anvendelse på tjenesteudbydere for så vidt angår anmeldelse af f.eks. ulovligt indhold, der ikke reguleres i reglerne om videodelingsplatformstjenester i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Dette lovforslag har ikke til hensigt at ændre på reglerne om jurisdiktion i reglerne om videodelingsplatformstjenester i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovi-

suelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester). En juridisk person, der både må anses som tjenesteudbyder i henhold til dette lovforslag og som udbyder af en videodelingsplatformstjeneste i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., og der som følge af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) art. 28a, falder under en anden medlemsstats jurisdiktion, vil kun være omfattet af nærværende lovforslag i det omfang reguleringen falder uden for direktivets anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 7*, at uden for tilfælde omfattet af *stk. 6*, går regulering i anden lovgivning eller regler udstedt i medfør heraf, der giver brugere en bedre retsstilling, forud for reglerne i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at de enkelte bestemmelser i dette lovforslag ikke finder anvendelse i det omfang regulering i anden lovgivning eller regler udstedt i medfør heraf, giver brugere en bedre retsstilling end efter denne lov.

Vurderingen af, hvilken regulering, der giver den bedste retsstilling, skal ske i forhold til de enkelte bestemmelser. Såfremt f.eks. en enkelt paragraf i anden lov giver brugeren en bedre retsstilling, vil det således blot være den relevante bestemmelse, som går forud, mens de øvrige forhold vil være omfattet af dette lovforslag.

Bestemmelsen regulerer ikke, i hvilket omfang en tjenesteudbyder er omfattet af regulering efter anden lovgivning. Tjenesteyderen vil således fortsat være forpligtet til at overholde anden lovgivning, selv om tjenesteudbyderen overholder de krav, som fremgår af dette lovforslag. Der kan som eksempel herpå henvises til de specielle bemærkninger til § 5, stk. 2, jf. nedenfor, hvoraf fremgår, at en tjenesteydere ikke kan påberåbe sig ansvarsfrihed for ulovligt indhold efter e-handelslovens § 16, stk. 1, ved at efterleve de krav, som bliver fastsat i nærværende lovforslag, uanset om denne lovs bestemmelser anses skærpende over for tjenesteyderen.

Det foreslås i *stk. 8*, at § 10, stk. 2, finder anvendelse på alle tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskæftigetjeneste, der tillader over 5.000 deltagere uagtet antal brugere i Danmark, når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indhenter oplysninger til brug for analyser, jf. § 10, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke er begrænset til at indhente oplysninger til brug for analyser fra den gruppe af tjenesteudbydere, som falder ind under anvendelsesområdet i § 2, stk. 1 og 3. Disse oplysninger kan således kræves fra alle tjenesteudbydere uagtet antallet af brugere på kommunikationsplatforme som forslået defineret i forslåets § 3, stk. 1, nr. 2, og gruppebeskæftigetjenester, der tillader over 5.000 deltagere som foreslået defineret § 3, stk. 1, nr. 6. Derved sikres det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysning-

ger om f.eks. kommunikationsplatforme med under 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår.

Det foreslås i *stk. 9, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe afgørelse om, hvorvidt en juridisk person er omfattet af loven, når en juridisk person anmoder herom.

Der eksisterer ingen formkrav til den juridiske persons anmodning, men det forudsættes, at det fremgår tilstrækkeligt klart af anmodningen, at den pågældende ønsker Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af, hvorvidt personen er omfattet af loven eller ej.

Det foreslås i *stk. 9, 2. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan anmode om at indhente de nødvendige oplysninger fra den juridiske person til brug for sin afgørelse og fastsætte en rimelig frist for modtagelsen af oplysningerne.

De oplysninger, der er nødvendige til brug for styrelsens vurdering, vil bl.a. kunne vedrøre oplysninger om den juridiske persons platforme eller tjenestes primære anvendelse, karakteristika og hvilke funktioner, som den juridiske person tilbyder sine brugere på platformen. Herudover kan det være relevant, at styrelsen indhenter oplysninger om platformens brugerantal i Danmark i gennemsnit i det forgangne kalenderår til brug for styrelsens afgørelse.

Hvis den juridiske person, der har anmodet om afgørelsen, ikke besvarer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens anmodning om indhentelse af oplysninger fyldestgørende og inden for de af styrelsen angivne frister, vil styrelsen ikke umiddelbart være i stand til at træffe afgørelse. Manglende afgørelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forhindrer ikke styrelsen i at åbne en tilsynssag over for den pågældende juridiske person, hvis styrelsen vurderer, at der er grundlag for at undersøge nærmere, om den pågældende juridiske person er omfattet af den foreslåede lovs anvendelsesområde, og ikke lever op til forpligtelserne i loven.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser er bindende og kan ikke indbringes for Erhvervsministeriet eller anden myndighed, jf. § lovforslagets § 11, stk. 4.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse indeholder den centrale begrebsterminologi, der anvendes i lovforslaget.

De definerede begreber i bestemmelsen er ikke i dag defineret i dansk ret.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at definere ulovligt indhold, som enhver form for indhold, som er i strid med den til enhver tid gældende ret.

Ulovligt indhold kan f.eks. vedrøre ulovlige aktiviteter såsom deling af billeder, der viser seksuelt misbrug af børn, ulovlig deling af private billeder uden samtykke eller online-stalking. Generelt vil der være tale om indhold, som er strafbart, men det kan også være indhold, som ikke er direkte

strafbelagt, som f.eks. overtrædelse af markedsføringslovens bestemmelser om god markedsføringsskik.

Definitionen af ulovligt indhold inkluderer enhver form for indhold, der er strafbart at eksponere for børn, men lovligt at eksponere for voksne på platforme og tjenester, hvor indholdet er tilgængeligt for børn.

Ved gældende ret skal forstås lovgivning, som har virkning i Danmark, dvs. det forhold, at tjenesteudbydere, som omfattes af lovforslaget er lokaliseret uden for Danmark, påvirker ikke afgrænsningen af retsområdet. Gældende ret skal forstås som ikke at inkludere privatretlige anliggender, som f.eks. indhold, der udgør et kontraktbrud. Dette skyldes, at tjenesteudbydere ikke har nogle forudsætninger for at have kendskab til de bagvedliggende kontrakter eller aftaler, som bruddet skulle vedrøre.

Ved til enhver tid skal forstås, at det er uden betydning om det indhold, som blev delt, ikke var ulovligt på tidspunktet for delingen. Det centrale er, hvorvidt det er ulovligt på tidspunktet for tjenesteudbyderens beslutning efter de foreslåede § 5, stk. 1, og § 7, stk. 4.

Anvendelsen af begrebet ulovligt indhold i den foreslåede lov skal læses i sammenhæng med *lex specialis*, jf. § 2, stk. 6, således at f.eks. overtrædelser af reglerne om online-indholdsdelingstjenester i lov om ophavsret falder uden for anvendelsesområdet for den foreslåede lov.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at definere en kommunikationsplatform, som en online platform, som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler, og hvis primære funktion består i at muliggøre det for brugere af platformen at tilslutte sig og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, lyd, billeder, video eller på skrift.

At platformen er online indebærer, at interaktion på platformen sker via internettet. Online platforme varierer i format og antal funktioner, som er designet og vedligeholdt af en tjenesteudbyder, men de kan som regel tilgås via et websted fra både stationære og bærbare computere og via en app på mobile enheder, såsom tabletcomputere og smartphones. Platforme, som ydes ved hjælp af f.eks. telefax eller telex er ikke omfattet af loven.

Det forhold, at kommunikationsplatformen skal tilbydes af en tjenesteudbyder med henblik på opnåelse af fortjeneste, skal forstås således, at kommunikationsplatformen har et kommercielt sigte, hvilket omfatter alle aktiviteter, der er af økonomisk art, eller som er udført mod betaling. Der skal ikke nødvendigvis ske betaling fra brugeren, dvs. at en kommunikationsplatform godt kan have et kommercielt sigte i lovens forstand, selv om tjenesteudbyderens virksomhed i almindelighed ikke betegnes som kommerciel. Kommunikationsplatformen skal sigte mod at generere en omsætning. Det kan f.eks. være, at tjenesteudbyderen tilbyder ydelser eller produkter mod betaling til andre fysiske og juridiske personer, som ønsker at promovere sine ydelser

eller produkter på kommunikationsplatformen. Denne betaling kan også udgøre adgang til data. Tjenesteudbydere kan f.eks. opnå fortjeneste ved at give virksomheder adgang til at købe medieplacering med annoncering og ved in-app køb m.m. Herudover kan tjenesteudbydere opnå fortjeneste ved at tilbyde sine brugere, som har adgang til kommunikationsplatformen uden betaling, muligheden for at tilkøbe premium-medlemsskaber for f.eks. et ugentligt, månedligt eller årligt beløb.

Platformen skal tilbyde den besøgende at oprette en profil og udforske andre profiler. Brugeren kan således efter registrering på platformen få adgang til at skabe sociale relationer ved at forbinde sig med andre brugere, som også har profiler på webstedet eller appen, enten gensidigt eller ved at andre brugere følger brugerprofilen. "Venne"- eller "følger"-netværket på platformen er typisk synligt for andre brugere, og den primære sociale interaktion på platformen består af en offentlig, delvist offentlig eller privat kontinuerlig strøm af indhold, der genereres af andre brugere eller én selv. Det bemærkes hertil, at det ikke er en forudsætning for at falde ind under definitionen af kommunikationsplatform, at brugere tilknytter sig med andre brugere.

Det foreslås, at forudsætningen for at blive omfattet af definitionen af en kommunikationsplatform er, at en primær funktion af platformen skal bestå i at muliggøre det for brugere at tilslutte sig, dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video. Dette skal forstås bredt, således at f.eks. en tilslutning ikke nødvendigvis skal ske på skrift, men kan ske ved at trykke på en "like"-knap på en anden brugers indhold på platformen. Brugergenereret indhold gøres typisk let tilgængeligt for brugerne generelt, uden at den bruger, der leverer informationen, skal foretage sig andet for at give disse personer adgang til den pågældende information.

Kravet om primær funktion betyder, at definitionen kun omfatter den del af en given kommunikationsplatform, som opfylder dette krav. Hvis en tjenesteudbyder i tilknytning til sin kommunikationsplatform også tilbyder en separat tjeneste, hvor det f.eks. er muligt for brugerne at handle med varer eller benytte en individuel kommunikationstjeneste, er denne del ikke omfattet af loven.

Det er blevet mere almindeligt, at websteder, som er genstand for meget brugertrafik, også tilbyder en interaktiv kommunikationsmulighed, som tillader registrerede brugere at interagere og dele indhold på deres websted gennem f.eks. en chatfunktion. Det er ikke hensigten, at lovforslaget skal omfatte interaktive kommunikationsmuligheder mellem brugere, som udgør en mindre og rent accessorisk del, der er knyttet til et websted, som primært tilbyder f.eks. journalistisk- eller redaktionelt indhold m.m. Kommentarsektionen i en onlineavis vil f.eks. udgøre en sådan accessorisk funktion, i forhold til den primære tjeneste, nemlig offentliggørelsen af nyheder under udgiverens redaktionelle ansvar. I visse tilfælde tilbyder virksomheder f.eks. salg af produkter på sit websted som den primære funktion, men virksom-

heden giver også brugerne adgang til at kommunikere og meningsudveksle om produkterne på webstedet gennem en interaktiv kommunikationsmulighed. Den del af webstedet, som benyttes af brugerne som en interaktiv kommunikationsmulighed, skal anses for en accessorisk del af webstedet, som ikke udgør en kommunikationsplatform omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at definere en individuel kommunikationstjeneste som en tjeneste, der tilbyder kommunikation via direkte beskeder, hvor afsenderen har forudbestemt modtagerkredsen, herunder via SMS, MMS eller e-mail, chat, uanset om en sådan tjeneste tilbydes online eller offline.

Forudsætningen for at kommunikationen kan anses for individuel er, at afsenderen har forudbestemt modtagerkredsen, dvs. at den, der initierer kommunikationen har valgt, hvem deltagerne er ved kommunikationens start eller ved senere tilføjelse gennem f.eks. et invitationslink.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at definere lukket gruppe, som en online gruppe, som kun tillader brugere at tilslutte sig, dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, på skrift, lyd, billeder eller video i et forum gennem invitation fra nuværende medlemmer af gruppen eller ved godkendelse af en administrator. Kun medlemmer kan se indhold i gruppen.

Bestemmelsen omfatter således også hemmelige grupper, når disse har de samme karakteristika som lukkede grupper. Lukkede grupper adskiller sig fra åbne grupper, som ikke stiller krav om godkendelse fra et nuværende medlem eller en administrator for at deltage, og kunne se indhold i gruppen.

Lukkede grupper skal ikke forstås som det samme som en gruppebeskedtjeneste, eller andre tjenester, som udgør en form for gruppechat.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at definere bruger, som enhver profil oprettet af en juridisk eller fysisk person på en kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste.

Ved oprettelse af en profil skal forstås, at den juridiske eller fysiske person afgiver kontaktoplysninger til tjenesteudbyderen, som tillader denne person at logge ind og benytte kommunikationsplatformens eller gruppebeskedtjenestens infrastruktur. Dette indebærer som oftest en registreringsprocedure, som generelt omfatter tildeling af et brugernavn og accept af visse regler i form af tjenesteudbyderens vilkår og betingelser.

Det kræver ikke nødvendigvis, at brugeren aktivt skal tilføje indhold på kommunikationsplatformen eller gruppebeskedtjenesten. Det er tilstrækkeligt, at brugeren er registreret og dermed har muligheden for at forbruge det indhold, der tilbydes af tjenesteudbyderen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at definere gruppebeskedtjeneste

som en online tjeneste som med henblik på opnåelse af fortjeneste tilbyder den besøgende at oprette en profil og dele meddelelser eller præsentationer med indhold i tegn, ord, lyd, billeder, video eller på skrift via direkte beskeder i en gruppechat, hvor afsenderen kan tilføje eller acceptere andre brugere som forudsætning for at deltage i gruppechatten, eller hvor afsenderen kan tildele en administrator disse rettigheder.

En gruppebeskedtjeneste vil kunne have flere af de samme karakteristika som en individuel kommunikationstjeneste har i og med, at tjenesten typisk vil blive anvendt til kommunikation via direkte beskeder i chat. Der hvor gruppebeskedtjenester adskiller sig fra en individuel kommunikationstjeneste er det forhold, at afsenderen i individuelle kommunikationstjenester har forudbestemt modtagerkredsen. Nogle gruppebeskedtjenester kan imidlertid opsættes således, at brugere, som afsenderen ikke selv har udpeget på forhånd til at deltage i chatten, kan "banke på" og anmode om at deltage i chatten. Herudover kan afsenderen af en gruppebeskedtjeneste ofte udpege administratorer til at moderere indhold i chatten og f.eks. tildele disse ene-rettigheder til at dele indhold i chatten.

Det forhold, at gruppebeskedtjenesten skal tilbydes af en tjenesteudbyder med henblik på opnåelse af fortjeneste, skal forstås således, at gruppebeskedtjenesten har et kommercielt sigte, hvilket omfatter alle aktiviteter, der er af økonomisk art, eller som er udført mod betaling. Der skal ikke nødvendigvis ske betaling fra brugeren, dvs. at en gruppebeskedtjeneste godt kan have et kommercielt sigte i lovens forstand, selv om tjenesteudbyderens virksomhed i almindelighed ikke betegnes som kommerciel.

Gruppebeskedtjenesten skal sigte mod at generere en omsætning, og tilbyde ydelser eller produkter mod betaling til andre fysiske og juridiske personer, som ønsker at promovere sine ydelser eller produkter på gruppebeskedtjenesten. Tjenesteudbydere kan for eksempel opnå fortjeneste ved at give virksomheder adgang til at købe medieplacering med annoncering og ved in-app køb m.m. Herudover kan tjenesteudbydere opnå fortjeneste ved at tilbyde sine brugere, som har adgang til gruppebeskedtjenesten uden betaling, muligheden for at tilkøbe premium-medlemsskaber for f.eks. et ugentligt, månedligt eller årligt beløb.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at tjenesteudbyderen skal oprette en procedure for behandling af anmeldelser om ulovligt indhold, som skal give mulighed for, at enhver kan anmelde indhold via kommunikationsplatformen eller gruppebeskedtjenesten.

Ved enhver skal forstås, at alle skal kunne foretage anmeldelse. Det er således ikke en forudsætning for at anmelde indhold, at man er bruger på platformen eller tjenesten. På flere kommunikationsplatforme er det f.eks. muligt at se indhold på platformen, uden at man registrerer sig og logger

ind som bruger. I det tilfælde kan man som udefrakommen have et ønske om at anmelde indhold på en platform som ulovligt, men være afskåret fra det, da man ikke er oprettet som bruger på platformen. Det kan f.eks. være tilfældet ved brugeres forældre, der ønsker at anmelde indhold, som deres barn er stødt på, eller som involverer deres barn.

Myndigheder har således også adgang til at bruge anmeldelsesfunktionen, som deres indgangskanal til tjenesteudbyderen. Det kan f.eks. være et nyttigt værktøj for kontrolmyndigheder, som har svært ved at få tjenesteudbydere i tale, og som ved benyttelsen af den foreslåede anmeldelsesprocedure vil kunne sikre sig, at tjenesteudbyderen tager stilling til indhold, som myndigheden har mistanke om er ulovligt inden for de foreslåede frister i § 5.

Det skal være muligt at anmelde via kommunikationsplatformen eller gruppebeskedtjenesten. Tjenesteudbyderen kan således ikke stille krav om, at anmeldelse skal ske f.eks. via fysisk post eller telefonopkald.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at anmeldelsesproceduren skal være udformet således, at der ved hjælp af funktioner, som er nemme at håndtere, og som er tilgængelige på ethvert indhold på kommunikationsplatformen eller gruppebeskedtjenesten kan indgives anmeldelser, der skal indeholde en række elementer.

Tjenesteudbyderen skal sikre, at anmeldelsesfunktionerne er nemme at håndtere. Det betyder, at den skal være brugervenlig i sit design og sprog og gøre det muligt for personer hurtigt at iværksætte de nødvendige trin for at foretage en anmeldelse. Tjenesteudbyderen skal tillige sikre, at anmeldelsesfunktionen ikke giver anmeldere unødvendige oplysninger eller indeholder unødvendigt mange trin, som er tidskrævende og kan virke afskrækkende på personers ønske om at anmelde indhold.

Det forhold at anmeldelsesfunktionerne skal være tilgængelige på ethvert indhold tilsiger, at personer ikke skal søge specifikt efter anmeldelsesfunktionen på platformen, men at den altid er synlig og letgenkendelig på indholdet på platformen eller tjenesten. Tjenesteudbyderen bestemmer selv formatet og designet af anmeldelsesfunktionerne, men kan med fordel integrere den i eventuelle eksisterende anmeldelsesfunktioner, som allerede findes på kommunikationsplatformen, eller gruppebeskedtjenesten for at sikre brugervenlighed.

De i *stk. 1, 2. pkt.*, nr. 1-4, angivne punkter er udtømmende, således at tjenesteudbyderen ikke må kræve flere oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, nr. 1, at anmeldelser skal indeholde en overordnet begrundelse for, hvorfor den pågældende person mener, at det pågældende indhold er ulovligt indhold.

Personer, som ønsker at anmelde, skal angive en overordnet begrundelse herfor. Ved overordnet skal forstås, at begrun-

delsen ikke behøver at indeholde en henvisning til, hvilken lovgivning, som personen mener, at det pågældende indhold overtræder. Det er vil således f.eks. være tilstrækkeligt, at begrundelsen indeholder en tilkendegivelse fra den pågældende person, hvor denne forklarer, hvad det er ved indholdet, som vurderes ulovligt.

Som eksempel kan nævnes et barn på 15 år, som har fået tilsendt et uønsket billede af kønsdele, og begrundet sin anmeldelse med, at de ikke ønsker at se dette billede, og føler sig stødt af det.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 2*, at anmeldelser skal indeholde oplysninger, der gør det muligt at identificere det ulovlige indhold.

Identifikation af indholdet kan f.eks. opnås ved et URL-link (Uniform Resource Locators) og om nødvendigt yderligere oplysninger, der gør det muligt at identificere det pågældende ulovlige indhold. I den forbindelse vil tjenesteudbyderen med fordel kunne bidrage med vejledning i tilknytning til anmeldelsesfunktionen i, hvordan personer f.eks. kan lokalisere et URL-link til indholdet og indsætte det i anmeldelsesfunktionen.

Eftersom anmeldelsesfunktionen skal figurere på ethvert indhold, kan tjenesteudbyderen også vælge automatisk at registrere det pågældende indhold, og derved identificere det, uden anmelderen selv behøver at afgive oplysninger herom.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 3*, at anmeldelser skal indeholde navn og e-mailadresse på den person, der indgiver anmeldelsen.

Såfremt en myndighed benytter anmeldelsesfunktionen bør myndigheden tilkendegive sig selv som myndighed over for tjenesteudbyderen og afgive myndighedens navn og e-mailadresse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 4*, at anmeldelser skal indeholde en erklæring om, at anmelderen i god tro mener, at oplysningerne og påstandene i anmeldelsen er nøjagtige og fuldstændige.

Bestemmelsen har til formål at tilsikre, at anmeldelser afgives i god tro.

Det foreslås i *stk. 2*, at tjenesteudbyderen skal sikre, at det fremgår tydeligt af anmeldelsesprocedurens funktioner, jf. *stk. 1*, at anmeldelse sker i henhold til reglerne i denne lov.

Det er forventningen, at flere af de tjenesteudbydere, som bliver omfattet af de foreslåede forpligtelser i loven, også vil have anmeldelsesfunktioner, som er etableret af egen drift til behandling af anmeldelser, efter tjenesteudbyderens egne retningslinjer eller tjenestevilkår. Det skal derfor være nemt for potentielle anmeldere at skelne mellem anmeldelse efter tjenesteudbyderens egne retningslinjer og anmeldelse efter de foreslåede forpligtelser i denne lov, da dette kan have

indflydelse på, hvilken funktion, som en person vælger at benytte til anmeldelse. Dette skyldes navnlig, at der f.eks. efter de foreslåede regler i denne lov gives adgang til at anmode om efterprøvelse af tjenesteudbyderens beslutning om fjernelse, blokering eller fastholdelse af indhold.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at indgives anmeldelse, som ikke indeholder de oplysninger, der er nævnt i *stk. 1, 2. pkt.*, skal tjenesteudbyderen hurtigst muligt og inden 24 timer fra anmeldelsestidspunktet give anmelder oplysning om, at anmeldelsen er ufuldstændig, og hvilke oplysninger, som skal udfyldes for, at anmeldelsen anses for fyldestgørende.

Bestemmelsen vedrører det scenarie, hvor en person ikke har udfyldt en anmeldelse korrekt dvs. undladt at give samtlige af de oplysninger, som er oplistet i *stk. 1, 2. pkt., nr. 1-4*. Tjenesteudbyderen vil således på fyldestgørende vis skulle vejlede personen om, hvilke oplysninger, der skal til, for at dennes anmeldelse bliver fuldstændig. Tjenesteudbyderen må ikke afvise anmeldelsen som værende ufuldstændig, såfremt de manglende oplysninger ikke har betydning for at tjenesteudbyderen kan træffe afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at indgives anmeldelse, som ikke indeholder de oplysninger, der er nævnt i *stk. 1, 2. pkt.*, skal tjenesteudbyderen hurtigst muligt og inden for 24 timer give anmelder oplysning om, at anmelder kan indgive en anmeldelse til politiet over strafbart indhold og mod den, der har delt det anmeldte indhold, og hvor anmelder kan få yderligere oplysning om dette.

Tjenesteudbyderen kan f.eks. vejlede anmelderen om, at vedkommende kan få yderligere information om anmeldelse af et strafbart forhold på politiets hjemmeside: politi.dk/anmeld-kriminalitet. Tjenesteudbyderen bør endvidere vejlede anmelderen om, at anmeldelsen bør indgives til politiet hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at indgives anmeldelse, som ikke indeholder de oplysninger, der er nævnt i *stk. 1, 2. pkt.*, skal tjenesteudbyderen hurtigst muligt og inden for 24 timer give anmelder oplysning om, at anmelderen kan foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Bestemmelsen skal sikre, at tjenesteudbyderen giver anmelder oplysning om, at denne kan foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. En anmelder vil f.eks. kunne have et ønske om at foretage en indberetning over tjenesteudbyderen, hvis anmelderen ikke har fået oplysningerne i *stk. 3* i tide, eller i tilfælde, hvor anmelderen har fået at vide, at dennes anmeldelse er ufuldstændig, jf. *stk. 3, nr. 1*, selvom anmelderen selv mener, at der er givet en grundig begrundelse for anmeldelsen.

Det foreslås i *stk. 4*, at indgives anmeldelse, som indeholder de oplysninger, der er nævnt i *stk. 1, 2. pkt.*, skal tjenesteudbyderen uden unødigt ophold give anmelder en kvittering for modtagelse af anmeldelsen med følgende indhold.

Ved uden unødigt ophold skal forstås, at kvitteringen med de indeholdte oplysninger stilles til rådighed uden forsinkelse og så hurtigt som muligt. Det indebærer endvidere, at oplysningerne er kommet anmeldere i hænde på den e-mailadresse, som anmelderen har angivet i henhold til § 4, stk. 1, 2. pkt., nr. 3.

Det afhænger af en konkret vurdering, om tjenesteudbyderen har kvitteret rettidigt. Fremsendelse af en kvittering forudsætter, at tjenesteudbyderen vurderer, om anmeldelsen lever op til kravene i den foreslåede § 4, stk. 1, nr. 1-4. Fremsendelse af en kvittering inden for en time vil almindeligvis anses som rettidig. Tjenesteudbyderen kan ikke påberåbe sig forsinkende forhold, som ligger inden for dennes rådighedsfære. Dette omfatter tilsvarende underleverandører, f.eks. arbejdsnedlæggelse.

Ifølge den foreslåede *stk. 4, nr. 1*, skal kvitteringen indeholde en beskrivelse af, hvordan anmeldelsen behandles, og hvornår tjenesteudbyderens beslutning efter § 5 senest vil foreligge.

Tjenesteudbyderen vælger selv, hvilke oplysninger og information der stilles til rådighed for brugeren for at opfylde dette. Tjenesteudbyderen skal dog oplyse om, at behandling af anmeldelsen sker i henhold til reglerne i dette lovforslag og ved iagttagelse af de i § 5 foreslåede frister, samt de mulige udfald og konsekvenser af tjenesteudbyderens beslutning om fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold.

Ifølge den foreslåede *stk. 4, nr. 2*, skal tjenesteudbyderen i kvitteringen for anmeldelsen give anmelderen oplysning om, at anmelder kan indgive en anmeldelse til politiet over strafbart indhold, og mod den, der har delt det anmeldte indhold, og hvor anmelder kan få yderligere oplysninger om dette.

Tjenesteudbyderen kan f.eks. vejlede anmelderen om, at vedkommende kan få yderligere information om anmeldelse af et strafbart forhold på politiets hjemmeside: politi.dk/anmeld-kriminalitet. Tjenesteudbyderen bør endvidere vejlede anmelderen om, at anmeldelsen bør indgives til politiet hurtigst muligt.

Ifølge den foreslåede *stk. 4, nr. 3*, skal tjenesteudbyderen i kvitteringen for anmeldelsen give oplysning om, at tjenesteudbyderen ved beslutning om blokering eller fjernelse af det anmeldte indhold opbevarer selve indholdet og oplysninger om brugerprofilen, der delte indholdet, i 90 dage med henblik på eventuel udlevering til politiet.

Bestemmelsen vedrører oplysningsforpligtelsen om opbevaring. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 5, stk. 7, hvorefter tjenesteudbyderen i forbindelse med afgørelsen skal sikre det blokerede/fjernede indhold samt alle relevante oplysninger om den pågældende brugerprofil, der kan være med til at identificere brugeren, der har delt indholdet. Der er således tale om samme hastesikring, som når politiet i dag i forbindelse med en anmeldelse om f.eks. ulovlig deling af nøgenbilleder på et socialt medie

anmoder tjenesteudbyderen om hastesikring, det vil sige en såkaldt "Preservation Request", hvor tjenesteudbyderen anmodes om at sikre "Basic Subscriber Information", "Transactional Information" og "Content".

Ifølge den foreslåede *stk. 4, nr. 4*, skal kvitteringen indeholde oplysning om, at anmelder kan foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Tjenesteudbyderen skal i den forbindelse anvise anmelder til det it-system, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har designet til indberetninger efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 13 og § 15, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at tjenesteudbyderen ikke er forpligtet til at behandle en anmeldelse, når tjenesteudbyderen vurderer, at anmeldelsen åbenbart er grundløs.

Bestemmelsen tager sigte på at frigive tjenesteudbyderen fra at foretage behandling af åbenbart grundløse anmeldelser fra f.eks. de samme anmeldere, som sker med en stor hyppighed. Anmeldelser bør betragtes som åbenbart grundløse, hvis det er indlysende for en lægmand uden nogen materiel analyse, at anmeldelserne er grundløse.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne være relevant ved bots, som autogenererer anmeldelser. Tjenesteudbyderens vurdering vil kunne basere sig på mistænkelig forhold vedr. afsenderen, typen, indholdet eller hyppigheden af de modtagne anmeldelser. Eksempler herpå at kan være f.eks. være et større antal helt enslydende henvendelse fra samme afsender eller anmeldelser, der vedrører åbenlyst lovligt indhold.

Det er op til tjenesteudbyderen selv, om denne vurderer, at misbruget af anmeldelsesproceduren har en sådan karakter, at tjenesteudbyderen vil træffe yderligere foranstaltninger over for en bruger, som tjenesteudbyderen vurderer, misbruger anmeldelsesproceduren.

Når der er tale om en anmeldelse, som åbenart er grundløs, er tjenesteudbyderen heller ikke forpligtet til at opfylde §§ 5-7.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at tjenesteudbyderen inden 24 timer fra anmeldelsestidspunktet oplyser anmelder om, at dennes anmeldelse ikke vil blive behandlet med en begrundelse for, hvorfor anmeldelsen anses for åbenbart grundløs og oplyser om muligheden for at foretage indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Hvis tjenesteudbyderen vælger ikke at gennemføre en anmeldelsesprocedure, fordi tjenesteudbyderen vurderer, at en anmeldelse er åbenbart grundløs, skal tjenesteudbyderen uden unødigt ophold oplyse anmelder om det. I den forbindelse er det ikke tilstrækkeligt, at tjenesteudbyderen oplyser den pågældende anmelder om, at der ikke vil blive foretaget en behandling af anmeldelsen. Tjenesteudbyderen skal også oplyse anmelder om, at behandling af anmeldelse

ikke bliver gennemført, fordi tjenesteudbyderen vurderer, at anmeldelserne enten genereres automatisk eller åbenbart er grundløse. Herudover skal tjenesteudbyderen oplyse om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 6*, at tjenesteudbyderen skal sikre, at oplysninger om anmelder og den bruger, hvis indhold er genstand for anmeldelsen ikke videregives til uvedkommende.

Det forudsættes, at anmelder bevarer sin anonymitet over for den bruger, der delte det indhold, som er genstand for anmeldelsen. Det er således kun tjenesteudbyderen, som ved, hvem anmelder er. Dette flugter generelt med den ret til anonymitet, som mange brugere har i dag, når de anmelder indhold efter tjenesteudbydernes egne retningslinjer. Dermed sikres, at anmeldere ikke afskrækkes fra at anmelde ulovligt indhold, hvis det anmeldte indhold f.eks. er delt af en bruger, som har en personlig relation til anmelder. Bestemmelsen tilsigter også at beskytte den bruger, der har delt det indhold, som er genstand for anmeldelse anonymitet.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at tjenesteudbydere efter modtagelse af en anmeldelse, jf. § 4, skal fjerne, blokere eller fastholde det anmeldte indhold på baggrund af tjenesteudbyderens beslutning om, hvorvidt der er tale om ulovligt indhold, jf. dog *stk. 6* og § 4, *stk. 5*.

Tjenesteudbydere tilpligtes at træffe beslutning på baggrund af en vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold. Ulovligt indhold defineres i § 3, *stk. 1*, nr. 1, som enhver form for indhold, som er i strid med den til enhver tid gældende ret.

Tjenesteudbyderens beslutning vedrører kun tjenesteudbyderens fjernelse, blokering eller fastholdelse af anmeldt indhold på baggrund af tjenesteudbyderens egen vurdering af indholdets lovlighed. Den endelige kompetence til at beslutte om indhold er ulovligt, tilfalder imidlertid alene de kompetente myndigheder og i sidste ende domstolene.

Tjenesteudbyderen kan vælge selv at foretage den vurdering, som lægger til grund for beslutningen, eller f.eks. bede en privat ekstern konsulent herom med den rette juridiske ekspertise. Det er således ikke et krav, at de personer, som foretager de vurderinger, der ligger til grund for tjenesteudbyderens beslutning, er ansat hos tjenesteudbyderen. Der kan også være tale om eksterne rådgivere. Tjenesteudbyderen bærer imidlertid ansvaret for at leve op til forpligtelsen, uanset om vurderingerne foretages af en ekstern rådgiver eller af tjenesteudbyderen selv.

Hvis tjenesteudbyderen træffer beslutning om, at det anmeldte indhold vurderes ulovligt, er det op til tjenesteudbyderen selv at beslutte, hvorvidt indholdets karakter egner sig bedst til blokering eller fjernelse.

Når indhold er blokeret, er det ikke længere tilgængeligt i den relevante jurisdiktion, dvs. inden for Danmark, men det

er dog stadig tilgængeligt i andre lande. Når indhold fjernes, er det derimod fjernet fra samtlige jurisdiktioner, dvs. at det ikke længere er tilgængeligt nogle steder i verden.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis en tjenesteudbyder kan træffe beslutning efter *stk. 1* uden nærmere undersøgelse, skal fjernelse, blokering eller fastholdelse af indholdet ske senest 24 timer fra anmeldelsestidspunktet, jf. dog *stk. 6*.

Bestemmelsen omfatter således de situationer, hvor det er muligt for tjenesteudbyderen inden 24 timer at træffe beslutning om fjernelse, blokering eller fastholdelse af indholdet.

Uden nærmere undersøgelse skal forstås som, at indholdets lovlighed med rimelighed kan identificeres og vurderes af en påpasselig erhvervsdrivende ved almindelig grundighed og kendskab til gældende retsregler.

Meget indhold vil indeholde sprog, billeder eller video som umiddelbart tillader tjenesteudbyderen at vurdere det som ulovligt uden nærmere undersøgelse. Det kan f.eks. være opfordring til vold eller overgrebsbilleder af børn, overgrebsmateriale med børn eller dokumenterede seksuelle overgreb mod børn.

Alt efter konteksten, som indholdet indgår i, vil indhold, som tidligere har været vurderet af tjenesteudbyderen, umiddelbart ikke kræve nærmere undersøgelse for tjenesteudbyderen at træffe beslutning om igen.

Forpligtelsen efter den foreslåede bestemmelse til at træffe beslutning inden 24 timer fra anmeldelsestidspunktet, påvirker ikke tjenesteudbyderens efterlevelse af anden lovgivning. F.eks. forudsætter ansvarsfrihed efter e-handelslovens regler i § 16, at der reageres straks på ulovlig eller skadevoldende aktivitet, når der opnås kendskab herom. Tidsfristerne i nærværende lovforslag fritager således ikke tjenesteudbyderen for efterlevelse af anden lovgivning, herunder e-handelsloven.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis en tjenesteudbyder ikke kan træffe beslutning efter *stk. 1* uden nærmere undersøgelse, skal tjenesteudbyderen senest 24 timer efter anmeldelsestidspunktet oplyse anmelder om, hvorfor indholdet kræver nærmere undersøgelse og fjerne, blokere eller fastholde indholdet på baggrund af en beslutning efter *stk. 1* inden 7 dage fra anmeldelsestidspunktet, jf. dog *stk. 6*.

Ved 7 dage skal forstås 7 kalenderdage.

Når tjenesteudbyderen oplyser anmelder om fravigelse af 24 timers fristen, skal der indgå en redegørelse for, hvorfor indholdet kræver nærmere undersøgelse. I den forbindelse er det ikke tilstrækkeligt blot at angive tidspres. Det kan f.eks. være, at tjenesteudbyderen redegør for, hvilke forhold ved indholdets karakter som bevirker, at vurdering af indholdet kræver særlig juridisk undersøgelse.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at fristen i *stk. 3* kan fraviges, såfremt tjenesteudbyderen vurderer, at den bruger, der delte

det indhold, som er genstand for anmeldelsen, nærmere kan belyse relevante faktuelle omstændigheder, som knytter sig til indholdet.

Bestemmelsen imødekommer det tilfælde, hvor det er nødvendigt for tjenesteudbyderen at indhente oplysninger fra den bruger, der delte indholdet, i det tilfælde at beslutning om indholdets lovlighed er afhængig af informationer om faktuelle omstændigheder. Sådanne faktuelle omstændigheder kunne f.eks. være at indholdet fremstår anerkendt end den bagvedliggende virkelighed.

Hvis brugeren ikke kommer med disse oplysninger skal tjenesteudbyderen stadig træffe beslutning inden for 14 dage.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at fristen i *stk. 3* undtagelsesvis kan fraviges i det tilfælde, at indholdets kompleksitet, længde eller sprog bevirker, at tjenesteudbyderen ikke kan overholde fristen i *stk. 3*.

Indhold kan f.eks. vurderes for kompleksitet, hvis tjenesteudbyderens vurdering af indholdet lovlighed forudsætter særlig juridisk eller anden faglig ekspertise inden for et særligt fagligt felt. Indholdets længde og sprog kan f.eks. påvirke tjenesteudbyderens mulighed for at overholde fristen i *stk. 3*, hvis der er tale om et længere tekstindhold på et ikke udbredt sprog, hvor særlig tolkebistand påkræves.

Det foreslås i *stk. 5*, at hvis fristen i *stk. 3* fraviges, jf. *stk. 4*, skal en tjenesteudbyder, inden 7 dage fra anmeldelsestidspunktet, oplyse anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om begrundelsen herfor og fjerne, blokere eller fastholde indholdet på baggrund af en beslutning efter *stk. 1* inden 14 dage, jf. dog *stk. 6*.

Fristen på de 7 dage henviser til *stk. 3*. Der er således tale om 7 kalenderdage fra modtagelse af en anmeldelse indgivet efter § 4. Tjenesteudbyderen vil skulle oplyse anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om begrundelsen for fravigelsen med udgangspunkt i de oplyste mulige grunde i *stk. 4* og *stk. 6*. Tjenesteudbyderen skal således redegøre for, hvorfor det var nødvendigt at indhente oplysninger fra den, der delte indholdet til brug for sin beslutning, eller hvorfor indholdets kompleksitet, længde eller sprog bevirker, at tjenesteudbyderen ikke kan overholde fristen i *stk. 3*.

Ved 14 dage skal forstås 14 kalenderdage.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at en tjenesteudbyder ikke er forpligtet til at træffe beslutning efter *stk. 1*, såfremt det indhold, der er genstand for anmeldelsen, bliver fjernet eller blokeret inden beslutning træffes i henhold til de angivne tidsfrister i *stk. 2-4*.

Bestemmelsen tager sigte på at frigive tjenesteudbyderen fra at foretage yderligere handlinger, såfremt andre foranstaltninger medfører en blokering eller fjernelse af det ulovlige indhold.

Foranstaltningerne kan f.eks. være frivillige eller i form af

et påbud fra en myndighed. Ved frivillige foranstaltninger forstås f.eks. det tilfælde, hvor den bruger, som har delt det pågældende indhold, der er genstand for anmeldelsen, selv fjerner det. Det kan imidlertid også være det tilfælde, hvor tjenesteudbyderen fjerner eller blokerer indholdet i henhold til egne retningslinjer, eller hvis en administrator, som er tildelt rettigheder til at blokere eller fjerne indhold, vælger at fjerne indholdet.

Henvisningen til tidsfristerne i *stk. 2-4* skal forstås som, at der skal tages hensyn til, hvor i forløbet tjenesteudbyderen er i sin beslutningsproces efter § 5. Det vil sige, at hvis tjenesteudbyderen påtænker at træffe beslutning inden for 24 timer, så skal fjernelse eller blokering grundet andre foranstaltninger være sket inden da. Hvis tjenesteudbyderen derimod har fraveget fristen i *stk. 3* og påtænker at træffe beslutning inden 14 dage, så skal fjernelse eller blokering ske grundet andre foranstaltninger inden da.

Såfremt det ulovlige indhold bliver blokeret eller fjernet inden tjenesteudbyderen træffer beslutning efter § 5, *stk. 1*, er tjenesteudbyderen ikke forpligtet til at opfylde §§ 6 og 7. Dette skyldes, at forpligtelserne i §§ 6 og 7 kun bliver udløst, når der træffes beslutning efter § 5, *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at undlader en tjenesteudbyder at træffe beslutning, jf. 1. pkt. skal tjenesteudbyderen uden unødigt ophold oplyse anmelder og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, at anmeldelsen ikke vil blive behandlet i dette tilfælde og begrundelsen herfor.

Tjenesteudbyderen skal i begrundelsen angive, hvilke foranstaltninger, som ligger til grund for, at tjenesteudbyderen har indstillet sin behandling af anmeldelsen og derfor ikke vil træffe beslutning efter § 5, *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at indhold, der fjernes eller blokeres af en tjenesteudbyder efter denne lov samt oplysninger om brugeren, der delte indholdet, skal opbevares af tjenesteudbyderen i 90 dage efter, at tjenesteudbyderen har fjernet eller blokeret indholdet.

Det er ud fra et efterforskningsmæssigt perspektiv centralt, at tjenesteudbydere opbevarer det ulovlige indhold samt oplysninger om brugerprofilen, der delte indholdet, i 90 dage efter, at det ulovlige indhold er fjernet eller blokeret fra platformen. Herved sikres politiets mulighed for at kunne fremskaffe det pågældende indhold, og oplysninger der kan være med til at identificere gerningsmanden, såfremt forholdet efterfølgende anmeldes til politiet. Fristen for opbevaringsperioden løber fra tidspunktet, hvor det anmeldte indhold enten blokeres eller fjernes, jf. § 5, *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at hvis politiet skønner det nødvendigt, kan politiet pålægge en tjenesteudbyder at opbevare indholdet i et længere tidsrum.

Hvis politiet skønner, at det er nødvendigt, kan tjenesteudbyderen opbevare det anmeldte indhold i længere tid end de 90 dage. Sådanne tilfælde kan f.eks. foreligge, hvis

politiet har behov for længere tid af hensyn til indhentelse af retskendelse (editionskendelse) og evt. en international retshjælpsanmodning. Sagsbehandlingstiden hos politiet og anklagemyndigheden ved indhentelse af oplysninger fra tjenesteudbydere afhænger af, hvilke oplysninger der ønskes indhentet, samt i hvilket land tjenesteudbyderen hører hjemme. Politiet kan f.eks. indhente visse profiloplysninger fra nogle udenlandske tjenesteudbydere uden retskendelse, mens andre oplysninger eller andre udenlandske tjenesteudbydere enten kræver en dansk editionskendelse eller en international retshjælpsanmodning med en dansk editionskendelse. Derudover kan politiet have behov for, at tjenesteudbyderen opbevarer det anmeldte indhold og oplysninger om brugerprofilen, der delte indholdet, i længere tid en 90 dage, hvis anmeldelsen til politiet sker kort før ”90-dages fristen”.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at en tjenesteudbyder skal uden unødigt ophold oplyse anmelderen om sin beslutning efter § 5, stk. 1, og begrundelsen herfor.

Ved begrundelsen herfor skal forstås den lovgivning, som tjenesteudbyderen primært har vurderet indholdets lovlighed ud fra. Det er i den forbindelse ikke et krav, at tjenesteudbyderen angiver en specifik bestemmelse i den pågældende lov.

Det foreslås i *stk. 2*, at træffer en tjenesteudbyder beslutning efter § 5, stk. 1, om at fjerne eller blokere det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen ud over oplysningerne i stk. 1 uden unødigt ophold oplyse anmelder om det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold.

Bestemmelsen indebærer, at anmelder skal oplyses om, hvorvidt indholdet er blevet fjernet eller blokeret, samt hvad dette betyder. Når indhold blokeres er det ikke længere tilgængeligt i den relevante jurisdiktion, dvs. inden for Danmark, men det er stadig tilgængeligt i andre lande. Når indhold fjernes, er det derimod fjernet fra samtlige jurisdiktioner, dvs. at det ikke længere er tilgængeligt nogle steder i verden.

Det foreslås i *stk. 3*, at træffer en tjenesteudbyder beslutning efter § 5, stk. 1, om at fastholde det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen ud over oplysningerne i stk. 1 uden unødigt ophold oplyse anmelder om, hvorledes tjenesteudbyderen kan anmodes om at efterprøve sin beslutning, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, såfremt der er adgang hertil, jf. § 7, stk. 3, og om muligheden for at foretage indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Tjenesteudbyderen skal oplyse anmelder om forudsætningerne for at få efterprøvet sin beslutning samt andre oplysninger om efterprøvelsesproceduren i § 7, f.eks. de mulige udfald m.m. af en efterprøvelsesprocedure.

Efter den foreslåede § 13 kan erhvervsministeren fastsætte regler om adgangen til at foretage indberetning over de

foreslåede §§ 4-7. Dette vil bl.a. indebære, at der kan indberettes om mangler ved selve anmeldelsesproceduren i § 4, dvs. selve udformningen af denne procedure, herunder det forhold, at tjenesteudbyderen generelt ikke har gjort proceduren lettilgængelig eller brugervenlig. Der kan endvidere indberettes om konkrete tilfælde, hvor oplysningskravene i §§ 4-7 ikke er blevet efterlevet over for den pågældende anmelder eller den bruger, der har delt indhold. Det kan f.eks. være en indberetning om, at tjenesteudbyderen ikke har givet fyldestgørende oplysninger inden for de i bestemmelserne fastsatte tidsfrister.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at træffer en tjenesteudbyder beslutning efter § 5, stk. 1, om at fjerne eller blokere det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen uden unødigt ophold oplyse den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold, om beslutningen og begrundelsen herfor.

Baggrunden for beslutning skal angives, dvs. hvilken lovgivning tjenesteudbyderen har vurderet sin beslutning ud fra. Tjenesteudbyderen forpligtes i den forbindelse ikke til at oplyse en specifik lovbestemmelse. Det vil være tilstrækkeligt at oplyse om den relevante lov.

Det forudsættes, at databeskyttelsesforordningens regler om underretning af registrerede personer også iagttages, i det omfang der behandles personoplysninger ved hjælp af automatisk databehandling ved f.eks. modtagelse af en anmeldelse og ved indsamling af (formodet ulovligt) indhold, jf. forordningens artikler 13 og 14. Det vil sige, at der efter omstændighederne kan være pligt til underretning af både anmelderen, brugeren og eventuelle personer, som måtte være nævnt i det indsamlede indhold fra tjenesten.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt., nr. 1*, at en tjenesteudbyder herudover uden unødigt ophold skal oplyse om det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold.

Bestemmelsen indebærer, at den, der delte indholdet skal oplyses om, hvorvidt indholdet er blevet fjernet eller blokeret, samt hvad dette betyder. Når indhold blokeres er det ikke længere tilgængeligt i den relevante jurisdiktion, dvs. inden for Danmark, men det er stadig tilgængeligt i andre lande. Når indhold fjernes, er det derimod fjernet fra samtlige jurisdiktioner, dvs. at det ikke længere er tilgængeligt nogle steder i verden.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt., nr. 2*, at en tjenesteudbyder herudover uden unødigt ophold skal oplyse om hvorledes tjenesteudbyderen kan anmodes om at efterprøve beslutningen, jf. § 7, stk. 2, nr. 2, såfremt der er adgang hertil, jf. § 7, stk. 3.

Tjenesteudbyderen skal oplyse den, der delte indholdet om forudsætningerne for at få efterprøvet sin beslutning samt andre oplysninger om efterprøvelsesproceduren i § 7, f.eks. de mulige udfald m.m. af en efterprøvelsesprocedure.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt., nr. 3*, at en tjenesteudbyder

herudover uden nødtigt ophold skal oplyse om muligheden for at foretage indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Efter den foreslåede § 13 kan erhvervsministeren fastsætte regler om adgangen til at foretage indberetning om manglende efterlevelse af de foreslåede §§ 4-7. Dette indebærer bl.a., at der vil kunne foretages indberetninger om mangler ved selve anmeldelsesproceduren i § 4, dvs. selve udformningen af denne procedure, herunder det forhold, at tjenesteudbyderen generelt ikke har gjort proceduren lettilgængelig eller brugervenlig. Der kan endvidere indberettes om konkrete tilfælde, hvor oplysningskravene i de foreslåede §§ 4-7 ikke er blevet efterlevet over for den pågældende anmelder eller den, der har delt indhold. Det kan f.eks. være en indberetning om, at tjenesteudbyderen ikke har givet fyldestgørende oplysninger inden for de i bestemmelserne fastsatte tidsfrister.

Til § 7

Der findes ikke i dag regler, som forpligter tjenesteudbydere til at efterprøve deres egne beslutninger om, hvorvidt anmeldt indhold på deres kommunikationsplatform eller, gruppebeskedtjeneste er ulovligt.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at tjenesteudbydere skal oprette en procedure for efterprøvelse af sine beslutninger efter § 5, stk. 1.

Tjenesteudbyderens beslutning vedrører kun tjenesteudbyderens nedtagning eller fastholdelse af anmeldt indhold på baggrund af tjenesteudbyderens egen vurdering af indholdets lovlighed. Den endelige kompetence til at vurdere om indhold er ulovligt, tilfalder imidlertid alene de kompetente myndigheder og i sidste ende domstolene.

Tjenesteudbyderen kan vælge selv at foretage vurderingen, eller bede andre herom. Det er således ikke et krav, at de personer, som foretager behandling af anmeldelsen og træffer beslutning om blokering eller fjernelse er ansat hos tjenesteudbyderen eller hos eksterne rådgivere. Tjenesteudbyderen bærer imidlertid ansvaret for at leve op til forpligtelsen, uanset om vurderingen foretages af en ekstern rådgiver.

Hvis tjenesteudbyderen vurderer det anmeldte indhold som ulovligt, er det op til tjenesteudbyderen selv at vurdere, hvorvidt indholdets karakter egner sig bedst til blokering eller fjernelse, herunder om det i øvrigt strider mod tjenesteudbyderens retningslinjer.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at efterprøvelsesproceduren skal være udformet således, at brugere, der har fået fjernet eller blokeret deres indhold og anmeldere nemt kan anmode tjenesteudbyderen om efterprøvelse ved hjælp af funktioner, som er tilgængelige og som er nemme at håndtere.

Der stilles ikke formkrav til udformningen af efterprøvelsesproceduren. Tjenesteudbydere skal imidlertid sikre, at de anmeldere og brugere, der har fået fjernet sit indhold, som

har adgang til efterprøvelse nemt kan se, hvor og hvordan denne anmodning skal fremføres til tjenesteudbyderen. I den forbindelse kan tjenesteudbyderen f.eks. med fordel i sin beslutning efter § 5, stk. 1, give nærmere informationer om, hvor anmodning om efterprøvelse kan ske, f.eks. via et link.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at disse funktioner skal give mulighed for anmodning om efterprøvelse via kommunikationsplatformen eller gruppebeskedtjenesten.

Tjenesteudbyderen kan således ikke stille krav om, at anmodning om efterprøvelse skal ske f.eks. via fysisk post. Ligeledes kan anmodning om efterprøvelse heller ikke ske ved telefonopkald.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at en tjenesteudbyder skal efterprøve sin beslutning, jf. dog stk. 3, hvis en anmelder inden for to uger efter modtagelse af tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, stk. 1, om at fastholde det anmeldte indhold, anmoder om efterprøvelse af tjenesteudbyderens beslutning.

En anmodning skal anses for tilstrækkelig, når anmelder anmoder om efterprøvelse via den funktion, som tjenesteudbyderen har anvist, at anmodning skal ske igennem. Tjenesteudbyderen kan således ikke stille krav til, at anmelder skal begrunde sin anmodning. Hvis der er tale om en anmelder, som ikke er bruger på den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste kan tjenesteudbyderen benytte de kontaktoplysninger, som anmelder har oplyst i forbindelse med sin anmeldelse efter § 4 til brug for kommunikationen med anmelder om efterprøvelsesproceduren.

Ved modtagelse skal forstås, når tjenesteudbyderens beslutning er tilgængelig. Det er således ikke afgørende, at modtageren af beslutningen har gjort sig bekendt med den.

Anmodning om efterprøvelse af beslutningen berører ikke anmelders muligheder for at anmelde indhold som vurderes ulovligt parallelt eller efterfølgende til politiet i overensstemmelse med øvrig lovgivning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at en tjenesteudbyder skal efterprøve sin beslutning, når den bruger, der fik fjernet eller blokeret sit indhold af tjenesteudbyderen inden for to uger efter modtagelse af tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, stk. 1, anmoder om efterprøvelse af tjenesteudbyderens beslutning.

En anmodning skal anses for tilstrækkelig, når den bruger, der fik fjernet eller blokeret sit indhold, anmoder om efterprøvelse via den funktion, som tjenesteudbyderen har anvist, at anmodning skal ske igennem. Tjenesteudbyderen kan således ikke stille krav til, at brugeren skal begrunde sin anmodning.

Ved modtagelse skal forstås, når tjenesteudbyderens beslutning er tilgængelig. Det er således ikke afgørende, at modtageren af beslutningen har gjort sig bekendt med den.

Det foreslås i *stk. 3*, at en tjenesteudbyder kan kun tilpligtes at efterprøve sin beslutning efter § 5, stk. 1, én gang.

Bestemmelsen sikrer, at anmelder og den bruger, der fik fjernet sit indhold ikke gentagende gange, kan få efterprøvet tjenesteudbyderens beslutning, og sikrer herved en balance mellem på den ene side hensynet til anmelder og den bruger, der fik fjernet sit indhold og på den anden side hensynet til tjenesteudbyderens ressourcer.

Bestemmelsen medfører, at den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold som følge af tjenesteudbyderens beslutning efter *stk. 4*, ikke har mulighed for at anmode tjenesteudbyderen om efterprøvelse af dennes beslutning, eftersom tjenesteudbyderen allerede vil have foretaget en efterprøvelse af sin beslutning efter § 5, stk. 1, uden, at den, der delte indholdet, var bevidst herom.

Det foreslås i *stk. 4*, at en tjenesteudbyder inden 7 dage fra anmeldelsestidspunktet efter *stk. 2* skal fjerne, blokere eller fastholde det pågældende indhold på baggrund af en beslutning om at fastholde eller ændre sin beslutning efter § 5, stk. 1, jf. dog *stk. 9*.

For at efterprøvelsesadgangen har en reel værdi for brugerne, er det en forudsætning, at efterprøvelsen sker inden for en kort periode. En periode på 7 dage sikrer på den ene side, at tjenesteudbyderen kan nå at efterprøve beslutningen, og på den anden side at evt. nedtaget indhold ikke har mistet sin aktualitet ved genplacering.

Tjenesteudbyderens forpligtelse til at træffe beslutning er med forbehold for den foreslåede bestemmelse i *stk. 9*. Herefter er tjenesteudbyderen ikke forpligtet til at træffe beslutning efter § 7, stk. 4, hvis der forinden træffes andre foranstaltninger, som medfører blokering eller fjernelse af det pågældende indhold.

Ved 7 dage skal forstås 7 kalenderdage.

Det foreslås i *stk. 5*, at en tjenesteudbyder i forbindelse med sin beslutning efter *stk. 4* skal oplyse den, som har anmodet om efterprøvelse, jf. *stk. 2*, om sin nye beslutning og begrundelsen herfor.

Tjenesteudbyderen skal oplyse anmoder, dvs. enten anmelder eller den bruger, der fik fjernet sit indhold om ændring eller fastholdelse af sin beslutning. Tjenesteudbyderen skal i begrundelsen herfor angive det lovgrundlag, som tjenesteudbyderen har vurderet sin beslutning ud fra.

Det foreslås i *stk. 6*, at hvis en tjenesteudbyders beslutning efter *stk. 4* indebærer fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen, ud over oplysningerne i *stk. 5*, oplyse anmelder om det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold.

Bestemmelsen indebærer, at tjenesteudbyderen oplyser anmelderen om, det territoriale anvendelsesområde. Når indhold blokeres er det ikke længere tilgængeligt i den relevan-

te jurisdiktion, dvs. inden for Danmark, men det er stadig tilgængeligt i andre lande. Når indhold fjernes, er det derimod fjernet fra samtlige jurisdiktioner, dvs. at det ikke længere er tilgængeligt nogle steder i verden.

Det foreslås i *stk. 7*, at hvis en tjenesteudbyders beslutning efter *stk. 4* indebærer fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold, skal tjenesteudbyderen oplyse den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold, om sin beslutning og begrundelsen herfor samt det territoriale anvendelsesområde for fjernelse eller blokering af det anmeldte indhold og om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 13.

Bestemmelsen indebærer, at brugeren skal oplyses om, hvorvidt indholdet er blevet fjernet eller blokeret samt hvad dette betyder. Når indhold blokeres er det ikke længere tilgængeligt i den relevante jurisdiktion, dvs. inden for Danmark, men det er stadig tilgængeligt i andre lande. Når indhold fjernes, er det derimod fjernet fra samtlige jurisdiktioner, dvs. at det ikke længere er tilgængeligt nogle steder i verden.

Bestemmelsen indebærer, at tjenesteudbyderen skal oplyse brugeren om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, samt oplyse brugeren om, at der forefindes nærmere oplysninger herom på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmeside, som tjenesteudbyderen skal angive adressen på. Bestemmelsen sikrer dermed, at brugeren får oplysning om, at det er muligt at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Brugeren kan foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om en række forhold, jf. § 13, herunder en indberetning om mangler ved tjenesteudbyderens efterprøvelse af sin beslutning i henhold til § 7.

Det foreslås i *stk. 8*, at hvis en tjenesteudbyders beslutning efter *stk. 4* indebærer, at indhold, som er fjernet eller blokeret ved tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, stk. 1, vurderes lovligt af tjenesteudbyderen, skal tjenesteudbyderen oplyse anmelderen om sin beslutning efter *stk. 4* og begrundelsen herfor samt om muligheden for at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Bestemmelsen indebærer, at tjenesteudbyderen i sin begrundelse vil skulle oplyse om, hvilket lovgrundlag, som tjenesteudbyderen har henholdt sig til i dets beslutning. Det vil i den forbindelse være tilstrækkeligt at henvise til en lov og ikke specifikke paragraffer. Eftersom tjenesteudbyderen kun er forpligtet til at gennemføre en efterprøvelsesprocedure én gang, jf. *stk. 3* vil den, der får fjernet eller blokeret sit indhold som følge af tjenesteudbyderens beslutning efter *stk. 4*, ikke have mulighed for at anmode tjenesteudbyderen om efterprøvelse af dennes beslutning, eftersom tjenesteudbyderen allerede vil have foretaget en efterprøvelse af sin beslutning efter § 5, stk. 1, uden, at den, der delte indholdet var bevidst herom.

Det foreslås i *stk. 9, 1. pkt.*, at en tjenesteudbyder ikke er forpligtet til at træffe beslutning efter *stk. 4*, såfremt det indhold, der er genstand for anmeldelsen bliver fjernet eller blokeret inden beslutning efter *stk. 4* træffes.

Bestemmelsen tager sigte på at frigive tjenesteudbyderen fra at foretage yderligere handlinger, såfremt andre foranstaltninger medfører en blokering eller fjernelse af det ulovlige indhold.

Foranstaltningerne kan f.eks. være frivillige eller som et påbud fra en myndighed. Ved frivillige foranstaltninger forstås f.eks. det tilfælde, hvor den bruger, som har delt det pågældende indhold, der er genstand for anmeldelsen, selv har fjernet dette. Det kan f.eks. også være det tilfælde, hvor tjenesteudbyderen fjerner eller blokerer indholdet i henhold til egne retningslinjer, eller hvis en administrator er tildelt rettigheder til at blokere eller fjerne det.

Det foreslås i *stk. 9, 2. pkt.*, at tjenesteudbyderen uden unødigt ophold oplyser den, der har anmodet om efterprøvelse efter *stk. 2* og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, at anmeldelsen ikke vil blive behandlet i dette tilfælde og begrundelsen herfor.

Tjenesteudbyderen skal i begrundelse angive om, hvilke foranstaltninger, som ligger til grund for, at tjenesteudbyderen har indstillet sin behandling.

Det foreslås i *stk. 10*, at indebærer en tjenesteudbyders beslutning efter *stk. 4*, at tjenesteudbyderens beslutning efter § 5, *stk. 1* om at fjerne eller blokere indhold ændres, skal tjenesteudbyderen genplacere indholdet, medmindre tjenesteudbyderen fjerner eller blokerer indholdet efter andre foranstaltninger.

Bestemmelsen sigter på at imødekomme det tilfælde, hvor tjenesteudbyderen i sin efterprøvelsesprocedure finder frem til, at tidligere nedtaget indhold ikke er ulovligt alligevel, og tjenesteudbyderen derfor ændrer sin tidligere beslutning om at fjerne eller blokere indholdet.

Ved genplacering skal forstås, at indholdet bliver indsat på den samme placering og i den samme udformning, som det fremstod på platformen eller tjenesten forud for tjenesteudbyderens afgørelse om at fjerne eller blokere det efter den foreslåede § 5, *stk. 1*.

Genplaceringen forhindrer imidlertid ikke tjenesteudbyderen i at fjerne eller blokere indholdet efter egne retningslinjer eller tjenestevilkår.

Til § 8

Der findes ikke i dag regler, som forpligter tjenesteudbydere til at sende gennemsigtighedsrapporter til en tilsynsmyndighed inden for en fastsat frist vedrørende deres indholdsmoderation og håndtering af anmeldelser over ulovligt indhold m.m. Der findes heller ikke i dag et krav om, at sådanne

rapporter skal offentliggøres eller være tilgængelige på tjenesteudbyderens hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at tjenesteudbydere 1 gang om året skal udarbejde en rapport på dansk eller engelsk.

Bestemmelsen stiller således krav om, at der hvert år udarbejdes en ny rapport. Rapporten skal udarbejdes på engelsk eller dansk, men tjenesteudbyderen kan vælge at få rapporten oversat til flere sprog. Dette kan særligt være relevant i forbindelse med tilgængeliggørelse af rapporten på tjenesteudbyderens eget websted, jf. *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at rapporten skal indeholde en række oplysninger. Listen er udtømmende.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 1*, at hvis en tjenesteudbyder har sat foranstaltninger i værk for at forhindre ulovligt indhold på sin kommunikationstjeneste, skal der indgå en beskrivelse heraf i rapporten.

Bestemmelsen vedrører ikke de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag, men vedrører de foranstaltninger, som tjenesteudbyderen foretager efter deres egne retningslinjer og politikker af egen drift. Foranstaltninger skal forstås bredt, og rapporten skal dermed indeholde en beskrivelse af de retningslinjer og interne politikker, som tjenesteudbyderen foretager indholdsmoderation ud fra, samt en beskrivelse af de konkrete tiltag, som tjenesteudbyderen iværksætter for at forhindre ulovligt indhold på deres platform. Beskrivelsen er dermed begrænset til foranstaltninger relateret til ulovligt indhold, og omfatter således ikke foranstaltninger relateret til skadeligt eller krænkende indhold.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 2*, at hvis en tjenesteudbyder anvender algoritmer til klassificering af indhold, der skal fjernes eller blokeres, skal rapporten indeholde en beskrivelse af type og omfang heraf samt driftsprincipper for de algoritmer, som tjenesteudbyderen anvender til klassificering, herunder generelle oplysninger om de anvendte træningsdata.

Bestemmelsen vedrører ikke de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag, men vedrører de foranstaltninger, som tjenesteudbyderen foretager efter tjenesteudbyderens egne retningslinjer og politikker af egen drift. Tjenesteudbyderen skal oplyse, hvorvidt de anvender algoritmer til klassificering af indhold, der skal fjernes eller blokeres. Algoritmer til klassificering kan f.eks. være teknologi, som bearbejder indhold efter bestemte mønstre, f.eks. visuelle, verbale eller lydfile, som svarer til det, teknologien er blevet indstillet til at identificere. Det kan f.eks. være særlig ord, der kan kædes sammen med terrorindhold.

Såfremt tjenesteudbyderen benytter sådanne algoritmer, skal typen og omfang beskrives samt driftsprincipper for procedurerne. Det kan f.eks. være intern vejledning eller instrukser, som tjenesteudbyderen har udstukket til sine egne in-

geniører eller programmører, der udvikler de teknologier, som tjenesteudbyderen anvender til overvågning og filtrering af indhold på sin kommunikationsplatform eller gruppebeskeds-tjeneste. Det kan f.eks. dreje sig om en beskrivelse af genkendelsesteknologi, som tjenesteudbyderen benytter til at fremfinde og blokere eller fjerne indhold samt hvilke sikkerhedsforanstaltninger, som tjenesteudbyderen har iværksat for at imødekomme utilsigtede udfald i fjernelse af blokering af indhold, som ikke involverer manuel behandling. Herudover kan beskrivelsen indeholde oplysninger om, hvordan nøjagtighed, hastighed og tilgængeligheden af træningsdata sikres hos tjenesteudbyderen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 3*, at hvis en tjenesteudbyder har metoder og kontrolprocedurer for tjenesteudbyderens vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold, skal der indgå en beskrivelse heraf i rapporten.

Bestemmelsen vedrører ikke de forpligtelser, som tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag, men vedrører de metoder og kontrolprocedurer for, tjenesteudbyderens vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold efter tjenesteudbyderens egne retningslinjer og politikker af egen drift.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 4*, at hvis en tjenesteudbyder har truffet foranstaltninger for at sikre, at kontraktlige bestemmelser om, hvilket indhold, der må deles på tjenesten mellem tjenesteudbyderen og dennes brugere ikke overtrædes, skal der indgå en beskrivelse heraf i rapporten.

Bestemmelsen vedrører ikke de forpligtelser, som tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag, men vedrører de metoder og kontrolprocedurer for, tjenesteudbyderens vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold efter tjenesteudbyderens egne retningslinjer og politikker af egen drift.

Herudover menes der med kontraktretlige bestemmelser, de kontrakt- eller tjenestevilkår, som en bruger typisk indvilliger i ved brug af tjenesteudbyderens platform eller tjeneste. Disse vil ofte indeholde oplysninger fra tjenesteudbyderen om, hvorledes udbyderen håndterer ulovligt indhold, og de rettigheder, som brugeren har til f.eks. oplysning i forbindelse med fjernelse eller blokering eller brugeres muligheder for at anfægte en beslutning om nedtagning. Ligeledes kan kontrakt- eller tjenestevilkårene indeholde tilkendegivelser fra tjenesteudbyderen om, at brugeren ikke må benytte kommunikationsplatformen eller gruppebeskeds-tjenesten til at lægge ulovligt indhold op, og hvad konsekvenserne er, hvis brugeren ikke følger dette. Tjenesteudbyderen skal i sin beskrivelse af, om kontraktlige bestemmelser mellem tjenesteudbyderen og brugeren er blevet overtrådt, således redegøre for, hvorledes og i hvilken udstrækning tjenesteudbyderen efterlever sine egne kontrakt- eller tjenestevilkår. Herudover skal tjenesteudbyderen redegøre for, om den pågældende platform eller tjenestes brugere eller f.eks. udvalgte brugere behandles uens af tjenesteudbyderen ved overholdelsen af kontrakt- eller tjenestevilkårene.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 5*, at hvis en tjenesteudbyder

træffer foranstaltninger over for brugere, der har delt indhold, som af tjenesteudbyderen bliver fjernet eller blokeret af egen drift eller ved beslutning efter denne lov, skal der indgå en beskrivelse heraf i rapporten.

Nærværende lovforslag indeholder ikke forpligtelser om, at tjenesteudbydere skal foretage skridt over for den bruger, der får fjernet eller blokeret sit indhold enten efter tjenesteudbyderens egne retningslinjer og tjenestevilkår eller efter de foreslåede regler i denne lov. Tjenesteudbydere vil imidlertid af egen drift kunne træffe foranstaltninger over for en bruger, som én eller flere gange har delt indhold, der af tjenesteudbyderen vurderes ulovligt, eller som tjenesteudbyderen f.eks. på baggrund af et påbud fra en kontrolmyndighed er blevet bekendt med, er ulovligt.

Disse foranstaltninger kan f.eks. tage form af, at den pågældende bruger får lukket sin profil på kommunikationsplatformen eller gruppebeskeds-tjenesten, eller at tjenesteudbyderen f.eks. sætter brugeren i såkaldt "karantæne" fra at dele indhold i en tidsperiode. Ydermere kan en foranstaltning være, at tjenesteudbyderen viser særligt agtpågivenhed i sin indholdsmoderation over for indhold, som bliver delt af den pågældende bruger.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 6*, at rapporten skal indeholde en beskrivelse af tjenesteudbyderens anmeldelsesprocedure, jf. § 4.

Bestemmelsen vedrører de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag. Da det er overladt til tjenesteudbyderen selv at bestemme formatet og designet af anmeldelsesfunktionen, vil tjenesteudbyderens beskrivelse heraf give overblik over og klarhed om den valgte udformning. Tjenesteudbyderen skal angive, hvor på kommunikationsplatformen eller gruppebeskeds-tjenesten anmeldelsesfunktionen er placeret, hvordan potentielle anmeldere kan tilgå den, samt hvilke oplysninger tjenesteudbyderen giver potentielle anmeldere om anmeldelsesfunktionen.

Tjenesteudbyderen skal også redegøre for, hvordan anmeldelsesfunktionen lever op til det i lovforslagets § 4, stk. 1, herunder at funktionen nemt skal kunne findes, altid være til rådighed og nem at håndtere. I den forbindelse vil tjenesteudbyderen bl.a. skulle beskrive funktionens synlighed for brugere og andre personer, hvor mange trin eller klik det kræver af brugeren at finde anmeldelsesfunktionen og udfylde en anmeldelse, samt om - og i så fald, hvordan - anmeldelsesfunktionen er integreret i en eksisterende anmeldelsesfunktion på kommunikationsplatformen eller gruppebeskeds-tjenesten, som anvendes til at anmelde indhold, der strider mod tjenesteudbyderens egne retningslinjer.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 7*, at hvis en tjenesteudbyder har en intern beslutningsproces, herunder kontroltrin for sin beslutning efter § 5, stk. 1, skal der indgå en beskrivelse heraf. Beskrivelsen skal tillige indeholde oplysninger om de personer, som foretager behandling af anmeldelser efter procedurerne i §§ 4-7, herunder oplysning om i hvilket omfang

tjenesteudbyderen har understøttet dem med uddannelse og anden vejledning. Beskrivelsen skal tillige indeholde oplysninger om personernes sproglige kundskabsniveau, herunder oplysninger om hvor mange af disse personer, som taler dansk.

Bestemmelsen vedrører de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag. Tjenesteudbyderen skal således beskrive de beslutningskriterier og kontroltrin, som tjenesteudbyderen har opstillet, og som anvendes til at vurdere det anmeldte indholds lovlighed i henhold til denne lov.

I beskrivelsen af de personer, som foretager behandling af anmeldelser hos tjenesteudbyderen, skal indgå deres uddannelsesmæssige baggrund, titel, gennemsnitlige anciennitet i virksomheden, og oplysning om, hvorvidt de er ansat hos tjenesteudbyderen. Det er således ikke et krav, at de personer, som foretager behandling af anmeldelsen, er ansat hos tjenesteudbyderen, og dem der foretager behandlingen kan dermed være f.eks. eksterne rådgivere. Ydermere skal indgå en beskrivelse af om - og i så fald i hvilken udstrækning - tjenesteudbyderen helt eller delvist benytter sig af et maskinelt system til at behandle anmeldelser.

Beskrivelsen skal ydermere indeholde oplysning om behandlernes sprogkundskaber. I den forbindelse skal tjenesteudbyderen også oplyse, om hvor mange af de personer, som de har ansat til at behandle anmeldelser, der taler dansk.

Det er ikke nødvendigt til opfyldelsen af denne forpligtelse, at deltaljeringsgraden gør det muligt, at man kan henføre oplysninger til individer. Det vil dog bero på en konkret vurdering. Såfremt tjenesteudbyderens beskrivelse indeholder personoplysninger, skal databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens bestemmelser iagttages.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 8*, at rapporten skal indeholde en tabel, der viser antallet af anmeldelser, jf. § 4, som den pågældende tjenesteudbyder har modtaget i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt.

Ved opgørelsen skal hver indberetning i én anmeldelse regnes for én anmeldelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 9*, at rapporten skal indeholde en tabel, der viser antallet af anmeldelser, hvor den pågældende tjenesteudbyder ikke har truffet beslutning efter § 5, stk. 1, i henhold til § 5, stk. 6, og ikke har efterprøvet sin beslutning efter § 7, stk. 4, i henhold til § 7, stk. 9, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og begrundelsen herfor.

Bestemmelsen sigter på, at skabe mere gennemsigtighed om de tilfælde, hvor en tjenesteudbyder modtager en anmeldelse, men ikke når at færdigbehandle den, fordi det indhold, som er genstand for den pågældende anmeldelse, bliver nedtaget i mellemtiden.

I oversigten skal indgå begrundelsen for, at der ikke træffes

beslutning af tjenesteudbyderen. Det kan f.eks. være, at indholdet blev fjernet eller blokeret af den bruger, som lagde indholdet op, at indholdet blev påbudt fjernet eller blokeret af en myndighed, at det blev fjernet eller blokeret af tjenesteudbyderen selv efter denne egne retningslinjer eller at det blev fjernet af en administrator i en åben gruppe.

Den tabellariske oversigt kan med fordel præsenteres i en samlet tabel med de øvrige tabellariske oversigter, som skal indgå i rapporten for et bedre overblik.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 10*, at rapporten skal indeholde en tabel, der viser udfaldet af hver af den pågældendes tjenesteudbyders beslutninger efter § 5, stk. 1, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og begrundelserne herfor, inddelt efter om de pågældende beslutninger er truffet inden 24 timer jf. § 5, stk. 2, eller inden 7 dage, jf. § 5, stk. 3, samt den gennemsnitstid, som det tog tjenesteudbyderen at træffe beslutning efter henholdsvis § 5, stk. 2 eller 3.

Bestemmelsen vedrører de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag. Ved angivelse af udfaldet af hver beslutning skal det angives, hvorvidt tjenesteudbyderens beslutning indebar fjernelse, blokering eller fastholdelse. Herudover skal baggrunden for beslutning angives, dvs. hvilken lovgivning tjenesteudbyderen har vurderet sin beslutning ud fra. Tjenesteudbyderen forpligtes i den forbindelse ikke til at oplyse en specifik lovbestemmelse. Det vil være tilstrækkeligt at oplyse om lovgrundlaget.

Den tabellariske oversigt kan med fordel præsenteres i en samlet tabel med de øvrige tabellariske oversigter, som skal indgå i rapporten for et bedre overblik.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 11*, at rapporten skal indeholde en tabel, der viser tilfælde, hvor den pågældende tjenesteudbyder har fraveget fristen i § 5, stk. 3, efter § 5, stk. 4, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og begrundelsen herfor samt den gennemsnitstid, som det tog tjenesteudbyderen at træffe beslutning efter § 5, stk. 4.

Bestemmelsen vedrører de tilfælde, hvor tjenesteudbyderen har fraveget 7 dages fristen for at træffe en beslutning efter den foreslåede § 5, stk. 1.

Oversigten skal indeholde begrundelsen for fravigelse af fristen. Det skal således angives, hvorvidt fristen er fraveget, fordi tjenesteudbyderen var nødsaget til at indhente oplysninger fra den bruger, der delte det indhold, som er genstand for anmeldelsen vedrørende faktuelle omstændigheder, eller grundet indholdets kompleksitet, længde eller sprog.

Den tabellariske oversigt kan med fordel præsenteres i en samlet tabel med de øvrige tabellariske oversigter, som skal indgå i rapporten for et bedre overblik.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 12*, at rapporten skal indeholde en tabel, der viser påbud, som den pågældende tjenesteudbyder har modtaget i henhold til § 14 i rapporte-

ringsperioden, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og en beskrivelse af de foranstaltninger, som tjenesteudbyderen har foretaget for at imødekomme påbuddet.

Tjenesteudbyderen skal oplyse, hvorvidt der er modtaget påbud på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Hvis det er tilfældet, skal der i beskrivelsen af tjenesteudbyderens efterfølgende foranstaltninger også indgå beskrivelser af foranstaltninger som følge af evt. supplerende vilkår til påbuddet som fastsat efter den foreslåede § 14, sk. 2.

Den tabellariske oversigt kan med fordel præsenteres i en samlet tabel med de øvrige tabellariske oversigter, som skal indgå i rapporten for et bedre overblik.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 13.* punkt, at rapporten skal indeholde en tabel, der viser antallet af anmodninger om efterprøvelse efter § 7, stk. 2, som den pågældende tjenesteudbyder har modtaget i rapporteringsperioden, jf. § 8 stk. 2, 2. pkt., opstillet efter, om anmodningen blev stillet af anmelder eller den bruger, der delte indholdet. Oversigten skal indeholde oplysninger om resultatet af de gennemførte efterprøvelser, jf. § 7, stk. 4, og begrundelsen herfor.

Bestemmelsen vedrører de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag. Ved angivelse af udfaldet af hver beslutning skal det angives, hvorvidt tjenesteudbyderens beslutning indebar fjernelse, blokering eller fastholdelse. Herudover skal baggrunden for beslutning angives, dvs. hvilken lovgivning tjenesteudbyderen har vurderet sin beslutning ud fra. Tjenesteudbyderen forpligtes i den forbindelse ikke til at oplyse en specifik lovbestemmelse. Det vil være tilstrækkeligt at oplyse om lovgrundlaget.

Dette indebærer også en oversigt over i hvilke tilfælde tjenesteudbyderens beslutning om fjernelse eller blokering af anmeldt indhold, blev ændret som følge af tjenesteudbyderens efterprøvelse af sin beslutning, jf. § 7, stk. 4, og begrundelsen herfor. Den tabellariske oversigt kan med fordel præsenteres i en samlet tabel med de øvrige tabellariske oversigter, som skal indgå i rapporten for et bedre overblik.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 14.* at rapporten skal indeholde en tabel, der viser antal og type af tilfælde, hvor den pågældende tjenesteudbyder i rapporteringsperioden ikke har gennemført en anmeldelsesprocedure efter § 4, med henvisning til, at anmeldelsen var åbenbart grundløs, jf. § 4, stk. 5.

Bestemmelsen vedrører de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag. Ved oversigten skal tjenesteudbyderen redegøre for baggrunden for mistanken, og der skal indgå en beskrivelse af, hvilke parametre, som tjenesteudbyderen benytter til at vurdere, om der er tale om anmeldelser, der åbenbart er grundløse.

Den tabellariske oversigt kan med fordel præsenteres i en samlet tabel med de øvrige tabellariske oversigter, som skal indgå i rapporten for et bedre overblik.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt., nr. 15.* at rapporten skal indeholde et resume med en tabel med det totale antal af modtagne anmeldelser, jf. § 4, procentdelen af indhold, som er blokeret eller fjernet på baggrund af anmeldelserne, antallet af anmodninger om efterprøvelse, jf. § 7 og procentdelen af den pågældende tjenesteudbyders beslutninger, jf. § 5, stk. 1, som blev ændret ved tjenesteudbyderens efterprøvelsesbeslutning, jf. § 7, stk. 4, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2. Hvis tjenesteudbyderen har kendskab hertil, kan der indgå en beskrivelse af baggrunden for eventuelle forskelle i tallene fra tidligere rapporteringsperioder, når disse foreligger. Bestemmelsen vedrører de forpligtelser, som det foreslås, at tjenesteudbyderen tillægges ved dette lovforslag. Oversigten skal gøre det mere overskueligt at danne sig et sammenligningsgrundlag af rapporterne afgivet af forskellige tjenesteudbydere. Det forudsættes, at tjenesteudbydere kun skal foretage en sammenligning af tallene med tallene fra de øvrige rapporteringsperioder, når disse foreligger. Det vil sige, at tjenesteudbydere ved første afrapportering efter lovens ikrafttrædelse ikke vil kunne foretage denne sammenligning af tallene.

Den tabellariske oversigt kan med fordel præsenteres i en samlet tabel med de øvrige tabellariske oversigter, som skal indgå i rapporten for et bedre overblik.

Tjenesteudbyderens pligt til at udarbejde en rapport med de i stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15, nævnte oplysninger afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som følger af bl.a. retssikkerhedslovens § 10.

Det foreslås i *stk. 2.* at tjenesteudbydere årligt senest 1 måned efter årsskiftet skal afgive rapporten, jf. stk. 1 skriftligt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og stille rapporten ubegrænset til rådighed på sit websted. Ved ubegrænset til rådighed skal forstås, at rapporten er tilgængelig for alle på tjenesteudbyderens websted uden betaling. Det skal også forstås som, at rapporten skal være tilgængelig på tjenesteudbyderens websted permanent. Tekniske nedbrud og driftsopdateringer kan dog imidlertid bevirke, at webstedet ikke til alle tider er tilgængeligt. Efter den foreslåede § 19, stk. 3, løber rapporteringsperioden 1. gang fra ikrafttrædelsestidspunktet til 1. januar 2023. Det er således forventningen, at den første rapport vil skulle forelægges 1. februar 2023.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at tjenesteudbyderen skriftligt skal oplyse om dennes navn, adresse, e-mailadresse og telefonnummer til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Tjenesteudbyderen skal sikre sig, at de oplysninger, der afgives vil tillade Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen direkte og hurtigt at få adgang til de relevante kontaktpersoner hos tjenesteudbyderen, som vil kunne svare på henvendelser inden for en eventuel kort frist.

Tjenesteudbyderen vil skulle leve op til oplysningspligten i stk. 1 fra lovforslagets ikrafttræden 1. juli 2022, således

at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er i besiddelse af oplysningerne fra denne dato.

Det følger desuden af den foreslåede § 15, stk. 1, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i postløsningen Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere, eller den af tjenesteudbyderen oplyste e-mailadresse, jf. § 9, stk. 1.

Det er forventningen, at erhvervsministeren vil udnytte den foreslåede hjemmel i § 15, stk. 3, til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, at tjenesteudbydere skal afgive kontaktoplysningerne via it-systemet Virk.dk. Virk.dk kan benyttes både af virksomheder med et dansk CVR-nummer og udenlandske virksomheder uden CVR og vil være en velkendt portal for flere af de omfattede tjenesteudbydere.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at tjenesteudbyderen skal oplyse Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skriftligt om ændringer i oplysninger efter stk. 1.

Det er tjenesteudbyderens ansvar at holde kontaktoplysningerne løbende opdaterede. Det betyder, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til en hver tid skal være i besiddelse af de korrekte oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at tjenesteudbyderen inden 48 timer skal bekræfte modtagelsen af en henvendelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Overholdelse af fristen på 48 timer forudsætter, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har fremsendt en henvendelse til tjenesteudbyderen ved brug af de kontaktoplysninger, som denne har angivet til brug for kommunikationen med styrelsen. Ved bekræftelse skal forstås, at tjenesteudbyderen anerkender henvendelsen ved at afgive svar herom til styrelsen. En bekræftelse skal ikke udgøre et fyldestgørende svar på de spørgsmål, som styrelsen har stillet i deres henvendelse. Det vil f.eks. sige, at hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen henvender sig til en tjenesteudbyder med anmodning om at udlevere oplysninger, så skal tjenesteudbyderen henholde sig til den i henvendelsen angivne frist for at udlevere disse oplysninger.

Ved modtagelse skal forstås, når tjenesteudbyderens beslutning er tilgængelig. Det er således ikke afgørende, at modtageren af beslutningen har gjort sig bekendt med den.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at et autosvar ikke kan udgøre en bekræftelse.

Ved autosvar skal forstås en bekræftelse, som er formuleret som et standard svar, der typisk fremsendes af tjenesteudbyderen til alle afsendere af henvendelser. Et autosvar udgør således ikke en målrettet bekræftelse, og vil derfor ikke anses for tilstrækkeligt til at leve op til den foreslåede forpligtelse i *stk. 2, 1. pkt.*

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udarbejde analyser om ulovligt indhold på kommunikationsplatforme, gruppebeskedtjenester, som tillader over 5.000 deltagere, og indholdsmoderationen herpå eget initiativ og efter anmodning fra erhvervsministeren.

Ulovligt indhold skal forstås i overensstemmelse med den foreslåede definition heraf i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1, hvorefter ulovligt indhold, er enhver form for indhold, som er i strid med den til enhver tid gældende ret. Ulovligt indhold kan f.eks. være deling af billeder, der viser seksuelt misbrug af børn eller ulovlig deling af private billeder uden samtykke.

Kommunikationsplatforme skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 2. Gruppebeskedtjeneste skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 6.

Ved indholdsmoderationen herpå menes der den indholdsmoderation, som tjenesteudbyderne eller de eksterne konsulenter, som tjenesteudbyderne benytter, hertil udfører på deres platform eller tjeneste.

Det foreslås i *stk. 2*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til brug for analyser efter stk. 1 af tjenesteudbyderen kan kræve alle nødvendige oplysninger, som en tjenesteudbyder har adgang til og fastsætte en rimelig frist for modtagelsen af oplysningerne.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen iagttager proportionalitetsprincippet ved sin anmodning om oplysninger og klart afgrænser, hvilke typer oplysninger, som styrelsen efterspørger, og i hvilken form, styrelsen ønsker oplysningerne udleveret. Dette vil sikre, at tjenesteudbyderen ikke pålægges en unødvendig byrde i at fremfinde en overdreven og unødvendig mængde af dokumenter, samt at styrelsen let kan tilgå gennemsyn og behandling af de modtagne oplysninger.

Bestemmelsen vedrører alle nødvendige oplysninger, som tjenesteudbyderen har adgang til, dvs. det forhold, at oplysninger opbevares ved en tredje part, f.eks. på tjenesteudbyderens eksterne servere, hos tjenesteudbyderens advokat eller moderselskab afskærer ikke tjenesteudbyderen fra at aflægge dem til styrelsen.

Det er ikke nødvendigt til opfyldelsen af denne forpligtelse, at deltaljeringsgraden gør det muligt, at man kan henføre de nødvendige oplysninger til individer. Det vil dog bero på en konkret vurdering. Såfremt tjenesteudbyderens beskrivelse indeholder personoplysninger skal databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens bestemmelser iagttages.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal ved anmodning om oplysninger efter stk. 2 iagttage forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10. Det følger heraf bl.a., at hvis der er konkret mistanke om, at tjenesteudbyderen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf,

gælder pligten til at meddele oplysninger til styrelsen ikke i forhold til tjenesteudbyderen, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal i sådanne tilfælde vejlede tjenesteudbyderen om, at vedkommende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

De gennemsigthedsrapporter, som tjenesteudbyderne udarbejder i henhold til den foreslåede § 8, kan også anvendes som en del af oplysningsgrundlaget for analyserne. Se nærmere herom i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2.

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan offentliggøre analyser.

Ved offentliggørelse af analyser vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skulle påse de almindelige regler om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, herunder navnlig bestemmelsen i § 27, stk. 1, nr. 2, hvorefter den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysninger angår, at oplysningerne ikke videregives. Det forudsættes i den forbindelse, at oplysninger modtaget fra tjenesteudbyderne om sådanne forhold ikke offentliggøres.

Det foreslås i *stk. 4*, at lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), herunder reglerne om aktindsigt med undtagelse af denne lovs § 15 ikke finder anvendelse på de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtager efter *stk. 2*.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens opfattelse, at de oplysninger, som styrelsen vil modtage fra tjenesteudbydere til brug for analyser, og styrelsens analyser mv., hvori sådanne oplysninger måtte optræde, vil kunne undtages fra retten til indsigt efter en konkret vurdering i medfør af offentlighedslovens §§ 30 og 33.

Det følger af offentlighedslovens § 30, nr. 1, at retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Det følger videre af offentlighedslovens § 30, nr. 2, at retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes. Undtagelsen af forretningsforhold skyldes navnlig, at udlevering af oplysninger om erhvervsmæssige forhold kan medføre, at der – typisk af konkurrencemæssige grunde – påføres den person eller virksomhed, som oplysningerne angår, væsentlig økonomisk skade.

Det følger herudover af offentlighedslovens § 33, at retten

til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til 1) forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser, straffuldbydelse og lign. og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning, 2) gennemførelse af offentlig kontrol, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen, 3) det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed, 4) forskeres og kunstneres originale idéer samt foreløbige forskningsresultater og manuskripter, eller 5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de oplysninger, som styrelsen vil kunne modtage til brug for analyser, som det klare udgangspunkt vil kunne undtages fra retten til aktindsigt efter de nævnte regler i offentlighedsloven. Når det reelle forhold er, at der ikke vil kunne gives indsigt i oplysninger, som Konkurrence- og forbrugerstyrelsen modtager til brug for analyser, forekommer det efter Erhvervsministeriets opfattelse ikke meningsfyldt i lovsform at beskrive retstilstanden således, at der i almindelighed er ret til indsigt. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at afspejle dette på forhånd i den foreslåede lov. Dette vil samtidig indebære, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke vil skulle foretage en konkret vurdering af de oplysninger, som der anmodes om aktindsigt i, med henblik på konkret at begrunde, hvorfor der ikke vil være ret til aktindsigt heri. Dette vil indebære en administrativ besparelse for styrelsen.

Det foreslås på den baggrund, at offentlighedslovens regler ikke finder anvendelse på de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtager til brug for analyser. Endvidere indebærer den foreslåede bestemmelse, at der ikke er adgang til egenaces. Dog foreslås det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen stadig vil være underlagt pligten til at journalisere efter offentlighedslovens § 15 i relation til de nævnte oplysninger.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har erfaringer med at udarbejde analyser om konkurrence- og forbrugerforhold efter anden regulering inden fra styrelsens ressort.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med loven og regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal føre tilsyn med, at tjenesteudbydere opretter en procedure for behandling af anmeldelser, jf. den foreslåede § 4, og at tjenesteudbydere i overensstemmelse med den foreslåede § 5 efter modtagelse af en anmeldelse inden de angivne tidsfrister i bestemmelsen træffer beslutning om at fjerne, blokere eller fastholde det anmeldte indhold på baggrund af en vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold.

Det foreslås endvidere, at Konkurrence- og Forbrugerstyrel-

sen skal føre tilsyn med, at tjenesteudbydere overholder oplysningsforpligtelserne i de foreslåede §§ 4-6, at tjenesteudbydere opretter en procedure for efterprøvelse i overensstemmelse med den foreslåede § 7, og at tjenesteudbydere efter modtagelse af en anmodning om efterprøvelse inden de angivne tidsfrister i bestemmelsen træffer beslutning om at fastholde eller ændre sin beslutning. Herudover foreslås det, at styrelsen skal føre tilsyn med, at tjenesteudbydere udarbejder en rapport på engelsk eller dansk til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indeholdende de oplysninger, der fremgår af den foreslåede § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal endeligt føre tilsyn med, at tjenesteudbyderen opfylder kravene i den foreslåede § 9, stk. 1, om angivelse af kontaktoplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan optage sager om efterlevelse af loven og regler udstedt i medfør heraf til behandling på eget initiativ eller på baggrund af en indberetning, jf. regler fastsat i medfør af § 13.

Bestemmelsen indebærer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan tage sager op af egen drift eller på baggrund af de indberetninger, der rettes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det er hensigten, at erhvervsministeren i medfør af den foreslåede § 13 vil fastsætte regler om adgangen til at foretage indberetninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om tjenesteudbyderes manglende efterlevelse af bestemmelserne i de foreslåede §§ 4-7.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren fastsætter regler om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn efter stk. 1, herunder om at tilsynet kan prioritere sager.

Det er hensigten, at bestemmelsen vil blive udnyttet til en nærmere udmøntning af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn. I den forbindelse er det hensigten at fastsætte regler om styrelsens prioritetsadgang, herunder at styrelsen ikke skal være forpligtet til at rejse en sag mod en tjenesteudbyder på baggrund af alle indberetninger, som styrelsen modtager. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan i den forbindelse lægge vægt på, hvor tilsynets ressourcer vil have størst effekt i forhold til lovens formål, jf. den foreslåede § 1, herunder hvilke sager, der er til størst mulig gavn for borgerne ift. bekæmpelse af ulovligt indhold. Ved denne bedømmelse lægges der blandt andet vægt på, hvor grove overtrædelserne er, og om overtrædelserne medfører væsentlige problemer for den enkelte borger eller for borgere generelt.

Det foreslås i *stk. 4*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter denne lov ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen udelukker, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser er undergivet administrativ rekurs.

Det foreslås i *stk. 5*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan underrette de relevante myndigheder, såfremt de fremsendte rapporter, jf. § 8, stk. 2, giver anledning til at

undersøge omfanget af fjernelse eller blokering af anmeldt ulovligt indhold inden for en myndigheds ressort nærmere.

Tjenesteudbydere er efter den foreslåede § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 9, forpligtet til at lade en tabellarisk oversigt indgå i rapporten over tjenesteudbyderens beslutninger efter § 5, stk. 1, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2, inddelt i tidsrummene "inden 24 timer", "inden 7 dage", jf. § 5, stk. 2 og 3, og med angivelse af udfaldet af hver beslutning samt begrundelsen herfor. Herudover skal indgå en angivelse af gennemsnitstiden, det tager tjenesteudbyderen at behandle en beslutning efter § 5.

Tjenesteudbydere skal herudover efter den foreslåede § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 14 lade et resume indgå i rapporten med en tabellarisk oversigt over det totale antal af modtagne anmeldelser, jf. § 4, procentdelen af indhold, som er blokeret eller fjernet på baggrund af anmeldelserne, antallet af anmodninger om efterprøvelse, jf. § 7 og procentdelen af tjenesteudbyderens beslutninger, jf. § 5, stk. 1, som blev ændret ved tjenesteudbyderens efterprøvelsesbeslutning, jf. § 7, stk. 4, i rapporteringsperioden, jf. § 8, stk. 2. Heri skal også indgå en sammenligning af disse tal med tallene fra de sidste to rapporteringsperioder, når disse foreligger og en beskrivelse af baggrunden for eventuelle forskelle heri.

Det er forventningen, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på baggrund af tjenesteudbyderens opfyldelse af rapporteringsforpligtelserne i § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 9 og nr. 14, vil kunne vurdere, om der er anledning til at underrette andre myndigheder. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering af dette vil bl.a. bero på, hvorvidt der er modtaget et højt antal anmeldelser inden for et givent retsområde, som hører under den pågældende myndigheds ressort, hvor der i meget få tilfælde er sket fjernelse eller blokering af indholdet fra tjenesteudbyderens side.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af en tjenesteudbyder kan kræve alle nødvendige oplysninger, som en tjenesteudbyder har adgang til, til brug for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform eller en gruppebeskæftigetjeneste, som tillader over 5.000 brugere med over 80.000 brugere i gennemsnit i Danmark i det forgangne kalenderår kan kræve alle nødvendige oplysninger, som tjenesteudbyderen har adgang til. Det forhold, at oplysninger opbevares ved en 3. part, f.eks. på eksterne servere eller ved tjenesteudbyderens advokat eller moderselskab, afskærer ikke tjenesteudbyderen fra at forelægge dem for styrelsen.

Såfremt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke modtager fyldestgørende oplysninger, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræve at få uddybet oplysningerne, eller kræve yderligere oplysninger.

Det er efter bestemmelsen overladt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens skøn at afgøre, hvad der kan kræves udleveret. Dette skøn er undergivet de almindelige forvaltningsretlige og processuelle begrænsninger, dvs. krav om saglighed, proportionalitet og retssikkerhed m.v.

Det er ikke nødvendigt til opfyldelsen af denne forpligtelse, at detaljeringsgraden gør det muligt, at man kan henføre oplysninger til individer. Såfremt der er tale om personoplysninger, skal databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens bestemmelser iagttages. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan i henhold til § 14, stk. 1, udstede påbud til overholdelse af denne forpligtelse.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal ved anmodning om oplysninger efter stk. 1 iagttage forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10. Det følger af heraf bl.a., at hvis der er konkret mistanke om, at tjenesteudbyderen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder pligten til at meddele oplysninger til styrelsen ikke i forhold til tjenesteudbyderen, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal i sådanne tilfælde vejlede tjenesteudbyderen om, at vedkommende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til brug for udmåling af bøder efter § 16 og til brug for at pålægge tvangsbøder efter § 18 kan anmode en tjenesteudbyder om oplysninger om tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår og for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste anmode om antallet af tjenesteudbyderens brugere på verdensplan samt antallet af tjenesteudbyderens brugere i Danmark.

Det er tjenesteudbyderens koncernomsætning på verdensplan, der skal tages udgangspunkt i, dvs. ikke kun en evt. filial i virksomheden. Omregning i fremmed valuta omregnes til danske kroner efter nationalbankens gennemsnitlige valutakurs i virksomhedens seneste regnskabsår.

Ved manglende eller ufuldstændige oplysninger kan Konkurrence og Forbrugerstyrelsen tage udgangspunkt i offentligt tilgængelige oplysninger om årlig koncernomsætning for tjenesteudbyderen og antal brugere for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste.

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger efter stk. 1 og 2.

Bestemmelsen angiver ikke efter sin ordlyd nogen frist for meddelelse af de relevante oplysninger. Ved vurderingen af, hvad der er en rimelig frist, skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen lægge vægt på omfanget og kompleksiteten af de oplysninger, som der anmodes om.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren fastsætter regler om adgang til at foretage en indberetning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om en tjenesteudbyders manglende efterlevelse af §§ 4-7 og om, hvorledes indberetningen skal foretages, herunder om formkrav til indberetningen.

Det er hensigten, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse vil udnytte den foreslåede bestemmelse til at fastsætte regler om, at der kan indberettes over manglende efterlevelse af de foreslåede §§ 4-7. Det kan f.eks. være tjenesteudbyderens manglende etablering af en efterprøvelsesprocedure i den foreslåede § 7, eller at tjenesteudbyderen ikke har gjort anmeldelsesproceduren efter den foreslåede § 4 lettilgængelig eller brugervenlig. Det vil endvidere kunne indberettes om, at oplysningskravene eller tidsfristerne i §§ 4-7 ikke er blevet efterlevet over for den pågældende anmelder eller den, der har delt indhold, som er genstand for en anmeldelse.

Det er hensigten, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse vil fastsætte regler om, at enhver kan foretage en indberetning, dvs. at det ikke vil være en forudsætning for at kunne indberette til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at man er en bruger på den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste, som tilbydes af en tjenesteudbyder, der er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. Det er heller ikke hensigten, at der skal stilles krav om, at den person, der benytter indberetningsmuligheden, er direkte berørt af det forhold, der indberettes om. En person kan således f.eks. godt foretage en indberetning om mangler ved anmeldelsesproceduren til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, f.eks. at anmeldelsesfunktionen ikke er på ethvert indhold efter § 4, stk. 1, 2. pkt. selvom personen ikke selv har benyttet sig af anmeldelsesfunktionen.

Eftersom de foreslåede §§ 4-7 pålægger tjenesteudbydere nogle processuelle forpligtelser, er det også kun disse processuelle forpligtelser, der kan indberettes om. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i sit tilsyn således ikke kompetence til materielt at efterprøve tjenesteudbyderens beslutning efter den foreslåede § 5, stk. 1, om fjernelse, blokering eller fastholdelse af anmeldt indhold.

Den foreslåede bestemmelse giver erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler om formkrav til indberetninger, herunder om der skal anvendes en indberetningsformular. Det kan f.eks. være krav om, at indberetteren i en indberetningsformular skal oplyse sit navn og sin e-mailadresse og oplysning om, hvilken kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste indberetningen drejer sig om, samt hvori den manglende efterlevelse består og relevant dokumentation herfor.

Det foreslås ydermere, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får mulighed for at benytte de kontaktoplysninger, som indberetteren har oplyst til at anmode den pågældende indberetter om yderligere oplysninger for at belyse indberetningens indhold fuldt ud.

Det foreslås i § 19, stk. 2, at den foreslåede § 13 træder i kraft den 1. september 2022. Dette skyldes, at bestemmelsen knytter sig til §§ 4-7, som også først træder i kraft den 1. september 2022.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ved manglende efterlevelse af § 4, stk. 1, 2. pkt., § 4, stk. 2, § 7, stk. 1, 2. pkt., og § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15, § 10, stk. 2, og § 12, stk. 1, samt for regler udstedt i medfør af § 15, stk. 2 og 3, udstede påbud om, at reglerne skal efterleves.

Baggrunden for, at der for overtrædelsen af den foreslåede § 4, stk. 1, 2. pkt., kan udstedes påbud, er, at formuleringen af bestemmelsen overlader et skøn til tjenesteudbyderen. Det fremgår af den foreslåede § 4, stk. 1, 2. pkt., at anmeldelsesproceduren skal være udformet således, at der ved hjælp af funktioner, som er nemme at håndtere og som er tilgængelige på ethvert indhold, kan anmeldes indhold til tjenesteudbyderen. Dette overlader et skøn til tjenesteudbyderen ift. at udforme anmeldelsesproceduren, og såfremt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke finder, at anmeldelsesproceduren lever op til kravene i den foreslåede § 4, stk. 1, 2. pkt., bør tjenesteudbyderne have mulighed for at udforme proceduren, så den lever op til kravene, før der eventuelt udstedes en bøde. Samme skøn gør sig gældende ift. den foreslåede § 7, stk. 1, 2. pkt., som vedrører efterprøvelsesproceduren.

Ved opfyldelsen af forpligtelserne om at bidrage med oplysninger i rapporterne efter den foreslåede § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15, eller levere oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter de foreslåede § 10, stk. 2, og § 12, stk. 1, kan der opstå usikkerhed hos tjenesteudbyderen om, hvornår der er tale om fuldstændige oplysninger efter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens mening. Det anses derfor for hensigtsmæssigt, at styrelsen i det tilfælde har mulighed for at præcisere det ønskede oplysningsgrundlag i stedet for at gå direkte til bødeforelæggelse.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil skulle iagttage forbuddet mod selvinkriminering i bl.a. retssikkerhedslovens § 10 ved anvendelsen af påbud til at håndhæve de foreslåede oplysningspligter efter loven.

Et påbud kan både være formuleret positivt, som en handling, og negativt, som et krav om for fremtiden at undlade en bestemt handling.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Ved fastsættelse af fristen, skal der lægges vægt på omfanget af vilkårene i påbuddet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan tilbagekalde et påbud eller fastsætte supplerende vilkår til et påbud meddelt efter stk. 1.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan f.eks. anvende denne mulighed, såfremt styrelsen finder, at det oprindeligt udstedte påbud ikke indeholder alle relevante vilkår ift. at sikre efterlevelse af de i loven fastsatte krav.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelse af de supplerende vilkår til påbuddet.

Til § 15

Det foreslås i *stk. 1*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i postløsningen Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere, eller den af tjenesteudbyderen oplyste e-mailadresse, jf. § 9, stk. 1.

For meddelelser, der sendes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen sender, er den pågældende juridiske eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen. En meddelelse er tilgængelig for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Efter forslaget anses en digital meddelelse for at være kommet frem til adressaten, når den er tilgængelig for denne i postløsningen Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere, eller den af tjenesteudbyderen oplyste e-mailadresse, jf. § 9, stk. 1. Dette gælder en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som sker digitalt, herunder også en afgørelse. Det svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Ved fremsendelse til tjenesteudbyderens e-mailadresse anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når denne er tilgået den server, hvorfra tjenesteudbyderens e-mailløsning hostes.

Det er uden betydning, om en afgørelse er kommet til adressatens kundskab. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Adressaten bærer således alene risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Fremkomsttidspunktet er normalt afgørende for, om en rapport eller lignende til en myndighed anses for rettidig. Det er i den forbindelse uden betydning, om e-mailen markeres som uønsket (spam/junk) i modtagerens udstyr. En meddelelse til en myndighed vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive

registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen måtte betragte meddelelsen som sendt før kl. 24.00.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Det er hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde. Hjemlen skal forstås således, at erhvervsministeren også kan udnytte bestemmelsen til i bekendtgørelse at fastsætte regler om fritagelse for, at skriftlig kommunikation skal foregå digitalt.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at der vil kunne fastsættes regler om, at skriftlige henvendelser m.v. til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, som udgangspunkt ikke anses for behørigt modtaget hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan vælge at behandle sager på baggrund af en anden form for kommunikation. Bestemmelsen indebærer således ikke en begrænsning i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for at optage sager til behandling, herunder på baggrund af informationer, der ikke måtte være sendt på den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til som udgangspunkt at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. den foreslåede *stk. 1*. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Det foreslås i § 14, *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan meddele påbud med henblik på at sikre tjenesteudbyderens efterlevelse af regler udstedt i medfør af § 15, *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren endvidere kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal ske ved anvendelse

af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Det er hensigten, at erhvervsministeren vil udnytte bemyndigelsen til i en bekendtgørelse at fastsætte, at tjenesteudbydere i et vist omfang skal benytte it-systemet Virk.dk. Virk.dk kan benyttes både af virksomheder med et dansk CVR-nummer og udenlandske virksomheder uden CVR, og vil være en velkendt portal for flere af de omfattede tjenesteudbydere. Ydermere har tilsynsmyndigheden, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen erfaring med at trække og behandle virksomheders indberetninger fra Virk.dk på andre områder.

For så vidt angår brugere og andre personers adgang til at foretage indberetninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som foreslået i § 13 er det hensigten, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse vil fastsætte regler om, at en indberetning kan indgives til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennem et it-system, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen stiller til rådighed. Ydermere vil erhvervsministeren kunne udnytte hjemlen til at fastsætte regler om brug af digitale formater til i en bekendtgørelse at stille nærmere krav til brug af en indberetningsformular i et særligt digitalt format.

Erhvervsministerens hjemmel til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal ske ved anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign, skal forstås således, at erhvervsministeren også kan fastsætte regler om fritagelse for anvendelse af disse.

Det foreslås i § 14, *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan meddele påbud med henblik på at sikre tjenesteudbyderens efterlevelse af regler udstedt i medfør af § 15, *stk. 3*.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1* at sanktionere overtrædelse af lovens bestemmelser med bøde på en række områder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det drejer sig om bødestraf for overtrædelse eller manglende efterlevelse af § 4, *stk. 1*, 1. pkt., *stk. 3*, *stk. 4*, *stk. 5*, 2. pkt., *stk. 6*, § 5, *stk. 2-3* og 5, *stk. 6*, 2. pkt., og *stk. 7*, § 6, § 7, *stk. 1*, 1. pkt., *stk. 4-8*, *stk. 9*, 2. pkt., og *stk. 10*, § 8, *stk. 2*, 1. pkt., § 9 eller § 14. Adressaten for bødestraf er i alle tilfælde tjenesteudbyderen.

De subjektive krav for at straffe en overtrædelse af bestemmelsen, er uagtsomhed eller forsæt, jf. straffelovens § 19, 2. pkt. Efter straffelovens § 19, 2. pkt., er de pågældende straffebud anvendelige på andre lovovertrædelser, også når lovovertrædelsen er begået af uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig hjemmel.

Det foreslås i *stk. 2*, 1. pkt., at ved udmåling af bøder efter *stk. 1* lægges der vægt på en tjenesteudbyders årlige koncernomsætning på verdensplan i det regnskabsår, som går forud for overtrædelsen korrigeret med andelen af tjenesteudbyde-

rens gennemsnitlige antal brugere i Danmark i det forgangne kalenderår.

Det er tjenesteudbyderens koncernomsætning på verdensplan, der skal tages udgangspunkt i, dvs. ikke kun en evt. filial i virksomheden. Omregning i fremmed valuta til danske kroner sker efter nationalbankens gennemsnitlige valutakurs i virksomhedens seneste regnskabsår.

Beregning af bødens størrelse forudsætter ud over oplysninger om tjenesteudbyderens koncernomsætning på verdensplan også oplysninger om antallet af tjenesteudbyderens kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjenestes brugere på verdensplan og antallet af platformens eller tjenestens brugere i Danmark.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan blive bekendt med disse oplysninger ved at anmode tjenesteudbyderen om at afgive dem i medfør af den foreslåede § 12, stk. 2, hvorefter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til brug for udmåling af bøder efter § 16 og til brug for at pålægge tvangsbøder efter § 18 kan anmode en tjenesteudbyder om oplysninger om tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår og for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste kan anmode om antallet af tjenesteudbyderens brugere på verdensplan samt antallet af tjenesteudbyderens brugere i Danmark.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at ved udmåling af bøder efter stk. 1, lægges der i skærpende retning vægt på samtidig pådømmelse af flere overtrædelser.

Efter straffelovens bestemmelser kan der også lægges vægt på gentagelsestilfælde, f.eks. at en tjenesteudbyder gentagne gange undlader uden unødigt ophold at kvittere for modtagelse af en anmeldelse med fuldstændige oplysninger efter § 4, stk. 4, til anmelder.

Yderligere tilfælde end 5. gangstilfælde vil i alle tilfælde skulle bedømmes af domstolene. Det forudsættes, at der vil blive idømt højere bøder ved yderligere tilfælde end 5. gangstilfælde.

Der lægges derudover vægt på samtidig pådømmelse af flere overtrædelser. Nedenstående modeller dækker over samtidig pådømmelse af op til 30 tilfælde.

Det foreslås på den baggrund, at udgangspunkt for straffastsættelse for overtrædelser efter § 16, stk. 1, nr. 1, 12, 15, 23-26 og 28, fastsættes efter nedenstående model, hvor der tages udgangspunkt i en procentdel af tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår korrigeret med andelen af tjenesteudbyderens brugere i Danmark for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskedtjeneste.

Model for straffastsættelse for overtrædelser efter § 16, stk. 1, nr. 1, 12, 15, 23-26 og 28.

Antal overtrædelser	1. gangstilfælde	2. gangstilfælde	3. gangstilfælde	4. gangstilfælde	5. gangstilfælde
0-5	3 %	3,5 %	4 %	4,5 %	5 %
6-10	3,25 %	3,75 %	4,25 %	4,75 %	5,25 %
11-20	3,5 %	4 %	4,5 %	5 %	5,5 %
21-30	4 %	4,5 %	5 %	5,5 %	6 %

De bestemmelser, som tager udgangspunkt i en grundbøde på 3 pct., er strafbelagt med bøde i § 16, stk. 1, nr. 1, 12, 15, 23-26 og 28. De vedrører oprettelse af en anmeldelsesprocedure, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt., opbevaring af data om fjernet og blokeret indhold, jf. § 5, stk. 7, oprettelse af en efterprøvelsesprocedure, jf. § 7, stk. 1, 1. pkt., aflæggelse af rapport, jf. § 8, stk. 2, 1. pkt., skriftligt at oplyse kontaktoplysninger til brug for kommunikation med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 9, stk. 1, og efterkommelse af påbud eller supplerende vilkår til et påbud, jf. § 14. Der er tale om tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen selv nemt vil kunne konstatere overtrædelser, uden at kendskab til overtrædelser skal opnås gennem en indberetning eller tjenesteudbyderens rapport.

Som eksempel tages der udgangspunkt i et scenarie, hvor en tjenesteudbyder én gang har undladt at opbevare fjernet og blokeret indhold, der er genstand for anmeldelse, og dertilhørende kontooplysninger, jf. § 16, stk. 1, nr. 12. Den pågældende tjenesteudbyder har en koncernomsætning på 1.000 mia. kr. og tjenesteudbyderens kommunikationsplatform har 2 mia. brugere på verdensplan og 300.000 brugere i Danmark. Den danske andel af brugere udgør således 0,015 % af det totale antal brugere på kommunikationsplatformen. Efter ovenstående model vil bøden i det pågældende eksempel udgøre 1.000 mia. kr. x 0,015 % x 1. gangstilfælde på 3 % af årlige koncernomsætning = 4,5 mio. kr.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der for de øvrige foreslåede strafbelagte bestemmelser skal fastsættes en lavere bødestraf, eftersom der bl.a. er tale om forpligtelser, som vedrører tjenesteudbyderens løbende sagsbehandling af anmeldelser og andre processuelle krav, hvor en enkel overtrædelse ikke anses for ligeså grov, som f.eks. manglende oprettelse af en anmeldelsesprocedure. Det foreslås, at på den baggrund, at udgangspunktet for straffastsættelse for overtrædelser § 16, stk. 1, nr. 2-11, 13-14, 16-22 og 27, fastsættes efter nedenstående model, hvor der tages udgangspunkt i en procentdel af tjenesteudbyderens årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår korrigeret med andelen af tjenesteudbyderens brugere i Danmark

for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskædningstjeneste.

Model for straffastsættelse for overtrædelser efter overtrædelser § 16, stk. 1, nr. 2-11, 13-14, 16-22 og 27.

Antal overtrædelser	1. gangstilfælde	2. gangstilfælde	3. gangstilfælde	4. gangstilfælde	5. gangstilfælde
0-5	0,25 %	0,5 %	0,75 %	1 %	1,25 %
6-10	0,5 %	0,75 %	1 %	1,25 %	1,5 %
11-20	0,75 %	1 %	1,25 %	1,5 %	1,75 %
21-30	1 %	1,25 %	1,5 %	1,75 %	2 %

Som eksempel tages der udgangspunkt i et scenarie, hvor en tjenesteudbyder én gang har undladt at give den bruger, der delte det indhold, der er genstand for anmeldelse, de oplysninger, der er anført i § 6, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 14. Den pågældende tjenesteudbyder har en koncernomsætning på 1.000 mia. kr. og tjenesteudbyderens kommunikationsplatform har 2 mia. brugere på verdensplan og 300.000 brugere i Danmark. Den danske andel af brugere udgør således 0,015 % af det totale antal brugere på kommunikationsplatformen. Efter ovenstående model vil bøden i det pågældende eksempel udgøre 1.000 mia. kr. x 0,015 % x 1. gangstilfælde på 0,25 % af årlige koncernomsætning = 375.000 kr.

I det tilfælde, at tjenesteudbyderen i eksemplet ovenfor inden der er vedtaget bøde eller afsagt dom endnu en gang, har undladt at give den bruger, der delte det indhold, der er genstand for anmeldelse, de oplysninger, der er anført i § 6, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 14, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke pålægge en ny bøde herfor, da den tidligere bøde dækkede over 0-5 overtrædelser, og kumulationen af overtrædelser således stadig er inden for denne ramme.

Når den pågældende tjenesteudbyder i eksemplerne ovenfor vedtager bøden eller der fastsættes dom herom, så udgør dette 1. gangstilfældet.

Fastsættelse af straffen vil for begge modeller fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger andre skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås i *stk. 3*, at der kan pålægges selskaber m.v.

(juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af reglerne i straffelovens kapitel 5, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. straffelovens § 26, stk. 1. Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de ovenfor nævnte selskaber, jf. straffelovens § 26, stk. 2.

Det følger videre, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27.

Et moderselskab kan som udgangspunkt ikke holdes ansvarlig for sine datterselskabers overtrædelser af lovgivningen, dvs. tiltale skal som udgangspunkt alene rejses mod det pågældende datterselskab. Såfremt beslutningerne reelt træffes på koncernniveau, dvs. af moderselskabet, vil tiltale dog skulle rejses mod såvel datterselskabet som moderselskabet.

Tiltale vil også skulle rejses mod moderselskabet, såfremt moderselskabet på anden vis kan anses for at have været medvirkende til datterselskabets overtrædelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis moderselskabet har opfordret datterselskabet til den ulovlige handling, eller hvis moderselskabet har haft en formodning om, at datterselskabet vil begå den ulovlige handling og har undladt at gribe ind.

Til § 17

Det er et grundlæggende princip i dansk retspleje, at straf, herunder bøde- straf, normalt pålægges under domstolens medvirken og i strafferetsplejens former ud fra hensynet til den sigtedes retssikkerhed. I Danmark er det således som udgangspunkt anklagemyndigheden, der rejser tiltale, og domstolene, der pålægger bødestraf.

Anklagemyndigheden kan imidlertid i sager om lovovertrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale den bøde, der er fastsat i bødeforelægget, jf. retsplejelovens § 832, stk. 1. Øvrige myndigheder, som har hjemmel hertil i særlovgivningen kan også udstede et bødeforelæg, som den pågældende kan vedtage udenretligt i stedet for gennemførelse af en domstolsbehandling.

Muligheden for at afgøre en sag med et administrativt bødeforelæg kan forbedre mulighederne for en hurtig og effektiv håndhævelse og bevirke en hurtig afgørelse af en sag. Hvis en myndighed vedtager bøden, afsluttes sagen, og videre forfølgning bortfalder.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i sager om overtrædelse af § 16, stk. 1, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde.

Med de foreslåede håndhævelsesbeføjelser er der i vidt omfang tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får samme håndhævelsesmuligheder som på konkurrence- og betalingsområdet.

Da en ordning om administrative bødeforelæg indebærer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får adgang til ved bødeforelæg at afgøre straffesager, uden at politiet, anklagemyndigheden og domstolene involveres, tilsiger væsentlige retssikkerhedsmæssige hensyn, at en række bestemte betingelser er opfyldt.

En betingelse for, at sagen kan afsluttes ved, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udsteder et administrativt bødeforelæg, er derfor, at den, der har begået overtrædelsen, dels erklærer sig skyldig og dels vedtager sagens udenretlige afgørelse. Såfremt den, der har begået overtrædelsen, ikke ønsker at acceptere et administrativt bødeforelæg, enten fordi vedkommende ikke ønsker at erkende sig skyldig eller ikke kan erklære sig indforstået med, at sagen afgøres af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, overgår sagen til politiet og anklagemyndigheden med henblik på en sædvanlig strafferetlig forfølgning. Såfremt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder, at en tjenesteudbyderen foretager overtrædelser i en facon, der er af mere omfattende, systematisk eller grov karakter og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke finder sagerne egnede til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i stedet foretage politianmeldelse.

Udstedelse af administrative bødeforelæg forudsætter, at overtrædelserne generelt er ensartede, ukomplicerede, umiddelbart konstaterbare og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Gerningsindholdet i lovforslagets § 16, stk. 1, vurderes generelt at være klart, og det er forventningen at overtrædelser heraf i mange tilfælde vil være umiddelbart konstaterbare og uden bevismæssig tvivl. Endvidere ligger sanktionsniveauet fast og sagens afgørelse, herunder bødens størrelse, vil således være uden skønmæssige elementer af betydning som følge af det fastlagte bødeniveau, jf. bemærkningerne til § 16. Dette vil dog ikke være tilfældet, såfremt der f.eks. skal foretages en vurdering af, hvorvidt der foreligger skærpende eller formildende omstændigheder i en konkret sag. I så fald skal sagen oversendes direkte til politiet og anklagemyndigheden, jf. retsplejelovens § 742.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fristen efter anmodning kan forlænges af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Bestemmelsen giver mulighed for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forlænge fristen.

Det foreslås i *stk. 2*, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Det gælder f.eks. tiltaltes navn og adresse, oplysninger om det forhold, der rejses tiltale for samt den regel, der påstås overtrådt, og en kort beskrivelse af det forhold, der rejses tiltale for, med en sådan angivelse af tid, sted, genstand, udførelsesmåde og andre nærmere omstændigheder, som er nødvendig for en tilstrækkelig og tydelig beskrivelse, jf. den gældende retsplejelovs § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, og princippet om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Vedtages bøden ikke overgiver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen sagen til politiet. Det følger af § 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, at vedtagne bøder kan inddrives ved udpantning.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at der kan pålægges daglige tvangsbøder til tjenesteudbydere, der undlader at efterkomme et påbud, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har meddelt efter § 14, stk. 1, eller tilsidesætter supplerende vilkår til et påbud, som er meddelt efter § 14, stk. 2.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter § 14, stk. 1, meddele påbud og efter § 14, stk. 2, meddele yderligere vilkår til påbuddet med henblik på at sikre tjenesteudbyderens efterlevelse af § 4, stk. 1, 2. pkt., § 4, stk. 2, § 7, stk. 1, 2. pkt., og § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-15, og § 12, stk. 1, samt for regler udstedt i medfør af § 15, stk. 2 og 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det kan f.eks. blive aktuelt at pålægge en tjenesteudbyder tvangsbøder for manglende efterlevelse af et påbud i det tilfælde, at en tjenesteudbyder i sin rapport nægter at udlevere en beskrivelse af type og omfang samt driftsprincipper for de algoritmer, som tjenesteudbyderen anvender til klassificering i henhold til § 8, stk. 1, 2. pkt., nr. 2.

Ubetalte pålagte tvangsbøder bortfalder ved opfyldelsen af forpligtelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at tvangsbøder efter stk. 1 udgør 1 pct. af en tjenesteudbyders gennemsnitlige daglige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår korrigeret med andelen af tjenesteudbyderens brugere i Danmark for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskæftigetjeneste.

Det er tjenesteudbyderens koncernomsætning på verdensplan, der skal tages udgangspunkt i, dvs. ikke kun en evt. fi-

lial i virksomheden. Omregning i fremmed valuta omregnes til danske kroner efter nationalbankens gennemsnitlige valutakurs i virksomhedens seneste regnskabsår. Denne omsætning vil herefter skulle deles med 365 for at nå frem til den daglige omsætning. Størrelsen af en tvangsbøde vil kunne udgøre op til 1 pct. heraf, korrigeret med andelen af tjenesteudbydere i Danmark.

Beregning af bødens størrelse forudsætter ud over oplysninger om tjenesteudbydere koncernomsætning på verdensplan også oplysninger om antallet af tjenesteudbydere kommunikationsplatform eller gruppebeskæd tjenebrugere på verdensplan og antallet af den pågældende platform eller tjenestes brugere i Danmark.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan blive bekendt med disse oplysninger ved at anmode tjenesteudbydere om at afgive dem i medfør af den foreslåede § 12, stk. 2, hvorefter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til brug for udmåling af bøder efter § 16 og til brug for at pålægge tvangsbøder efter § 18 kan anmode en tjenesteudbydere om oplysninger om tjenesteudbydere årlige koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår og for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskæd tjenebrugere, kan anmode om antallet af tjenesteudbydere brugere på verdensplan samt antallet af tjenesteudbydere brugere i Danmark. Ved manglende eller ufuldstændige oplysninger kan Konkurrence og Forbrugerstyrelsen tage udgangspunkt i offentligt tilgængelige oplysninger om årlig koncernomsætning for tjenesteudbydere og antal brugere for den pågældende kommunikationsplatform eller gruppebeskæd tjenebrugere.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at størrelsen af den daglige tvangsbøde beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om at pålægge tvangsbøder.

Påleggelse af tvangsbøder kan indbringes for domstolene.

Hvis en tjenesteudbydere ikke betaler tvangsbøderne, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at inddrive tvangsbøderne.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog *stk. 2*. Det foreslås således, at tjenesteudbydere vil skulle leve op til de foreslåede forpligtelser, herunder § 9, stk. 1, – undtaget §§ 4-7, § 13 og § 16, stk. 1, nr. 1-22, – i loven fra denne dato. Ud over forpligtelser er det også fra denne dato, at juridiske personer efter den foreslåede § 2, stk. 7, kan anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffe afgørelse om, hvorvidt en juridisk person er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens §§ 4-7, § 13 og § 16, stk. 1, nr. 1-22, træder i kraft 1. september 2022.

Der kan følgelig kun meddeles administrativt bødeforelæg efter § 17 for overtrædelser efter § 16, stk. 1, nr. 1-22, såfremt overtrædelserne har fundet sted efter 1. september 2022.

Den foreslåede bestemmelse tillader tjenesteudbydere at indrette deres interne procedurer og it-opsætning for at kunne efterleve de foreslåede krav til oprettelse af en anmeldelsesprocedure og efterprøvelsesprocedure samt behandling af anmeldelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at rapporteringsperioden jf. § 8, stk. 2, løber 1. gang fra 1. september 2022 til 31. december 2022.

Den første afrapporteringsperiode foreslås således at løbe fra den 1. september 2022 til 31. december 2022. Det vurderes hensigtsmæssigt, at den første afrapporteringsperiode er på en kortere periode på et halvt år, således at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, borgere, interessenter og Folketinget ikke skal afvente et år efter ikrafttrædelse med at få et indblik i effekten af de foreslåede forpligtelser i loven, herunder anmeldelsesproceduren.

Til § 20

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

For så vidt angår Færøerne falder lovforslaget ikke ind under § 1, stk. 2, i lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder, der angiver de sagsområder, som ikke kan overgå til færøske myndigheder.

De færøske myndigheder har oplyst, at lovforslaget endvidere ikke kan henføres til et af de sagsområder, der kan overtages af de færøske myndigheder, men endnu ikke er overtaget, jf. lagtingslov nr. 41 af 10. maj 2006 om kompetencen over sager og sagsområder.

Lovforslaget kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne.

For så vidt angår Grønland, så er det vurderingen, at den foreslåede lovs sagsområde ikke er et overtaget område iht. til hverken hjemmestyrelsen eller selvstyrelsen.

På den baggrund foreslås det, at nærværende foreslåede lov skal kunne sættes helt eller delvis i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.